Anul XIV nr. 17 (646) 27 aprilie – 3 mai 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Realitatea e ca-n filme

Prigoană și Bahmuțeanca: un nou divorț ca-n povești!

Sînt curios ce-i spune Silviu Prigoană Adrianei Bahmuțeanu cînd se uită amîndoi la pozele de la nuntă. „Ce zici, cînd ne luăm a treia oară să-mi pun o cravată roșie cu dungi galbene? M-ar face să par mai tînăr.“ Sau: „La următoarea nuntă, zic să mergem la Catedrala Neamului. O să intre mai mulți ziariști.“ Sau: „Auzi, fă, să știi că data viitoare nu-ți mai cumpăr rochie de mireasă albă! Nu te mai crede nici dracu'!“. Dar, oricîte surprize ne-ar rezerva viitorul, asta-i realitatea de azi: Prigoană și Bahmuțeanca s-au despărțit a doua oară. Nu vă îngrijorați: se poate și mai rău. Unii nu se satură niciodată.

Pagina 19

Aventuri cu părinții nevestelor

Năstase și-a pus Catedrala pe socru

Adrian Năstase este un om bogat. Nici măcar la capitolul „Socri“ nu stă prea rău. Nici nu mai contează că amîndoi socrii – Grigore Preoteasa (primul socru al lui Năstase) și Angelo Miculescu (al doilea și ultimul) – au cam murit, din moment ce are Năstase grijă să nu fie dați uitării. În timp ce ultimului i se toarnă un bust, pe celălalt, îngropat în mausoleul din Parcul Carol, Năstase a decis să îl dea afară din mormînt. Un lucru e clar: fostul nomenclaturist comunist Grigore Preoteasa are o viață de apoi agitată.

Pagina 17

Promițînd că promovează tinerii și femeile, PSD-ul scoate în față

DAMELE DE CAMPANIE

Cuprinse deja de beția succesului electoral, cocotele pesediste își pun poalele-n cap și se suie cu picioarele pe mase

Nea Nelu va zîmbi la flacăra olimpică

Aflăm că, în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Atena, s-au distribuit deja sarcinile de joc pentru politicieni români. Ion Iliescu va asista la festivitatea de deschidere, în timp ce Adrian Năstase, venind puternic din spate, va merge, evident, la festivitatea de închidere. În plus, sîntem siguri, pesediștii ar face față cu rezultate deosebite chiar și la cîteva discipline sportive, mai mult sau mai puțin cunoscute sau inventate special. La rafting, de exemplu, adică la „dus electoratul cu pluta". Sau la fitness și aerobic prin înfometarea poporului. Și la haltere ar avea pesediștii ceva rezultate, mai ales dacă s-ar introduce proba cu sacii de bani. Cît despre ministrul Agriculturii, am înțeles că deja este un serios candidat la titlul olimpic în concursul de tir, la proba „scuze, din greșeală!".

Ben Johnson's ph 5,5

Așezămîntul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – vînzări publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, și...

Dan Drosu Șaguna și Miron Mitrea supraveghindu-l îndeaproape pe suferindul Ilie Sârbu, supranumit „Oul recent"

Bă Sârbule, să zicem că ajungi tu la SIE, cum visezi. Deci, cînd te-ntorci de la serviciu cu secretele de stat și-ți dai drumu' la gură, prima află nevastă-ta, la un vin. Pe urmă, nevastă-ta îi zice, la o cafea, lu' Daciana. Daciana îi zice la o țigară lu' Ponta. Ponta îi scapă, la țigara de după, lu' Adi. Adi, la o icră roșie și-un Dom Pérignon, îi zice lu' Dana. Iar Dana, la un diamant și-o blană, umple tot Parisu'.

Partidul Național Liberal are un ochi la slănină și unul la făină, ca orice partid care vre să guverneze și el o dată și o dată. Dacă, mâine, Theodor Stolojan ar convoca Consiliul Național al partidului și l-ar pune să voteze (că, deh, e multă democrație) dacă ar intra la guvernare alături de PSD în 2005, atunci cam 80% dintre liberali ar fi de acord, după unele estimări interne și de bună-credință. Poate de aceea le lipsește liberalilor aplombul necesar unei victorii asupra dușmanilor ideologici. Vive le Ciolan!

Pe raza Ocolului Silvic Snagov a existat un singur proprietar de pădure, Casa Regală, cu 30 de hectare, în locul zis „Fundul sacului". Cum n-a fost revendicată de nimeni, pădurea a făcut pași și câțiva înalți granguri de partid și de stat au fost puși recent în posesie, cu frumusețea de copaci, unul și unul, care au mai rămas din Codrii Vlăsiei de odinioară. Subiectul este cu atât mai grav, cu cât există riscul ca pădurea să fie rasă, pentru a face loc cuiburilor grangurilor, obișnuiți să cuibărească la sol, pe lângă bălți, tot mai aproape de lișițe și de rațe.

În ciuda verificărilor făcute de AGVPS, care au condus la concluzia că nu are permis de armă și vânătoare, ministrul delegat Ioan Talpeș are tot ce-i trebuie pe lângă casa unui vânător. Permisul de armă și l-a luat în iulie 1996, iar cel de membru al AVPS Unirea, în februarie 2002. O singură asigurare nu are Talpeș: că dacă va merge la vânătoare va și vâna, că dacă va vâna, va vâna ce trebuie, iar dacă își va deșerta tolba, va găsi în ea un fazan și nu o pereche de boașe de ministru de pădure.

Cum vă ziceam la un moment dat, Forța Democrată a lui Petre Roman a furat sigla URR, reprezentând o casă, formată dintr-un triunghi plasat deasupra unui pătrat. Procesul de furt intelectual judecat la Tribunalul București a fost o mascaradă și decizia luată în ședința de cameră de consiliu a fost pronunțată în ședință publică, iar în proces, Roman s-a justificat că „sigla partidului reprezintă o casă, forța este acasă și acasă este democrația". Noi credem că forța lui Roman a plecat de mult de-acasă, iar acolo în casă, la Bunicuța, n-a putut fi vorba niciodată de democrație.

Administrația drumurilor și podurilor din sectorul 2 a primit de la Direcția Silvică București, prin ocoalele silvice Brănești, București și Snagov, o pomană de 1.300 de metri cubi de cherestea, chipurile, pentru consolidare. La o verificare sumară, a rezultat că nu administrația își consolidează podurile, ci PSD poziția, cu care va cumpăra voturile nevoiașilor din comunele mărginașe, unde nu controlează suficient situația, mai ales că în Voluntari jocurile sunt făcute de un primar liberal.

Miile de simpatizanți PSD care au scandat sâmbăta asta la Târgoviște au fost de fapt angajați aduși ca în vechiul sistem, cu convocator și prezență obligatorie, de la Electrica SA, Distrigaz, Peco, Petrom, Direcția Finanțelor Publice, Direcția Silvică și toate celelalte direcții, comitete și comiții cu oameni ai muncii care n-au ce lucra concret decât când vine PSD-ul în oraș.

Din ce în ce mai des, civilul Ilie Sârbu, încă ministrul Agriculturii, se întâlnește cu civilul Cătălin Harnagea, fostul ministru al SIE. Pentru că inginerul Harnagea nu mai are cum să vrea la Agricultură, rămâne să credem că popa Sârbu ar cam vrea la SIE și-l cheamă pe Harnagea să-l spovedească.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Pesedistul Răzvan Theodorescu se reculege la moaștele Convenției Democrate sub privirea stinsă a mucenicului Emil, cel răstignit fără de rost în politică și care, după modelul faraonilor, a luat în mormînt și speranțele românilor, cu cai cu tot

Dhragă domnule Constantinescu, să știi că a mehritat efohrtul s-o înghropi: înthr-adevăhr, Convenția ahrată mai bine moahrtă... Să juhri că doahrme!

CATEGORIA EMIL BOBU

Gigi Becali (președinte PNG): „Eu te-am întrebat pe dumneata ce mobilă ai acasă? Cum ai scaunele la masă sau chestii d-astea?"

„Înainte să vii la PNG, să treci pe la frizer!"

Ionel Blănculescu (ministrul Controlului): „Noțiunea de vilă este puțin diferită de cea de casă."

CATEGORIA CU VOIA DUMNEAVOASTRĂ, ULTIMUL PE LISTĂ

Ion Iliescu (președintele României): „Ia mai lăsați-mă în pace cu adevărul vostru! Cine poate să conteste că în '89 a fost o revoluție?"

CATEGORIA GIGI BECALI

Mihai Baciu (viceprimar PD, comuna Tritenii de Jos, Cluj): „Eu sînt cel care, ca viceprimar, mă ocup de pietruire, io spun cum se face și, de altfel, el a sărit primul la bătaie, io m-am apărat."

CATEGORIA UNDEVA, CÎNDVA, ALTUNDEVA

Doru Ioan Tărăcilă (vicepreședintele Senatului): „Cred că noi ne îndreptăm spre undeva, iar acest undeva nu se cheamă nicăieri."

CATEGORIA VÎNARE CU PREMEDITARE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Farmecul este că cei care trăiesc în țări unde urșii au dispărut de mult vin să ne dea lecții despre cum trebuie să gestionăm noi urșii aici, în România."

CATEGORIA TRIȘTI ȘI CÎȘTIGI

Adrian Năstase (prim-ministru): „Sîntem obligați să cîștigăm, pentru că altfel va pierde întreaga țară."

CATEGORIA FĂCUT GRĂMADĂ

Emil Constantinescu (președintele Acțiunii Populare): „Vă urez să realizați la Iași acea grămadă cu o forță inexpugnabilă și să împingă PSD în afara politicii și istoriei, și vă doresc să înscrieți încercări după încercări."

Întunericitul

Un director general rupe fărădelegea tăcerii:

PSD Braşov de jaf şi jale

Şi iată, aici e unul din pachetele cu bani pe care sînt nevoit să mi le trimit singur în străinătate. Credeţi-mă, nu mai rezist să fac asta în fiecare zi! De-aia propun să ne mai oprim cu privatizările, că m-au rupt taxele poştale!
tvr

Ovidiu Muşetescu, încă un intelectual fin pe care Partidul îl va trimite uşor-uşor în străinătate pentru a-şi desăvîrşi opera: adică să citească de pe bancnote ce a semnat pe aprobări

Bani negri cu PSD în umbră

„În 1995, Gheorghe Popa mi-a oferit 300.000.000 de lei, pe încredere, fără nici un act. Erau bani negri. Mi-a spus atunci că e convins că-i voi da înapoi în zece ani. Banii mi-au permis să preiau 64% din Întreprinderea Activa Construcţii. Popa Gheorghe nu era un necunoscut pentru mine."

Astfel declară, în exclusivitate pentru *Academia Caţavencu*, Nicolae Dascălu. Este prima declaraţie de acest gen asumată de către cineva. Nicolae Dascălu nu este un român oarecare. A îndeplinit politica de privatizare a guvernului în Braşov. Nici Gheorghe Popa nu este oricine. În spatele lui stă mafia pesedistă a locului. Dacă nu ar fi trecut prin zece ani de şantaje venite din partea acestora, Dascălu nu ar fi vorbit. Dezvăluirile lui sînt la fel de puternice precum acelea prin care Păvălache a înfundat puşcăria, pesedistul Bivolaru e în cercetări, iar Micky Şpagă şi-a dat demisia din guvern.

Bătălia şacalilor din Braşov

Dascălu este coleg de generaţie cu Stolojan, se afla pe lista de propuneri cînd Stolojan a fost ales premier. Celălalt este Gheorghe Popa. A fost prim-viceprimsecretar al Consiliului Popular Braşov, ajuns în această poziţie după revolta din '87 a muncitorilor din Braşov. După Revoluţie şi-a făcut trei firme de construcţii, favorizate în licitaţii de prefectul pesedist Alexandru Popa de pînă în 1996. Toate acestea îi făceau prieteni pe Dascălu şi Popa. Şi aşa au şi fost. I-au despărţit Întreprinderea „Activa Construcţii", valorînd 5 miliarde în '95 şi 500 de miliarde astăzi. În acest an, Gheorghe Popa trebuie să predea întocmai şi la timp PSD-ului următoarele: trei cămine, cu utilităţi de hotel, sediu de trei etaje, toate aşezate în centrul oraşului, plus terenul de peste 12 hectare din zona rezidenţială Stupini, bun pentru vile. Cui trebuie să predea toată această avere? În principal, lui Constantin Niţă, vicepreşedintele Camerei Deputaţilor şi preşedintele PSD Braşov, şi lui Gheorghe Atomei, şeful resurse umane din PSD Braşov. Aceştia ştiu cui să facă parte. Dascălu este şantajat acum să renunţe la demersurile sale legale, pentru ca spectacolul hoţiei pesediste să continue.

Dascălu dă mafia pe faţă

Totul începe în 1995. Se vede bine cum se făceau privatizările pe atunci şi cît de mare era viitorul unor asemenea demersuri.

„Datorită experienţei mele, am fost numit să realizez privatizarea prin metoda MEBO a societăţii Activa Construcţii din Braşov. Acest tip de privatizare presupunea preluarea de către salariaţi „în rate" a societăţii de la FPS, cum se numea atunci. Privatizarea MEBO a reuşit, dar există detalii mai puţin cunoscute ale acestui demers. Atît cupoanele, cît şi banii salariaţilor erau insuficienţi pentru a plăti avansul. Cu cîtva timp înainte de înaintarea ofertei Activei către FPS am avut o discuţie cu Gheorghe Popa. Acesta mi-a oferit 300.000.000 de lei fără nici un act. Mi-a spus atunci că e convins că îşi va putea valorifica dreptul de creanţă asupra mea la finele procesului de privatizare, în 2005. Banii mi-au permis să subscriu 64,7% din capitalul social al societăţii Activa Construcţii. Popa Gheorghe nu era un necunoscut pentru mine. Ca specialist, l-am consiliat pentru firmele sale de construcţii."

Şantaj

Povestea lui Dascălu nu putea fi fericită. De ce? Fiindcă Dascălu a ţinut neapărat să fie cinstit. Fiindcă Popa, fostul demnitar comunist, a făcut totul pentru bani. Destăinuirile lui Dascălu continuă:

„După doi ani şi ceva de la primirea acelor bani, Popa mi-a solicitat să-l angajez director tehnic. L-am angajat. După puţin timp, Popa a cesionat pe bani de nimic şi cu hîrtii fără acoperire juridică acţiuni de la femeile de serviciu, portarii şi persoanele plecate sau date afară din societate. Trebuie spus că nici unele dintre acestea nu aveau dreptul să vîndă pînă la «plata integrală a ratelor» către FPS. Mai mult decît atît, el a cesionat şi de la persoane excluse din asociaţie. A urmat şantajarea mea pe faţă: «Mergi cu mine la un notar ca să-mi cesionezi acţiunile!». Notarul Scarlat Ciodoescu din Bucureşti a întocmit un act ilegal de cesiune cu titlu gratuit. Eu l-am semnat crezînd că ar putea fi o formalitate ce ar fi limpezit lucrurile între mine şi Popa."

Caracatiţa

Actul în sine a răsturnat ca-n filmele româneşti totul. Popa pur şi simplu a trecut la treabă. În 2001, Popa a dorit recunoaşterea oficială a acestui act în şedinţa PAS. Avea 48% din Activa Construcţii. Era şef peste toată suflarea. Lui Dascălu i-a venit mintea la cap sau, mai precis, a pierdut totul. A mărturisit totul poporului muncitor. Întîi lui Desculţu, vicepreşedintele PAS, şi astfel în plen nu s-a votat intrarea lui Popa în rîndul PAS, apoi conducerii Activa şi celorlalţi. Popa şi-a făcut propria şedinţă cu portarii, femeile de serviciu, şoferii daţi afară din Activa. Apoi, tot Popa a scos aşii din mînecă. Primii sînt directorul şi funcţionarul Registrului Comerţului, Veturia Muscu, jurist, şi Ion Busuioc, judecător; ambii l-au înscris pe Popa cu acţiuni în Registru. Unica soluţie pentru a da în vileag aceste matrapazlîcuri era Justiţia. Judecata însă i-a dat dreptate lui Popa. La datorie se afla un nou as din mîneca lui Popa: Teodor Rusu, vicepreşedintele tribunalului şi, totodată, judecătorul care a judecat documentele Activa. Nici o surpriză: el fusese subordonatul lui Popa în timpul lui Ceauşescu.

Aventură cu suspans lipsă

Anii au trecut, pur şi simplu, plini de aventură şi fără suspans: Popa a intrat cu forţa în Activa, Poliţia a făcut o anchetă de formă, Dascălu a fost bătut la modul fizic şi eliminat din combinaţii. De atunci, există 105 procese, majoritatea deschise de către Popa, ce invocă tot felul de excepţii procedurale, ceea ce face imposibilă judecarea fărădelegilor iniţiale. Singura judecată pe fond, pe bază de acte şi martori, s-a făcut în 2002 la Sinaia. Atunci, văzîndu-se ilegalităţile, judecătorul a dispus nerecunoaşterea calităţii de membru aderent ulterior la asociaţia PAS pentru Popa Gheorghe. Dar finalizarea anchetelor cine s-o facă?

2004, şantaj proaspăt

Aţi auzit şi nu v-a venit să credeţi? De 14 ani de zile de mari dezvăluiri sînteţi deja sătui de astfel de poveşti ca a lui Dascălu. Dar ea este reală. Şi îngrozitoare. Probată de acte. Dascălu se apropie de anul 2004: „Popa nu s-a lăsat. A plătit 500 de milioane de lei (în ce calitate şi cu ce drept?), ultimele rate ale Asociaţiei PAS la fostul FPS, actualul APAPS şi autoritatea de privatizare locală, ignorînd procesele şi documentele ilegale, a lăsat loc fărădelegilor făcute de Popa Gheorghe. Popa a trecut la vînzarea activelor. A vîndut către Universitatea «Gheorghe Bariţiu», o veche şi actuală «chiriaşă» în spaţiile Activei Construcţii, un local pentru facultate, documentele de tranzacţionare fiind recunoscute ulterior ca ilegale. În aceste condiţii, am fost rugat de către rectorul Universităţii «Gheorghe Bariţiu», N. Pătraşcu, şi îndrumat de către Ghe. Atomei, şeful resurse umane din PSD Braşov, să termin judecăţile şi – împreună – să găsim o cale de tranzacţionare, în cadru legal, a tuturor spaţiilor închiriate de Universitate. Mi-au propus să fiu conciliant şi să accept o soluţionare avantajoasă pentru ambele părţi, iar mie să mi se faciliteze deschiderea unei alte afaceri pe cont propriu. Acesta este adevărul, iar documentele pot justifica fiecare cuvînt de-al meu. Dacă m-am lăsat şantajat de Popa Gheorghe, acum – dată fiind situaţia – nu mai pot accepta o asemenea propunere. Cer doar ca Justiţia să fie lăsată să-şi facă datoria."

Poliţia, Justiţia la mîna lui Popa

Aceasta este mărturisirea lui Nicolae Dascălu. Aparent, este o luptă între doi preaputernici locali, într-un Braşov departe. Dar de ce Poliţia nu intervine? De ce PNA-ul dă NUP, de ce Justiţia braşoveană nu-şi face datoria? De ce pesediştii nu iau atitudine, deşi sînt îmboldiţi la anticorupţie de îndemnurile preşedintelui lor, Năstase? Unul din motive este Universitatea „Gheorghe Bariţiu" din Braşov. Ea arde după sediu fiindcă îi sună acreditarea în toamnă. De acreditarea ei depind titlurile universitare ale unora ca: Mircea Bucur, şeful Poliţiei Judeţene (acesta ne-a declarat că „profesoratul este un lucru prea intim" pentru a ni-l mărturisi), Cozma, soţul Mariei Cozma, preşedinta Tribunalului Braşov, şi Constantin Niţă, preşedinte PSD local, ditamai vicepreşedintele Camerei Deputaţilor.

Spatele PSD al lui Popa

Să adăugăm că directorul administrativ al Universităţii „Gheorghe Bariţiu" este cuscru cu Atomei, eminenţa cenuşie a PSD-ului local, cel care mărturiseşte apropiaţilor că mereu deschide geamul cabinetului său şi, uite, acel cămin al Activei nu e al lui. E poate prea mult să mai spunem că la parterul unei clădiri a Activei îşi are sediul întîmplător şi firma viceprimarului PSD, Ion Ioniţă? Şi el vrea încheierea rapidă a litigiilor. Cam acesta este spatele lui Gheorghe Popa, fostul mahăr al Braşovului, actualul director general al ilegalităţilor de la Activa. Necercetat, de fapt, de nimeni, Popa mai poate vinde clădiri şi pămînturi bune de vile.

Ce spune Gheorghe Popa:

„Cum să-i dau eu bani fără acte? I-am dat bani cu un timp înainte de actul notarial. El şi-a vîndut acţiunile, apoi am cumpărat restul de la alţi acţionari, pînă la 56%. Toate sînt legale. Toate actele acestea sînt semnate de Dascălu, ce era director. Toate, eu le dovedesc cu acte. Toate au fost cercetate şi sînt legale. Dom'le, nu poţi da şpagă la atîţia judecători. Eu am fost ce am fost, dar nu pe bază de cunoştinţe se fac aceste lucruri, ci pe bază de acte. Dînsul e pensionar, să-şi vadă de pensie, are pensie bună. Dumnealui e disperat. El a plecat cu utilajele din societate şi cu banii din cont… nu sînt membru PSD, nu am treabă cu ei… Ce mai vrea, de fapt, el? Dar cu documente, într-un sfert de oră pot să vă dovedesc că nu are dreptate."

Aceasta a fost dezvăluirea lui Nicolae Dascălu. Documentele şi realitatea arată clar că Gheorghe Popa este scos în faţă pentru a lua caimacul Braşovului. Este doar un fragment din realitatea sălbatică a tranziţiei noastre. Măcar acum, cînd acest om a vorbit, vrem să credem că PNA-ul lui Amarie nu stă degeaba, că în Ministerul Justiţiei funcţionează un nou ministru, Cristian Diaconescu, şi că măcar pesedistul Ioan Rus umblă la problemele interne ale poliţiştilor braşoveni. Dar cînd mă gîndesc că Năstase conduce toate astea, fac pariu că mai bine Nicolae Dascălu ar fi tăcut din gură.

Eugen ISTODOR

fiinţă

La Primăria din Oradea se va deschide un Bar mai vechi

Deşi a uimit pe mai multă lume revenirea lui Mihai Bar, pesedistul marginalizat din Bihor, în cărţile pentru Primăria Oradea, lucrurile sînt mai explicabile decît par. Actualul candidat al PSD a fost o victimă colaterală în lupta pentru putere dată pe plan local. Acum, se pare, este de aceeaşi parte cu învinşii, şi de aceeaşi parte cu Fraţii Micula, al căror deputat este. Prin '90, Bar i-a sprijinit pe Fraţii care au făcut primul milion de parai aducînd în ţară TIR-uri cu brelocuri sau şlapi care s-au cumpărat cu spor de către românii iubitori de libertate. Şi, în fond, ce nume mai potrivit poate avea candidatul unor producători de băuturi decît Bar?

Pentru Funar situaţia e bicoloră

Ieşirile în peisajul audiovizual ale lui Funar sînt tot mai rare şi tot mai lipsite de vigoare. Atacurile sale la adresa UDMR sînt doar umbra atacurilor de altădată. Se spune că această slăbire a motoarelor ar fi dublată de oarece contacte cu reprezentanţi ai UDMR pentru a primi sprijin în turul doi. Ghiţă Funar cunoaşte rezultatele unui sondaj de circuit închis comandat de PSD, în care deputatul Emil Boc, candidatul PD la Primăria Clujului, ar avea 44 la sută încrederea populaţiei. Nasol, pentru unul care s-a lăudat că va cîştiga din primul tur numai şi numai pentru că, în loc să încurajeze investiţiile străine în municipiu, a vopsit băncile şi spaţiile de parcare în tricolor. Pentru Ghiţă situaţia e albastră şi poate vira în verde biliar!

Mii de meşteri mari, calfe şi masoni

Semnalăm cititorilor noştri care nu sînt abonaţi la actele normative ale Guvernului interesanta Hotărîre cu numărul 561 din 15 martie anul curent. Ea recunoaşte Asociaţia Marea Lojă Naţională din România ca fiind de utilitate publică. Nu e vorba de Loja Oficială de la Teatrul Naţional, deşi Dinu Săraru, fostul implicat în scandalul BIR, actualmente director, e şi el pe acolo. Dacă e de utilitate publică, atunci urmează să se facă publice, probabil, şi listele cu membrii organizaţiei. Iar acolo, în capul trebii, îl vom vedea pe Adrian Năstase. Şi, poate, dintr-un exces de modestie, vom avea de-a face cu Marea Lojă Naţională „Adrian Năstase". Căci, dacă a apucat să pună mîna pe ceva, băiatul din Tărtăşeşti nu se lasă pînă nu o trece pe numele lui! Păcat că o organizaţie menită a fi discretă, cu scopuri nobile, a ajuns la mistriile PSD-ului. Ce nu a reuşit persecuţia, va reuşi disoluţia!

Platon şi Aristotel, cu şorţuleţe de alt fel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

DAN PAVEL: „Becali nu citeşte cărţi, dar contracte citeşte“

Mi-a spus simplu: „Vino la noi, la Marriott”. La etajul doi al hotelului am găsit Clubul Steaua. La intrare, popor unit întru forfotă. Secretarele nu dădeau doi bani pe apariţia mea. Priveam disperat. Din dreapta apare o figură cunoscută. Figura intră într-o încăpere şi-l extrage pe Dan Pavel. Politologul îmi spune să aştept într-o altă cameră. Acolo, patru geluiţi, cu pantofi-papuci ascuţiţi, mobile cu cîntec de manele – Simfonia a noua – imnul Americii. Se freacă tastele. Se zapează. Se ajunge la un documentar cu crocodili. Se răsfoiesc ziare de sport. Se scarmănă în nas cu cheia de maşină. Se aude un glas: „Bucată e asta de la ziar… bucată de bucată… bă, să-mi dai numărul ei să-i dau un număr…” Alt glas: „E bucată, cum o vezi în poză, se frige…” Intră în cameră o bluză cu mînecă scurtă: „Caut o împuternicire… unde e ăla cu împuternicirile… Nea Gigi mi-a zis să mi se dea împuternicire pe Constanţa”. În timp ce un crocodil pîndea în mocirlă, intră Dan Pavel, şeful lui Gigi Becali, de campanie electorală.

Compatibilităţi

Reporter: Cum v-aţi hotărît pentru această corvoadă intelectuală?

Dan Pavel: Sînt mai mulţi factori care au contribuit la decizia mea. În primul rînd, faptul că de 14 ani de zile stau pe gînduri, dacă să intru sau nu în politică, şi de fiecare dată am amînat acest moment şi credeam că o să-l amîn de tot. Anul acesta am avut, însă, o apăsare. Am fost şi influenţat de cei din jur, de oameni politici care mi-au reproşat că, deşi ştiu atîtea, stau pe margine. Anul acesta au şi venit propunerile, dintre care cea mai surprinzătoare, cea din partea PNŢ, să candidez la preşedinţie. Factorul personal a contat în cazul tuturor refuzurilor mele şi anume că nu mă regăseam în personalităţile care mi-au făcut propunerile.

Rep.: Şi vă regăsiţi în Gigi?

D.P.: Da. L-am cunoscut acum doi ani şi am avut o reţinere. El a început să-mi facă tot soiul de confesiuni neaşteptate. A dovedit că are încredere în mine şi asta mi-a plăcut. Eu îl simpatizasem cînd a avut conflictul cu C.T. Popescu. Mi-am dat seama că e atipic şi extrem de curajos.

Rep.: Există totuşi nişte diferenţe între dumneavoastră şi Gigi Becali… el v-a povestit viaţa şi dintr-un complex intelectual.

D.P.: Eu cred că în adolescenţă am avut un comportament similar cu al lui Gigi, eram un om impulsiv, am jucat rugby, am făcut caiac-canoe, am fost la fotbal, culmea, la Steaua 23 August şi, cînd m-am hotărît să fac filosofie şi toate astea, am renunţat la toate astea şi spre deosebire de el m-am ferit de toate anturajele de cartier şi de oamenii care vorbeau urît. El are un fond bun, sufletesc, asta mi-a plăcut. Este un om care încearcă să rupă limitele. Lucru care ne-a apropiat. În ’91, cînd mi-am depus candidatura la doctorat, erau în comisie Pleşu, Ianoşi, şi am vrut să fac o teză despre ateismul bine temperat. Şi ei mi-au spus că ce este asta, nu se poate aşa ceva. Şi m-a mai apropiat ceva de Gigi, spiritul său religios.

Ideile se predau singure

Rep.: Dumnezeu de asta e şi pentru filosofi, şi pentru tîlhari.

D.P.: El avea credinţa, eu aveam şi ceva mai mult, o preocupare intelectuală în acest sens.

Rep.: Aţi început colaborarea de trei săptămîni… simţiţi că vă preia ideile?

D.P.: Sigur, uite, acum zece zile am fost la Timişoara, a fost meciul cu Poli şi dimineaţa a dat un interviu la un post local şi eu am stat să-l monitorizez din studio şi să-mi notez ce spune… eu îi monitorizez fiecare mişcare. Şi a venit la mine o bună cunoştinţă de-a lui şi mi-a spus: „Cred că îi faceţi un mare bine, e de nerecunoscut“. El rămîne imprevizibil, eu nu pot să-i schimb firea, ci îmi propun să-i fac o infuzie de idei pe care el să le preia şi să-l fac să gîndească asupra unor chestii. E o relaţie profesor-elev, pe care el o acceptă. El preia ideile şi le prelucrează, e adevărat, uneori, spre amuzamentul presei… am zis că mă limitez la ştiinţa politică, dar fără să vrei ajungi să vorbeşti de etimologie, filosofie şi, cînd i-am spus eu ce este filosofia, el a replicat că e filosof înnăscut. El se consideră înţelept în felul meu. El este filosof practic.

Hermeneutica de jeep

Rep.: Cum vă întîlniţi, unde?

D.P.: Peste tot. Nu am spaţiu în agenda lui, ci pur şi simplu mă întîlnesc cu el. În maşină, în special, fiindcă avem multe deplasări în teritoriu. Acolo sînt multe ore de condus. Şi nu e asaltat de nimeni.

Rep.: Care sînt ideile-forţă pe care încercaţi să le implementaţi în Gigi?

D.P.: Vedeţi, asta e. El spune la multe lucruri pe care le descoperă: toate astea erau în mine, tu îmi arăţi cum să le spun. Şi eu îi spun: Gigi, ştii că în dialogurile lui Platon, un personaj de acolo, care a fost Socrate, profesorul lui Platon, asta vroia să demonstreze, că în ei se află cunoaşterea. El descoperă intuitiv lucrurile şi e fericit cînd aude că filosofia a abordat lucruri pe care el le-a intuit, gîndit. El le are dintr-un dat natural. De pildă, el spunea: iubirea de oameni vine de la Hristos… bun, am spus, păstrăm asta fiindcă vrem să fim un partid creştin-democrat, dar uite cum putem să traducem asta, lucru în interes public şi în felul acesta l-am ajutat să descopere că ceilalţi politicieni nu au făcut politică. Cum? I-am expus mai multe definiţii ale politicii şi el a reţinut-o pe cea care arăta că politica e o activitate prin care se iau decizii în interiorul comunităţii şi în interesul comunităţii. Şi el a înţeles că politicienii de pînă acum au făcut politică în interiorul comunităţii, dar nu în interesul ei. Mai mult, el nu are acest lucru, el are încredere că are o misiune, de aceea a şi intrat… şi astea sînt deja în programul nostru: credinţă în Dumnezeu, iubirea aproapelui, servirea interesului public.

Rep.: Dar e un oier, are afaceri dubioase…

D.P.: Oier? Nu neagă originile. Nu are afaceri dubioase, le-am verificat.

Rep.: Nu-şi aranjează afacerile, nu intră în şmenuri de ţepuire, de bani negri?

D.P.: Dimpotrivă. Am asistat la o discuţie dintre el şi un important membru al guvernului care i-a oferit aşa ceva şi el a refuzat. Nu, vreau să facem legal.

Rep.: Face acte, citeşte acte?

D.P.: Cineva l-a întrebat dacă citeşte. Şi a sărit în sus. Nu citeşte cărţi, dar contracte citeşte la literă şi spirit. Are răbdare. Eu îl şi studiez, multe lucruri vin ca surprize şi pentru mine.

Rep.: Sînteţi prea complex pentru un om simplu?

D.P.: Nu e simplu, e mai complicat aici. Are revelaţii din două în două ore: „Cum am putut să trăiesc fără să ştiu asta? Dane, mi-ai luminat mintea!“.

Gigi are Dumnezeu

Rep.: De ce a intrat Gigi în politică? Are bani, influenţă.

D.P.: El are aceste conversaţii cu Dumnezeu, se roagă seara şi-L întreabă: „Doamne, spune-mi ce am de făcut“. Şi el spune că Dumnezeu i-a arătat drumul şi banii ca să fie om politic.

Rep.: Nu e o chestie marginală pentru marele Dan Pavel cu o carieră strălucită?

D.P.: Ce carieră? Cariera mea sînt cărţile. Or, am observat următorul lucru: după ce am terminat ultima carte, a fost mare lansare… S-a scris puţin. Am ieşit cu Gigi, el a zis trei chestii cu filosofia, s-a dat pe toate posturile. E o nedreptate. Şi mai este ceva… Merg cu Gigi prin diverse locuri, vinăia cu cărţile mele să le semnez. E o ironie a sorţii.

Rep.: I-aţi dat lui Gigi cărţile?

D.P.: Da. N-are răbdare de ele. I le povestesc. El e un materialist în afaceri şi un idealist în ceea ce a făcut cu Steaua.

Eugen ISTODOR

I-am zis lui Gigi de la obraz: Domnul Gigi, săru’ mîna, dacă mai aveţi vreun fluier, bine, suflu. Dacă nu, la banii ăştia, tot suflu, să-mi spuneţi dvs. în ce. Eu sînt om dintr-o bucată!

Eugen Istodor *(dreapta)* alături de Dan Pavel, un oralist politic care a luat drumul stînii lui Becali, şi care e în stare, la caracterul lui, să-şi facă după alegeri telemea culpa

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioaniţoaia, Ştefan Racoviţă („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care unde, cum și în cel fel

● **În troleu.** Pentru mijloacele de transport în comun recomandăm ***Jurnalul Național.*** Este comod, ușor de manevrat și, în plus, abordează subiecte care îi vor face să saliveze pe pensionarii din jurul tău care așteaptă nervoși să le cedezi scaunul: „Ceaușescu i-a bănuit de trădare pe șefii Armatei, Internelor și Securității“, „Milea, Postelnicu și Vlad, izolați în CC“ sau „Liderii PCR, tătucii poliției politice“. Cine n-a citit acum doi ani almanahul *Academiei Cațavencu* „Sexul la români“ a putut afla cam aceleași lucruri din ***J.N.*** numărul de luni, 19 aprilie 2004, intitulat, coincidență, „Amorul la români“. A, evident că dacă nu găsiți loc pe scaun, va trebui să vă mulțumiți cu fragmente din *Povești adevărate*, *Ioana* și *Formula AS* citite peste umărul gospodinelor.

● **La masă.** Atenție! În nici un caz nu încercați în timpul mesei materiale de investigație, anchete, dezvăluiri genul ***Ziua:*** „Sistemul medical grav bolnav“, „Fănel Păvălache – 4 ani de închisoare“ sau „Cum se fură alegerile“. S-a constatat că acestea îngreunează digestia. Serviți mai degrabă niște presă de opinie. Pentru micul dejun recomand ***Dilema veche*** cu brînză, două ouă fierte, ridichi și ceapă verde. La prînz puteți merge pe chestii mai complicate cum ar fi meniul de la pagina 6 – *Opinii,* din ***Ziua***. Preferatul meu este numărul de vineri, cu Zoe Petre la felul întîi, după care bag un Nistorescu cu pîine și sos. Trufandale precum C.T. Popescu, dacă există, le păstrez tot timpul la cafeaua de după. Pentru cazurile de lipsă a poftei de mîncare încercați pe stomacul gol cîteva pasaje ilustrate din ***Bucătăria pentru toți.***

● **La WC.** Din cauza timpului limitat pe care-l petrec în acest spațiu de largă respirație cu mîna la nas, eu unul nu reușesc să trec niciodată de pasajul „Datorită formulei sale deosebite previne depunerile de piatră, dezinfectează și împrospătează...“. Însă în urma unui studiu efectuat în WC-ul redacției (e drept, valabil doar pe segmentul de piață „Bărbați“) am descoperit că majoritatea ziarelor abandonate aici au următoarele caracteristici: format mic/mediu, culori vii și poze mari, gen ***Libertatea*** și ***Național.*** Săptămîna aceasta la noi în toaletă s-au citit cel mai bine articolele: „Adept al terorismului ajuns printre yoghinii lui Bivolaru“, „Explozie de gaze în sectorul 3“ și numărul Noroc cîștigător la „6 din 49“.

● **În pat.** În momentele de singurătate, eu unul prefer ***Capital,*** fascicolul *Media.* „Ringier a devenit oficial patronul grupului Expres“. Care va să zică, Cornel Nistorescu a schimbat nemții pe elvețieni, cu toate că, declară dînsul, „Atitudinea mea și a echipei pe care o conduc nu se va schimba“. Aceste cuvinte nu ne doare, ba din contră, ne fac să dormim noaptea mai liniștiți. În restul cazurilor, prefer mondenități precum suplimentele TV pentru week-end: „Diana Munteanu e în pauză sexuală“ ***(Libertatea),*** „Anette Michel și dieta ei preferată“ ***(Ev. zilei)*** sau rubrica „Viața Bate Sexul“ a lui Bebe Mihăescu ***(PRO TV Magazin)*** din care vă prezint doar un fragment. Citiți mai jos și vă culcați!

Daniel GOACE

canalul
mass-midia năvodari

● **Săptămîna trecută, ședință la Radio cu redacțiile de știri. Conducătorul ședinței, același Dragoș Șeuleanu, care le-a reproșat redactorilor că nu prezintă suficiente știri despre Opoziție! După ce oamenii prezenți s-au ciupit să vadă dacă nu visează, s-au trasat sarcini precise pentru echidistanță și echilibru. După care, peste o zi sau două, Dragoș Șeuleanu s-a prezentat la CNA și a spus cît de bine merge activitatea în Radioul condus de el și cît de echilibrate sînt știrile!**

● **Cei care doresc să devină ziariști și cred că asta se poate întîmpla și prin Ziaristica de la „Spiru Haret“ au fost atrași spre această facultate și în ideea că vor face ore cu Păunescu. Adrian Păunescu, bărbosul acela care a dat chix pe la diverse publicații și televiziuni. Dar studenții s-au dezumflat repede, așa cum s-a dezumflat și Păunescu din fața lor. Pentru că orele le ține Andrei Păunescu, adevăratul redactor-șef al ziarelor falimentare ale trustului Păunescu!**

● **Umblă prin tîrg vorba că Ovidiu Tender, celebrul miliardar de casă al lui Ion Iliescu, s-ar fi angajat cu cîrca la noul cotidian *Atac la persoană.* Rugăm omenetul din Top 100 să stea calm și să nu dea buzna în biserici la acatiste – cînd am zis că s-a angajat cu cîrca, nu la muncă ne-am referit, ci la cîrca de bani. Cică ar fi investit în logistica de-acolo cam cît se investește în trei-patru cotidiene serioase dacă nu vrei să apari prin paginile de investigații. Dom'le, sînt banii lui și nu ne băgăm. În așa ceva nu te bagi decît dacă ești ori de la Top 100, ori de la PNA.**

Zețarul Ivan

Viața Bate Sexul

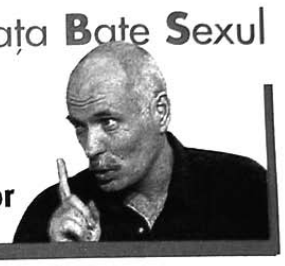

Sexologul Bebe Mihăescu răspunde întrebărilor puse de voi

Spermă lași, spermă întîlnești

Sexologului Bebe Mihăescu îi puteți adresa întrebări pe adresa O.P. 33 - CP 19, București sau pe e-mail-ul revistei: protv_guide @mpg.ro

"Sper să mă puteți ajuta în următoarea problemă: după ce facem dragoste, soția mea are "probleme", în sensul că are scurgeri - de fapt, este spermă. Sîntem proaspăt căsătoriți. Ca metodă contraceptivă folosim anticoncepționalele. Înainte foloseam prezervative și nu erau probleme. Acum folosim anticoncepționale și de fiecare dată cînd facem dragoste, avem aceeași problemă. Sper să ne puteți ajuta cu un sfat, o idee. Din ce cauză se întîmplă așa ceva? Ce nu este în regulă?".

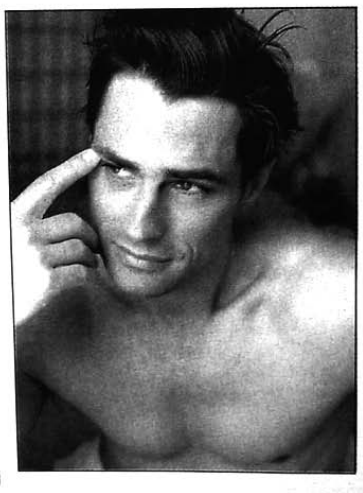

Dragul meu, totul este în regulă. Cînd folosești prezervativul sperma rămînea acolo, în prezervativ. Acum, rămîne în vagin și, normal, din cauza pozițiilor curge. Te miri că ceea ce vezi este spermă. Nu te mira. Ce ai vrea tu? Să ejaculezi spermă și să curgă din vagin lapte de cocos sau apă minerală? Știi, vorba aceea, "Bine faci, bine găsești", am putea s-o traducem în: "spermă lași, spermă-ntîlnești".

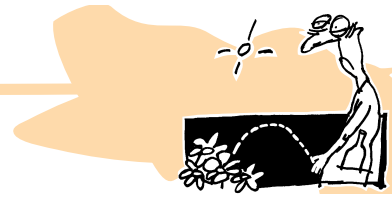

România.
Mici fragmente de neant.

Clondiru' cu onomastică

Hai că am găsit un nume ca lumea pentru un local cu kebapi și hamburgeri în picioare: „La fomilă". De fapt, l-a găsit înaintea mea un patron din Constanța. Sună bine, expresiv, poate că ar trebui să-i urmeze și alții exemplul. La o casă de toleranță, să zicem, să pui „La libido-istul". Merge? La o toaletă publică – „La constipatu'" sau „La deranjatu'". La service auto: „La derapatu'" sau „La boțitu'". Să propunem o firmă ca lumea și pentru clădirea Guvernului: „La nehalitu'".

Unde udai și unde apă

În stația de tramvai de la Grozăvești, doi indivizi de cetățenie beată și etnie mangă se certau. Unul îi spunea celuilalt că nu e bine să ascundă sticla de rachiu la curea, cum o făcuse el, ci în mînecă, să nu se vadă. În sfîrșit, după vreo cinci minute, vine tramvaiul. În mod fatal, cel cu sticla la curea se dezechilibrează și se lovește de o bară, udîndu-se instant pînă la glezne. Celălalt începe să rîdă în hohote, vrînd parcă să-i spună: „Vezi, bă, Vasile? Acuma ești ca guru Bivolaru. Ești ud pe pantaloni, da' dacă-i storci poți să bei tot kilu' de pișat, pînă la ultima sută."

Floare de Dorobanți colț cu Ermil Pangratti

Eram într-o zi cu un amic pe lîngă Televiziune și un nene la vreo 40-50 de ani, cum ne vede, cum se repede la noi cu un buchet de flori să ni le vîndă ca să-și ia medicamente. Ni s-a făcut milă de el. I-am dat 20 de mii, dar s-a arătat nemulțumit. Amicul a plusat cu încă 20 de mii. Tot nemulțumit. Încă 10 mii. A zis O.K., apoi ne-am despărțit și am plecat la treaba noastră. După un timp, reușisem să plasăm florile către o badigardă de la o bancă, ne-am revăzut cu omul și amicul îi zice: *Le-am dat cu 70 de mii, te-am fraierit!* Și-a dus mîna la cap și ne-am uitat după el cum a continuat să meargă împleticindu-se.

Ofer penis la cheie!

Duminică după-amiază am ieșit și eu, ca fiecare contribuabil, în parc, cu soția. Era ca-n reclama aia, dacă știți: pe malul lacului Titan, romantic mîna i-o țineam, la o terasă poposeam și pizza mare comandam. Dintr-o dată, o surdo-mută sub zece ani trece în viteză și lasă pe masă un breloc în formă de penis din care, prin stoarcere, ieșea la iveală o chestie de plastic alb, simbolizînd sperma. Pe penisul ăsta scria 30.000. Mi s-a părut cam scump și aș fi vrut să negociez, la urma urmei ce cadou mai romantic să-i oferi soției decît un breloc în formă de penis, însă, din păcate, cu surdo-muții nu poți negocia. Poate dacă aș fi luat vreo 30-40 de penisuri, să-i duc și lu' mama, și lu' tanti Geta, și lu' mamaia, și lu' verișoara mea Mădălina, și lu' soacră-mea…

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Ciofu și rețeta de făcut băieți

Să-l vedeți în toată splendoarea lui! Este corupătorul? Nu. Este neputinciosul? Nu. Este lașul? Nu. Este Preaputernicul zilelor noastre. E un pic din toate acestea și mulți îl admiră. El are însemnele lui, blazoanele lui, vorbele lui, farmecul lui și, într-o anumită măsură, există destule gîște ce-ar vrea să-i cadă pradă.

Sediul pe Calea Victoriei și Anunț

Din sediul său dă anunț în *Anunțul telefonic* că vrea secretară. Cine vrea, trimite CV și poză. Se numește Ciofu, primește CV-urile cu poză și își alege prada. O cheamă pe la patru seara. El deschide sticla de whisky și îmbie: „Bei? Sigur că bei! Cine nu bea whisky?". Apoi începe să spună despre viața lui: a avut două căsătorii, din una au ieșit două fete. O melodramă de gras, bărbos, cu bale curgînd și păr alb, duhnind a whisky. Bolborosește: „Cînd a fost la nașterea celei de-a doua fiice am fost sigur că era băiat, că altfel nu făceam. Eram cu nevasta în străinătate și așa, la farmec, i-am făcut un copil, eram beat." Și buza sa de jos, operată din cauza accidentului de mașină, se mișcă greu. „Eram la amanta mea și eram beat și m-am răsturnat și nevasta mea nu a venit la spital. Atunci am divorțat. E, fată, acum să dăm un test la engleză." Acest om are un secretar. Un om care îi suportă urletele. Acest secretar aduce un fax. Grasul, pur și simplu, șterge din te miri ce cu secretarul pe jos. Îl face de cîte parale și este. Este autoritatea în persoană! Faxul este în engleză. Și cît termină Impunătorul sticla de whisky, naiva încheie traducerea. În fax se poate vedea că Ciofu are firmă, Femac Co, ceva cu salubritatea, cu cărbuni, cu țevi. Ciofu trece la citirea CV-ului. „Vai, îți place înotul. Am o baie aici, dar am o piscină acasă. Dacă vrei să fii angajată, să porți costum de baie, după program încercăm piscina mea. Și mai mult, hai să mîncăm ceva."

Acum, Ciofu expune 4x4 și restaurantul

In Mitsubishi-ul de piele urcă beat, restaurantul e aproape de sediul său. În „La Dolce Vita" e salutat ca un cunoscut. Urechează un chelner că-i pune gheață în whisky. Gheața se pune în apă. Apoi, halește bruschete cu usturoi, o friptură în sînge, bea o sticlă de vin roșu și termină cu un Tiramisu. Formulă de iubăreț. Și-i spune fetei: „Eu și secretarul meu sîntem cam singuri. El e bolnav de cancer. Eu trebuie să scap de amanta mea care-mi toacă banii, i-am luat Versace, Armani… nu se cuminește, are un iubit, sînt sigur. Vreau să scap de ea și vreau să fii secretara mea, să ne gătești, dacă stăm seara, să înșurubezi un bec, dacă se strică și mai ales să-mi faci un copil, neapărat un băiat. Stai să-ți fac o poză." Scoate Nokia și harști poza. Apoi, arată naivei pozele altor pretendente. „Uite, ieri a venit la mine sora Andreei Marin. Nu am pozat-o, deși voia, fiindcă avea o pată pe gură și tot și-o aranja. Mi se spune Gigi. Ne vedem mîine la opt."

Ciofu de 58 de ani

Încă o dată, Ciofu nu e unic, nu se știe de unde are bani, dar are. Și cu șmecheriile de duzină: vilă, afacere, mobil, mașină, sucește capul naivelor. Apărarea lui e următoarea: „Am două fete, dar tîmpite mai sînt și fetele astea pentru secretare… eu le compătimesc, le-am vorbit de copiii care sînt făcuți și aruncați pe stradă. Ca să vedeți și dumneavoastră ce se înțelege. Am vrut și eu să văd cum deschid gura." Ciofu este Sucitorul de Capete. Mă rog, și găsește în țara asta destule să-i facă un băiat pentru o plimbare cu 4x4.

Eugen ISTODOR

Mersul furăciunilor în Halta Rediu

Iașiul, 6493, de Botoșani

Pleacă la șasezeroșase din Iași și e în Rediu la șaptetreișitrei. Apoi e spre Ungheni. La zecezerozero din Iași și ajunge în Rediu la unșpedouășapte. E 6495. Mai e seara, de Dorohoi. Plecarea din Iași la nouășpezeropatru și în Rediu, douăzecicincizecișipatru. Acum, pe lîngă astea, impiegatul de mișcare Dan Pitulac le mai are și pe cele de întors. Cu un asemenea trafic pe cap, iarba din haltă crește, nu glumă. Impiegatul dă ordin revizorilor de ace să cosească iarba. Dar revizorii nu au în inventar coasă. Pitulac se gîndește cum să scape de iarbă… că nu se mai vedea trenul de atîta vegetație. După un orar dat de venirea trenurilor, Pitulac lasă oile unui cioban să pască iarba printre ace, pe peron, pe la semnale. Vegetația, astfel, s-a diminuat pînă la un nivel acceptabil. După trei zile, șeful de post al poliției T.F. Trușești, Nicolae Bosac, întreprinde o anchetă privind dispariția ierbii. Concluzia este că Pitulac și-a însușit în mod fraudulos un caș de la oile beneficiare. Bosac a tratat problema cu maximă severitate. În același an, agentul șef adjunct Petru Pinteală înmînează un avertisment impiegatului pentru că nu asigurase ușa biroului de șef de haltă cu grilaj regulamentar. Biroul este totuna cu biroul de mișcare, unde se află mereu un salariat gata să primească cu bățul filfîind orice rapid nesimțit ce nu oprește în Rediu. De atunci, Pitulac și-a asigurat biroul cu grilaj, chiar dacă mergea în spatele haltei, pentru garniturile de nevoi personale. Noiembrie e o lună așa friguroasă, care merită un proces-verbal. E, tocmai atunci din magazia lui 2002 s-au furat 4 tone de cărbune și 2 de lemne, combustibil bun de ars toată iarna în haltă. Prin stația de radiotelefon Pitulac îl cheamă pentru constatări pe adjunctul Pinteală, ce se afla în Răuseni, la 4 kilometri de Rediu. Pinteală a fost atît de sprinten, încît a venit la fața furtului după nouă zile.

Un tren T pleacă din gara G1 spre G2, gară și ea, cu viteza V. Se cere să se afle cînd va ajunge. A, e simplu, eu știu: niciodată. Pentru că de la cantonul C s-au furat macazul M, traversele TR și șinele Ș, și n-a văzut nimeni N.

Un cantonier convins de adevărul că se fură și obsedat de realitatea că se bea

Timpul a trecut

Agentul Avieriței îi mai dresează un proces-verbal că nu a asigurat biroul cu grilaj metalic. Pitulac îl cheamă în ajutor pe revizorul de ace Chelarașu, care în prima fază spune că era grilaj, apoi i se spune să spună că nu era grilaj. Avieriței dă amendă de 200.000 de lei. După amendă, Avieriței îl invită la bere. Pitulac nu consumă băuturi alcoolice. Avieriței îi dă un suc. Avieriței zice că o să-i spună lui Chelarașu să-și retragă declarația. E chemat Chelarașu, amenințat acum să retracteze. Prin august 2003, căldură. Revizorul de ace Muraru Cristinel prinde la cărbuni un hoț. Rezultatul anchetei polițiștilor a fost că Muraru, ca să fure, i-a dat vițel lui Pitulac.

Sfîrșit de mandat la furat

Din Rediu s-au furat și greble, lopeți, furtune de la PSI, lămpi cu gaz lampant, dar și gaz. Dar Pitulac nu a mai chemat polițiștii. Mă rog, lămpile, gazul, un fleac… nu sînt semnale electrice în halta Rediu și cu lămpile astea se semnalizează intrarea și ieșirea, noaptea, a trenurilor. Un moft. Fiindcă se pot fura și șinele de cale ferată și firele de înaltă tensiune. Primarul din Răuseni, de care ține Rediu, zice că nu știe cine e șef de haltă, dar a auzit că e nebun. Poate, dar impiegatul e susținut de către revizorii de ace.

Reporterre-à-terre

Bursa şpăgilor

Şi totuşi, e turist în lume

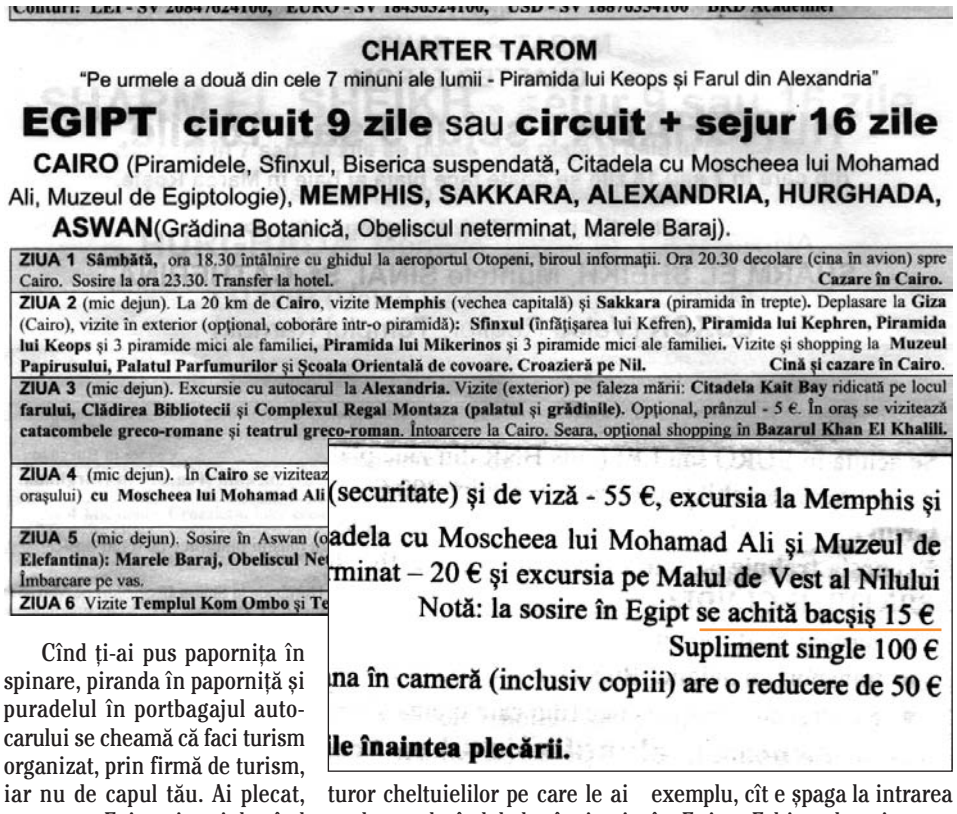

CHARTER TAROM

"Pe urmele a două din cele 7 minuni ale lumii - Piramida lui Keops şi Farul din Alexandria"

EGIPT circuit 9 zile sau **circuit + sejur 16 zile**

CAIRO (Piramidele, Sfinxul, Biserica suspendată, Citadela cu Moscheea lui Mohamad Ali, Muzeul de Egiptologie), **MEMPHIS, SAKKARA, ALEXANDRIA, HURGHADA, ASWAN**(Grădina Botanică, Obeliscul neterminat, Marele Baraj).

ZIUA 1 Sâmbătă, ora 18.30 întâlnire cu ghidul la aeroportul Otopeni, biroul informaţii. Ora 20.30 decolare (cina în avion) spre Cairo. Sosire la ora 23.30. Transfer la hotel. **Cazare în Cairo.**

ZIUA 2 (mic dejun). La 20 km de **Cairo**, vizite **Memphis** (vechea capitală) şi **Sakkara** (piramida în trepte). Deplasare la **Giza** (Cairo), vizite în exterior (opţional, coborâre într-o piramidă): **Sfinxul** (înfăţişarea lui Kefren), **Piramida lui Kephren, Piramida lui Keops** şi 3 piramide mici ale familiei, **Piramida lui Mikerinos** şi 3 piramide mici ale familiei. Vizite şi shopping la **Muzeul Papirusului, Palatul Parfumurilor** şi **Şcoala Orientală de covoare. Croazieră pe Nil.** **Cină şi cazare în Cairo.**

ZIUA 3 (mic dejun). Excursie cu autocarul la **Alexandria.** Vizite (exterior) pe faleza mării: **Citadela Kait Bay** ridicată pe locul **farului, Clădirea Bibliotecii** şi **Complexul Regal Montaza (palatul** şi **grădinile).** Opţional, prânzul - 5 €. În oraş se vizitează **catacombele greco-romane** şi **teatrul greco-roman.** Întoarcere la Cairo. Seara, opţional shopping în **Bazarul Khan El Khalili.**

ZIUA 4 (mic dejun). În **Cairo** se viziteaz
oraşului) **cu Moscheea lui Mohamad Ali**

ZIUA 5 (mic dejun). Sosire în Aswan (o
Elefantina): Marele Baraj, Obeliscul Ne
Îmbarcare pe vas.

ZIUA 6 Vizite **Templul Kom Ombo** şi Te

(securitate) şi de viză - 55 €, excursia la Memphis şi
adela cu Moscheea lui Mohamad Ali şi Muzeul de
rminat – 20 € şi excursia pe Malul de Vest al Nilului
Notă: la sosire în Egipt se achită bacşiş 15 €
Supliment single 100 €
na în cameră (inclusiv copiii) are o reducere de 50 €
le înaintea plecării.

Cînd ţi-ai pus paporniţa în spinare, piranda în paporniţă şi puradelul în portbagajul autocarului se cheamă că faci turism organizat, prin firmă de turism, iar nu de capul tău. Ai plecat, vere, spre Egipt, şi n-ai de gînd să vii de-acolo fără ceva profit, chit că pentru asta trebuie să furi cămilele de lîngă piramide ori cuprul de pe Sfinx. De-aia, înainte de plecare, cineva trebuie să-ţi facă un inventar al tuturor cheltuielilor pe care le ai pe drum, plecînd de la cît pierzi la alba-neagra de la urcarea în autocar şi terminînd cu cît te costă să ciupeşti ghidul de fund. Sînt firme de turism foarte serioase, care îţi dau chiar şi informaţii suplimentare – de exemplu, cît e şpaga la intrarea în Egipt. E bine de ştiut, nu cumva să te duci acolo cu apucături deprinse la vama românească şi să te faci de rîs cotizînd de cîteva ori mai mult.

Puia şi Bacsişu

De june şi de facto

Loazele de VIP oltean abia scăpară de conflictul cu generaţiile mai vîrstnice şi, cum nu puteau sta departe de scandaluri, intrară în conflict cu legea. Primul exemplu este al odraslei fratelui Mihăilescu, care se făcu scăpat din daravela cu furtul unor casetofoane auto după ce tacso îl internă pentru o cură intensivă de două săptămîni la spitalul de psihiatrie. Nici n-apucă bine să iasă de la psihiatrie că, în noaptea de Înviere, ăsta micu' se şi propti cu pieptul în cuţitul unui amic căruia îi suflase piţipoanca. Al doilea exemplu este al nepotului procurorului Covei, care, sub umbra bunicului apărător, acumulează dosare penale într-un ritm mult mai mare decît cel în care reuşeşte Justiţia să bage în sertar, la uitare.

Vrăjitorul din loz

Să mănînce şi hingherii o cîine...

În faţa blocului meu trăiesc Fetiţa, Ursu, Emil, Sorin şi Fifa. Aceştia sînt maidanezii curţii, care se bucură la mine ziua şi mă latră inconştient şi nemotivat noaptea. Existenţa lor se bazează pe cele 12 familii de locatari care le asigură hrana şi buna dispoziţie. În schimbul hranei, cei 5 duluri se ocupă extrem de gălăgios de securitatea maşinilor şi a scărilor blocului, hărţuind orice mişcă noaptea, tulburîndu-mi somnul şi audiţiile muzicale la ore tîrzii. Cu alte cuvinte, îi urăsc. Cu totul inexplicabil, acum 2 săptămîni, urmele lor au fost adulmecate de un grup de hingheri, puşi, culmea, pe treabă. Înainte ca hingherii să ajungă să îşi facă treaba şi să mă priveze definitiv de emoţiile sosirii acasă noaptea cu bicicleta, locatarii brigittebardotişti au coborît din apartamentele lor mici şi gri şi au împărţit bancnote portocalii hingherilor, care le-au luat şi au plecat cu o nonşalanţă vecină cu datoria. În continuare, Emil s-a suit pe Fetiţa, Ursu pe Fifa, iar Sorin a continuat să mă latre, conştient parcă de faptul că atîta timp cît nu am să contralicitez cu vecinii mei, voi păşi noaptea pe străzi, fricos, zgribulit şi neputincios ca o pisică fără bani.

Nicu Hingheară

Rocsana in corpore grăsano?

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Astăzi nu port decît o umbreluță mini, în Banat și Crișana temperaturiile vor urca! – și-o fi spus Rocsana Marcu, gagica de prezintă vremea în Libertatea, în ziua cînd a primit primul SMS de la Mutu. În ziua cînd a primit al doilea SMS de la Mutu – în care acesta, refuzat, îi sugera că e cam grasă, Rocsana trebuie să se fi șicat puțin și să fi gîndit: Azi am să port o perecte de mărgele de blană, vîntul va avea unele intensificări! Văzînd-o atît de încurcată, sărăcuța, ne-am gîndit să-i dăm un ajutor. Așa că dătătorii cu părerea de serviciu ai* Academiei Cațavencu *au votat: moșule, e sau nu e grasă Rocsana?

DA

Alexandru VĂRZARU

Grasă e un cuvînt urît. Aș zice că Rocsi e mai degrabă grăsană sau grăsună. Grăsucă. În nici un caz, grăsancă. Dar, dacă are bani, eu cred că poate fi cum vrea ea să fie. Mai nasol mi se pare faptul că Mutu e slab. Slab ca fotbalist.

Alin IONESCU

Adi, te pup, vezi că ți-am trimis niște poze pe mobil cu o gagică țîțoasă, una Nicolescovici, nu mai reține, o fițoasă, cîntă niște manele d-alea siropoase, cu texte naspa. Apropo, frate, mi-am tras niște celulare să crăpi, nu alta! 80 de mii de euro am dat pe două. Patruj' de mii bucata. Îmi face și masaj la tălpi. Mă descalț, le setez pe vibrații, mi le bag în pantofi și p-ormă-i zic lu' gagică-mea să mă sune. E marfă de marfă. Mă relaxez ca o legumă, să mor io. Și fii atent cu Rocsana aia de te hărțuie. E grasă, frate, da' nu-i da cu piciorul din prima că, cine știe, poate citește Dostoievski.

Dragoș VASILE

E o falsă problemă. Contează sufletul, sinceritatea, nu celulita. Totuși, trebuie să recunosc și să fiu de acord cu ghiolbanul de Mutu că Rocsana e mai grasă decît slăbănoaga aia de Mirela Boureanu de la Ho-ra și chiar mai țărancă decît țăranul ăla de Dan Lăzărică de la Etno.

Eugen ISTODOR

Bă, Rocsano, mă știi, am pozat ca tine, cu nea Vergilică Stoica. Săptămîna asta iau și eu banii pe castingul ăla, dar știi cum e… cred că ești cam țărancă, cam grasă, cam urîțică, are dreptate marele fotbalist Mutu. Ce-ar fi să-mi lași și mie numărul tău de telefon ca să-ți dau un sms un pic mai școlit, am, dom'le și eu o facultate la bază, sînt băiețel cărunțel… Ce pot să spun, abia aștept să spargem banii tăi de la *Meteo Libertatea* la Marriott, că tușesc dacă nu-mi iau și eu niște Armani. Apropo, dacă nu ai milionul de dolari, nu mă suna. Nu vreau să mă iei pe nepregătite, cum te-a luat Mutu pe tine. Nu se face. Învață și tu din experiență. Nu vreau să pățesc ca tine.

NU

Viorel MOȚOC

După gustul sus-semnatului (1,80 m, 60 kg), tipa e chiar bună. Grasă? Poate doar în comparație cu Adi Mutu – un jucător, vai, tot mai slab.

Ioan T. MORAR

Domnu' Mutu, că nu vă pot spune, *bre Adriene, tată!,* ne deosebesc lecturile și modul în care eu nu lovesc mingea, așadar, domnu' Mutu, chiar așa, vi se pare grasă fata aia? Sau strugurii sînt acri? Știți cam de prin ce autor v-am centrat la cap întrebarea asta? Păi, domnule Adrian Mutu, dacă fata aia e grasă, dumneavoastră sînteți golgeter la Chelsea. Din păcate pentru suporterii englezi, rezultatele de pe teren precum și „calculele hîrtiei" demonstrează că nu e grasă!

Dragoș MUȘAT

Rocsana, nu te lua după ăștia! Noi, fanii tăi, te iubește! Noi vrem foarte mult să prezinți rubrica *Meteo* din *Libertatea* și în revista *Phaenomenologica* (Societatea Română de Fenomenologie) și să mai prezinți, te rugăm, Horoscopul în pielea goală și în *Observator cultural!* Noi te iubește! (Vînd parapantă, telefon: 0726.159.232)

Iulian TĂNASE

Cum așa? Bineînțeles că Rocsana Marcu NU e grasă! Și pentru că am ajuns la Rocsana Marcu (de mult voiam să ajung la ea!), aș vrea să mă refer la un articol de-al ei din revista *22,* intitulat „Să-i dezbrăcăm pe cei bogați, să-i îmbrăcăm pe cei goi!". Mi-a plăcut foarte mult articolul ăsta (numai în aparență vestimentar) și am fost dezamăgit să văd că Rocsana Marcu, o intelectuală atît de fină, a început să pozeze în *Libertatea.* I-am găsit însă și o scuză: marii oameni sînt, în general, ciudați care ne prezintă vremea (bună sau rea în funcție de ce are sau n-are Rocsana pe ea), ar fi că-i o fată cam prost dezbrăcată.

Daniel GOACE

…Îmi cer scuze, dar cine este Rocsana Marcu? Și adică cum să fie prea grasă? Prea grasă ca să ce?

ROCSANA VĂ PREZINTĂ VREMEA
"O să încerc să mă acopăr. Cerul va fi noros, favorabil ploii slabe"
Foto: Vali Călinescu/ejnic. Argus

Eu sînt însă convins că, de fapt, Mutu a fost decepționat fiindcă n-a reușit să lege o discuție serioasă cu superficiala asta de Rocsana despre semnificația mîntuirii în existențialismul ortodox dostoievskian; și, elegant cum îl știm, ca să n-o facă proastă, s-a mulțumit să o refuze subtil spunîndu-i doar că este grasă. Asta e drama bărbaților spirituali: femeile frumoase nu-i înțeleg niciodată.

Dan STANCIU

Nu știu și nici nu-mi pasă dacă Rocsana e sau nu grasă. Adrian Năstase (de pildă) e grase, dar nici de el nu-mi pase. Tot ce-aș putea spune, uitîndu-mă în treacăt la pozele în

Neprezentat la vot

Cătălin MATEI

Domnu' Mircea Toma, deci nu știu dacă vi se pare corect, dar eu am venit conștiincios sîmbătă dimineața la orele 7 să votez și nu era nimeni, decît domnu' Virgil, și mi-am lăsat buletinul la domnu' Virgil, am făcut o listă și m-am trecut primul pe listă și am plecat, că aș fi vrut să votez, sincer, da' n-am putut să mai stau pînă la orele 10 cînd scria că se deschide imprimanta și cînd m-am întors nu mai era nimeni la secție decît doamna Maria, care mi-a zis că nu se mai votează, că s-a votat și s-a închis imprimanta și nici buletinul n-am apucat să mi-l recuperez de la domnu' Virgil, care a plecat cu lista.doc și îmi pare rău, n-am vrut să nu votez, da' chiar nu mai era nimeni, pe cuvînt, vorbiți cu domnu' Virgil, că el are lista și nu vrea să-mi dea buletinul. Nu mi se pare democrație.

Nu știu

Alexandru DUȚU

Există într-adevăr femei al căror punct slab este grăsimea.

Poliția presei

Probleme, Google?

La pagina „Telefonul roșu" din ediția de sâmbătă a ziarului *Național,* aflăm că Roxana Ciuhulescu a început să practice, printre altele, kartingul. Tânăra cu cele mai lungi picioare din România ne zâmbește dintr-un kart de toată frumusețea, într-o poză furnizată cotidianului de către PRO TV. Totul bine și frumos. Mai spre dreapta și mai în jos o știre pe fundal negru anunță că motorul de căutare **Google Images** a făcut în așa fel încât, dacă se caută cuvântul „idiot", apare poza președintelui Statelor Unite ale Americii, George W. Bush. Ilustrația articolului în cauză este – surprizăăăă – aceeași tânără cu aceleași cele mai lungi picioare din România, în același kart, de data aceasta imaginea nefiind furnizată de PRO TV. Poate că și cei de la *Național* au folosit același motor de căutare. Întrebarea ar fi ce cuvânt au căutat aceștia sperând că vor găsi poza lui Bush și au dat de Ciuhuleasca?

elev David MORAR

DUPĂ FESTIVITATEA DE INAUGURARE A PARCULUI RECONCILIERII, SÎNTEȚI INVITAȚI SĂ PARTICIPAȚI LA ÎNTRECERILE DE BOX, LUPTE ȘI KA ORGANIZATE ÎN CINSTEA EVENIMENTULUI!
MARIUS

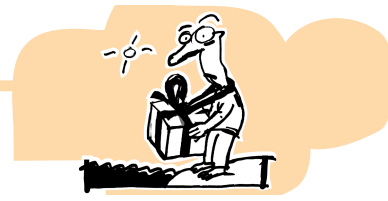

Miliția spirituală

Astăzi, tinerii civili din Miliția Spirituală ne-au pus la dispoziție documente referitoare la cel de-al treilea om din stat, adică la domnul Valer Dorneanu, președintele Camerei Deputaților. Vă prezentăm mai jos câteva aspecte ale muncii sale de slujitor al PCR și al înțeleptului conducător, geniul Carpaților, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Înainte de a trece la subiect, vă oferim adresa de e-mail pe care le puteți scrie acestor tineri interesați de cunoașterea reală a trecutului apropiat: thespiritualmilitia@yahoo.com.

Valer Dorneanu, un coleg apropiat al torționarilor comuniști

Probabil că, la apariția lui Valer Dorneanu în viața politică dominată de PSD, mulți s-or fi întrebat: de unde l-au mai scos și pe ăsta? O fi el om de încredere de i-au dat un post atît de important, șef al Camerei Deputaților? Ei, nu vă speriați, tovarășul Valer Dorneanu e de încredere. Înainte de '89 a fost consilier permanent la Consiliul legislativ. Adică marile fărădelegi ale comunismului au avut parte de sfatul permanent al tovarășului Valer Dorneanu, drept pentru care, în data de 13 iunie 1989, omul nostru (vorba vine, el e, de fapt, omul lor!) a și fost ales în Consiliul Central al Asociației Juriștilor din România, pe poziția 36, în vreme ce pe poziția 28 era tovarășul colonel Deheleanu, șef al Miliției județului Timiș, iar pe poziția 110, tovarășul Tudor Stănică, șef al Direcției Cercetări Penale din Inspectoratul General al Miliției, binecunoscut inculpat în cazul Ursu. Dacă vă era dor de Rodica Stănoiu, ea belferea pe poziția 98!

Dar tovarășul Dorneanu a fost activ și din punct de vedere editorial, fiind, în 1981, coautor al volumului *Participarea sindicatelor la elaborarea și aplicarea legislației muncii,* apărut la Editura Politică și conținînd, evident, pupături în curul tovarășului Ceaușescu. De semnalat că această carte apare cam în aceeași perioadă în care disidentul Paraschiv voia să organizeze, la Ploiești, sindicate adevărate și libere. Aceeași preocupare pentru sindicate, numai că unul e promovat și ajunge tot mai sus pe scara politică, în vreme ce celălalt, Paraschiv adică, este urmărit și arestat.

Iată, prin activitatea de căţelandru comunist a tovarășului Valer Dorneanu, o fărîmă din răspunsul mai mare la întrebarea „De ce nu s-a făcut un proces al comunismului?“.

Valeru-i ler

Dom'le, cum adică nu m-am împotrivit dictaturii şi i-am închinat ode? Păi, uite, dacă punem în faţă litera „nu“, reiese clar anticomunismul meu visceral: „NU mult iubite şi NU stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, NU mult iubită tovarăşă Elena Ceauşescu, NU mamă iubitoare şi NU savant de renume mondial. NU vă aduc prinos de recunoştinţă şi NU cu abnegaţie îmi închin NU toate eforturile mele slăvirii NU numelui dumneavoastră, NU Nicolae Ceauşescu, NU vă iubim, NU din inimă, NU...“ Păi, e clar că cenzura a intervenit brutal pe textele mele, denaturînd complet sensul contestatar.

Valer Dorneanu, omul președinților Ion Iliescu și Nicolae Ceaușescu, pentru care diferența între dictatură și democrație este una singură: în democrație, dictatorul se schimbă constituțional o dată la patru ani, din păcate numai de cel puțin trei ori

Viceprimar fiind, la duri mă aplecam

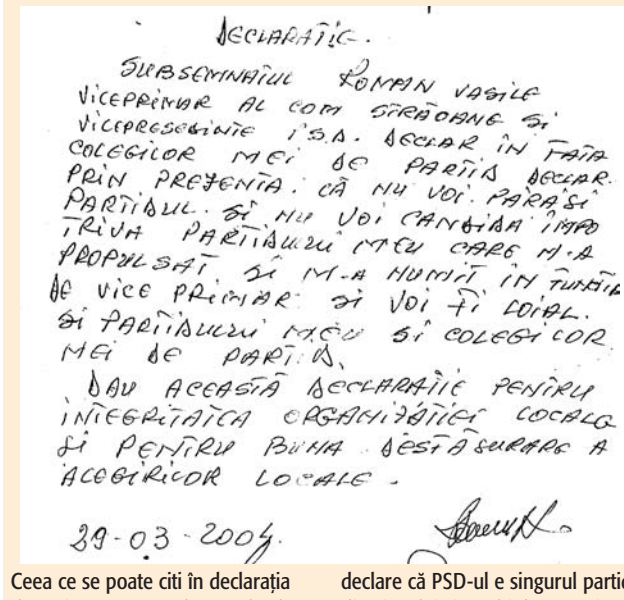

DECLARAȚIE.

SUBSEMNATUL ROMAN VASILE VICEPRIMAR AL COM. SIRĂOANE ȘI VICEPREȘEDINTE I.S.A. DECLAR ÎN FAȚA COLEGILOR MEI DE PARTID, DECLAR PRIN PREZENTA, CĂ NU VOI PĂRĂSI PARTIDUL. ȘI NU VOI SCHIMBA ÎNAPOIA PARTIDULUI MEU CARE M-A PROPULSAT, ȘI M-A NUMIT ÎN FUNCȚIA DE VICE PRIMAR. ȘI VOI FI LOIAL. ȘI PARTIDULUI MEU ȘI COLEGILOR MEI DE PARTID.

DAU ACEASTĂ DECLARAȚIE PENTRU INTEGRITATEA ORGANIZAȚIEI LOCALE ȘI PENTRU BUNA DESFĂȘURARE A ALEGERILOR LOCALE.

29-03-2004.

Ceea ce se poate citi în declarația de mai sus se întîmplă – unde altundeva? – în provincia europeană Vrancea a lui Marian Oprișan. Un banal viceprimar pesedist de țară a fost prins că ar vrea să sară pîrleazul în coteţul opoziției locale și să candideze de-acolo pentru încă un mandat. Într-un miez de noapte, el a acceptat să dea această declarație de loialitate, după ce a fost strîns cu ușa sau cu sertarul unde stătea un dosar cu cîteva nereguli pe linie administrativă ale subiectului. Hotărîți oameni pesediștii ăștia, l-au pus pe om să declare că PSD-ul e singurul partid din viața lui și că alți dumnezei în afară de dracii de Năstase și Cozmâncă nu știe. Hai că la declarația asta mai mergea și să-și dea singur un șut în fund sau o carabă pe ceafă, ca să-și scutească colegii de partid de-un efort. Bine că a căzut la învoială și a dat declarația, altfel își punea partidul în situația de a mai lansa o dată lupta anticorupție la nivel de plevușcă. Și chiar nu e timp de așa ceva acum, cînd trebuie pregătit cu seriozitate furtul alegerilor.

Consiliul Loial

Sarea și Pipera campaniei electorale

La sosirea primăverii, un cioban care se respectă, ca Gigi, își face schimbul de ulei și plinul la BMW-ul V12 și pornește să transhumeze cu 200 la oră de colo-colo prin țară. Deși acum este sezonul în care se coboară la șes, el ține musai să urce în sondaje. Și uite-așa a ajuns PNG-ul cu reprezentațiile și la Suceava. Aici, la o conferință de presă, cineva din sală l-a întrebat pe președinte de ce doar cinci din cele opt scaune ale prezidiului sînt ocupate. Evident că o adeziune atît de fățișă la o paradigmă politică pragmatist-organicistă trădînd premise imanentiste cu accente de transcendentalism neokantian l-a deranjat pe Becali. După cum îl știm, el este, mai degrabă, adeptul unui solipsism transcendent bazat pe o viziune idealist-critică de sorginte conceptual-esențialistă. Așa că filozoful din Pipera a adus cîteva argumente pertinente în favoarea propriei ideologii. I-a strigat omului să se tundă înainte să vină la el și pe urmă a pus bodyguarzii să-l dea afară și să-l controleze puțin la ficați pentru îndrăzneala pe care a avut-o.

Bheeecali redivivus

Dialogurile lui Blaton

Filosofia este iubirea de înțelepciune. Iar înțelepciunea este atunci cînd ești băiat deștept și-ți angajezi oameni să muncească pentru tine. Dar culmea înțelepciunii, a filosofiei adică, e atunci cînd îți angajezi pe cineva care să gîndească pentru tine. Proștii gîndesc ei singuri, da' geniile nici gînd să-și pună creierul la treabă. Dacă un geniu, Bekalides de exemplu, are chef să gîndească ceva, pac, cheamă pe unu' ca Socrate, îi aruncă niște parai acolo și-l pune la gîndit. Dacă e prost și n-are bani, să gîndească, dă-l în mă-sa! Vedeți, aici e schepsisu' filosofiei: degeaba înțelegi ce e aia idee absolută dacă nu ești în stare s-o aplici în practica curentă. Ai dracu' filosofi, la scris cărți nu-i întrece nimeni, da' să-i vedem dacă știe să mulgă o oaie! Moare de foame, vă zic io! Și Dialogurile dintre Bekalides și Socrate o dovedesc.

BEKALIDES: Bă Socrate, ia zi, bă, c-am auzit că ești mare sculă de orator, cîte cărți ai scris, bă, că vreau să te-angajez pe postu' de filosof-stînga?

SOCRATE: Hm, preabunule, pe Zeus adică *(tușește să-și dreagă vocea)*, înainte de a ne apleca mai adînc asupra acestor lucruri...

BEKALIDES: Bă, nu mă mai lua cu vrăjeli d-astea, zi cîte!

SOCRATE: Nici una. Dar am dictat cîteva amicului Platon.

BEKALIDES: Nu zău? Și Platon ăsta cu ce se ocupă? Tot intelectual?

SOCRATE: Hmm, se poate spune și așa, preabunule, dar mi-e teamă că te-ai molipsit de ceea ce muzele i-au hărăzit lui Alcibiade.

BEKALIDES: Băi, ce fraier ești, Alcibiade e poreclă, bă, nu-l cheamă așa. *(Se uită către badigard.)* Vezi, bă, ce ți-am zis? Mă-ncurc eu cu filosofi în campanie. Mai bine vorbeam cu ăla, Leibizniz, că cic-a făcut și bani la viața lui, a scris ș-o carte de Monedologie... da-n fine, o fi bun la dat cu gura dacă n-a scris. *(Îi face complice cu ochiul badigardului.)* Ia fii atent să vezi cum îl testez! *(Apoi își pune coatele pe masă și îl privește pe Socrate în ochi.)* Băiiii, filosofule, ia zi bă, ce e mai greu, un kil de lînă sau unu' de fier? Acu' să te vedem!

SOCRATE: Preaînțeleptule, vădită este cunoașterea ta, căci asemenea întrebări meșteșugite doar Pericle mai punea în agora.

BEKALIDES: Mișto! Îmi place de Bericle ăsta că iubește pisicile. Am și eu o pisică d-asta de agora și nu știam cum să-i zic. Da-i zic Bericle, d-acu-ncolo. Bravo mă, Socrate! *(Zîmbește.)* Da' ia zi, cum e cu lîna și fierul?

SOCRATE: Preabunule, negreșit un kilogram de lînă e mai greu decît unul de fier.

BEKALIDES: Bravo, bă, te-ai prins. Da' să-mi zici și de ce. Aici e șpilu', dacă ești filosof.

SOCRATE: Dialectic vorbind, aparența înșelătoare a greului, împărțindu-se în două categorii, greul ușor și greul greu, face ca plinul și vidul să se amestece între ele însele și să fie totuna. Și-atunci, gîndește-te, Bekalides, esența ușorului din lînă va cîntări ceva mai mult decît aparența greului din fier.

BEKALIDES: Bă, ești tare, da' de ce n-ai zis pe șleau că bagi niște fier în lînă ca să tragă la cîntar? Da' ce să mai, acum, te-ai prins, te-ai prins. Te angajez să-mi faci campanie.

SOCRATE: Metoda maieutică este fără de greș cînd mergi pe firul gîndului.

BEKALIDES: Maieutică zici? Bă, Socrate, să-ți zic sincer, nu mai suport maieutica. Sînt adeptul cămășuielii direct pe piele, fără maieutică. Filozofic vorbind e mai practic, maieutica mă strîngea la subbraț, transpiram ca dracu', mă ienervam repede...

SOCRATE: Asta nu e bine, să știți. Un amic de-al meu, Xenofon...

BEKALIDES: Îmi sună cunoscut numele ăsta, face afaceri cu celulare, nu?

SOCRATE: Pe Zeus, ăsta e Vodafon.

BEKALIDES: Atunci cu xeroxuri?

SOCRATE: Nu, preabunule, Xenofon a fost discipolul meu pînă cînd l-au exilat atenienii și-atunci s-a enervat așa de tare încît a făcut hernie.

BEKALIDES: Aoleo!!! Atunci uite cum facem, te angajez pînă la alegeri, îți dau trei sute de mii și tu ai grijă de mine să nu mă inervez și să-mi povestești, da' pă scurt, niște cărți de filosofie ca să îi fac p-ăștia la tocșouri. Batem palma?

SOCRATE: Cum să nu, preadarnicule, pe Zeus, e cea mai bună ofertă.

BEKALIDES: Și mai termină dracului odată cu Zeus ăsta că mă inervezi!

(va urma)

Filosofia Vicoveanca

Tupeu 2004

Parlamentul României face Algerie la contribuabili

Părinte, ce se-ntîmplă, eu mă rog de trei ori pe zi. Mă rog de ospătari să mă servească şi după ora închiderii. Mă rog de doamna Nuţi de la butic să-mi mai prelungească listuţa de credit. Şi, spre dimineaţă, mă rog şi de nevastă-mea să-mi deschidă uşa. Atunci nu înţeleg de ce copiilor mei le e ruşine să zică „Tatăl nostru". Părerea mea.

ÎPF Teoctist, un cleric convins că orice ctitorie trebuie să aibă la bază cel puțin o demolare, şi Nicolae Văcăroiu, un martir care învie din mort cu o ciorbă de burtă

Năstase zice că nu e sigur dacă mai candidează. În realitate, în țara asta, nimeni nu e sigur dacă mai fură, de fapt. Noroc că vine 1 Mai – Ziua Internațională a celor ce Muncesc ca să Aibă ce Fura Pesediștii. Grătare, piane de piept, mici și foarte mici, psd și pnl la iarbă verde, pnț și pur cu mușchi, țărănie cît cuprinde, tvr, pro tv și antena. Numai **muncitori** canci! Caută-l pe unde nu-i: singurul muncitor oficial al social-democrației din România e sirena lui Vasile Roaită. Și, eventual, taică-so lui Ion Iliescu, pentru care s-a inventat locomotiva și social-democrația. Să vedem de ce merită să emigrăm din țara asta:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Parlamentul României.** La finalul mandatului, parlamentarii și-au dat seama că nu au vizitat următoarele țări, pe care și le-au trecut în agendă: Filipine, Malaezia, Egipt, Maroc, Liban, Kuweit, Algeria, și lista ar mai fi continuat dacă chiar în aceste momente nu ar fi avut loc probabil o lovitură de stat într-una dintre aceste țări sau altele asemănătoare. Tradiția democratică pesedistă trebuie așadar să se completeze cu cîteva dictaturi clasice – pe miliardele noastre, mînca-i-ar canibalii și talibanii din Algeria!

Nesimțire 2004 (2 puncte): **PSD.** Partidul sărac și cinstit va merge la locale în București cu exact aceeași echipă ca și acum 4 ani. Onțanu, Pleșca, Darabont și, deasupra tuturor, doamnelor și domnilor, Marian Vanghelie. Deci PSD-ul nu dă doi bani pe tot ce s-a scris în patru ani în presa românească, iar ghiulul țigănesc al lui Marean e mai important pentru electoratul din sectorul 5 decît orice anchetă despre șmenurile lui Vanghelie. Cu o întrebare rămînem: oare cînd va cînta Bonnie Tyler în deschidere la anchetarea lui Marian Vanghelie?

Măi, animalule 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** Bătrînul care n-a mai prins democrația populară cu dictatori și care-a trebuit să se mulțumească cu dictatura cu social-democrații anti-populari a arătat încă o dată că, dincolo de mîna strînsă Regelui o dată în viață, Ion Iliescu n-a înțeles nimic din democrație. Întrebat cînd o să aflăm adevărul despre Revoluție, nea Nelu a izbucnit violent: *„Ia mai lăsați-mă în pace cu adevărul vostru! Cine poate să conteste că în '89 a fost Revoluție?"* – a întrebat iritat cel pe care l-au ocolit gloanțele lui Ceaușescu încă din '70. Normal – în fond, în '89, Ion Iliescu a făcut Revoluție la Palat.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	20 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Baronacul, iahtul și o știucă

Aflăm că Dumitru Sechelariu ar deține în coproprietate un iaht garat la Tulcea, cu care merge la pescuit prin Deltă. Eu nu pentru pești îmi fac griji, ci pentru bieții pelicani care ajung să se complexeze de ce guși nemaivăzute au bipezii din bărcile alea de neam prost.

Seche Guevarra

Horică, Horică, fă limba mai mică

Moderatorul de mic tiraj, mediu șantaj și mare garaj, numitul Horică Alexandrescu, a intrat în totală pană de invitați și de idei. Așa că, săptămîna trecută, a apelat la invitatul Vadim Tudor, cu care a fost singur în platou, la o oră de maximă impertinență. Ceea ce face ca titlul emisiunii, *Foc încrucișat*, să nu se mai justifice, pentru că e greu să încrucișezi o limbă catifelată cu panseuri din vreo trei diagnostice! Așa că propunem ca producția lui Horică pe sticlă să se numească *Focîntrunpișat!*

Urina de Mașini Grele București

Anacronica TV

Dezvăluiri din culisele porților

Vă rog să identificați substantivul comun comun acestor citate: „Poarta sărutului“, „Deschideți poarta soarelui“, „Gara, poarta orașului Făurei“, „Mai ieși la poartă, Mărioară!“, „Foresta a jucat cu poarta goală“, „Mămucă, iacătă-mă-s la poartă“, „Ionela poartă, totuși, chiloți“. Apoi găsiți un element comun emisiunilor: *Din dragoste, Surprize, surprize* și *Iartă-mă.* Elementul comun este, evident, același. În televiziune, poarta a devenit o obsesie. Pentru prezentatoare, poarta este modalitatea de a transcende dincolo de studio în inimile oamenilor obișnuiți, cu problemele și sărăcia lor, cu durerea, bucuria și emoțiile revederii celor dragi. Pentru realizatori, poarta e o ușă glisantă din PAL de 2 cm dată cu autocolant și prinsă în cadru metalic cu holz-șuruburi de 4, cap floare. Pentru invitați, poarta e direcția în care tre' să strige ca să iasă sau nu vericu' ăla de i-a făcut rușinea în sat sau depozitul de unde trebuie să-i vină calculatorul, guașele sau excursia, în funcție de generozitatea lu' sponsoru'. Iar eu, dacă văd o poartă la TV, pe cuvînt dacă nu mă uit ca vițelul.

Cătălin MATEI

Cînd fu Tache nu fu Tilică

Duminică noaptea mă uitam pe Prima TV la *Tilică, steluță de cinema,* respectiv *Trăsniți în NATO* și mă gîndeam: cum ar fi să distribuim o dată cu revista și doi-trei figuranți care să rîdă la texte? Ai citit titlul, să se audă un „hă-hă“ scurt. Ai dat de o poantă, „he-he-he“. Oare de ce o rîde cu așa poftă publicul ăla de pe bandă? Să fie din cauza replicii lui Tilică: „Pleacă, bă, de-aici că avem treabă: treabă mică și treabă mare“? Hm, nu cred. Sau o rîde de cîntarea „Deschide șușa, creștine / C-au venit ăștia la tine!“. Nu, nici pomeneală. Eu cred că ăștia rîd de mine, singurul fraier care se uită la prostia asta de emisiune în loc să dea la *Procesul etapei* și apoi să închidă televizorul. Păi, sînt sigur că dacă l-aș ruga pe nea Virgil – bărbatul de serviciu al lu' tanti Maria, femeia noastră de serviciu – să joace rolul lui Tilică ar fi mult mai bun. Parcă și văd titlurile din programul TV: *Virgilică, sticluță de cinema,* respectiv *Trăsnim în NATO.*

Verdict: Prima TV

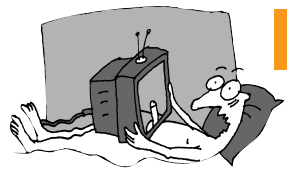

Trampa și ecranul

★ Noul canal PRO Cinema zice într-un promo că serialul *„Spitalul de urgență* te ține cu răsuflarea tăiată“. Sănătoși să fim, că dacă ajungem pe mîinile ăstora de la *ER,* sigur ne calcă și pe perfuzie.

★ Ziceam în numărul trecut că mi-am decodat canalul porno codat din banii pe care i-am produs din toate „trampele“ astea. Acuma, nu mai mi se pare vreo șmecherie. Înțeleg tot, văd tot ce mișcă, dar parcă nu mai are farmecul ăla. Mi se pare banal. Niște oameni care fac sex toată noaptea. M-am hotărît să îl recodez. Așa că, de la o vreme, mă uit la el fără sonor.

★ XXL-ilor și XXL-elor, sînt un XxL și am ceva special pentru voi. Vă e lene să mergeți la sală, vă e imposibil să vă abțineți de la dulciuri, vă e greu să vă legănați burta în ritmul pașilor de jogging? Ei bine, am văzut la teleshopping noile brațuri de slăbit. Le bagi în pantofi și, în numai cîteva săptămîni, centrii nervoși din talpă încep să cedeze și X-urile se evaporă ca un abur. Un singur lucru nu pricep eu la brațurile astea: dacă eu mă gîdil în talpă de la ele și din cauza gîdilatului încep să rîd și mă îngraș ca un porc și ajung și eu XXL, mă despăgubește cineva sau rămîn și obez, și cu banii luați?

★ Uitîndu-mă la „MTV Music Awards“, am realizat o chestie: foarte mulți dintre ăștia, gen Akcent, și-au luat haine de cîntăreț înainte să învețe să cînte.

★ Am trăit o chestie foarte ciudată azi, cînd mă chinuiam să descopăr ceva la televizor care merită scris. Zapînd pe parcursul a 15 canale/15 secunde, de fiecare dată am avut pe ecran, timp de o secundă, o femeie. Așadar, 15-18 femei pe parcursul a 15 secunde. Ei bine, chiar mi se pare un lucru cu care să te lauzi. Măcar ca bărbat care se uită foarte mult la televizor.

★ Ce-o mai fi făcînd, dom'le, marmota aia? Mă gîndeam din nou că nu e igienic să ai în fabrică un animal ca ăla. În primul rînd pentru că e o marmotă maro și nu se vede ciocolata pe ea, cînd se murdărește. Dacă tot nu i-au luat un halat alb, de protecție, și o bonetică, măcar să fi ales dracu' o marmotă albă.

★ Alo, sînteți cu brațurile de slăbit, m-am mai gîndit și vreau să vă întreb dacă gîlmulițele alea nu-mi apasă cumva și alți centri. Am eu o mătușă care a călcat într-un cui cînd era mică și mai tîrziu, pe la șaij' de ani, a făcut cataractă. Dacă nimeresc dracului niște brațuri care-mi apasă pe centrul văzului și orbesc în numai șase săptămîni?

★ Și tot din lumea animalelor: oare o fi vreo legătură între vaca nebună și lupul care a înnebunit din cauză că mînca iarbă? Pînă nu va începe și vaca să mănînce oi, eu cred că nu.

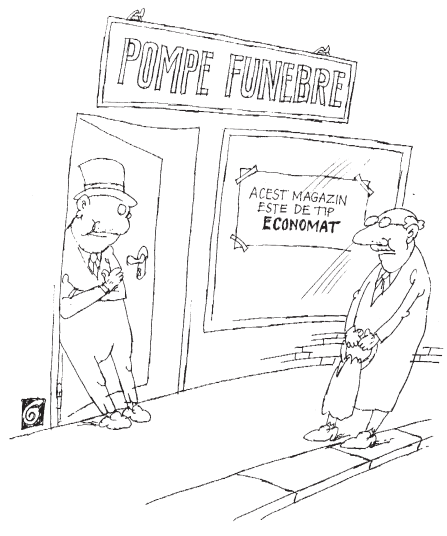

Psst,
psst... Băi, Ralu, tu-i mai ştii pe ăştia de la televiziuni. Le mai dai o aprobare, ceva, mă înţelegi! Ce te rog, din toamnă poate are nevoie vreunul să piardă nişte bani pe umor chinuit... Da' bani, nenică, că n-am chef să fac glume proaste pe gratis!

Scenă din Cartea junglei audiovizualului românesc: King Louie Călinescu și Baloo Filip

★ Pentru că sîmbătă am văzut-o pe Oana Zăvoranu pe TVR 2 și m-am cam îngrozit, aș vrea să fac o rectificare: m-am înșelat cînd am zis că Oana Zăvoranu seamănă perfect la voce cu tata. Am înțeles sîmbătă că tata are o voce mult, mult mai frumoasă. Iartă-mă, tată, pentru nedreptatea pe care ți-am făcut-o!

★ Alo, doamnă, scuzați că insist, dar am uitat să vă-ntreb mai devreme: brațuri măsuri mari aveți? Cît port? 47 la stîngul și 48 jumate la dreptul. Cuuuuum??? Nu, doamnă, nu vreau să cumpăr două perechi. Vă rog frumos să nu mă jigniți, da? Unde scrie că trebuie să port același număr și la stîngul și la dreptul?

★ Zilele trecute l-am văzut la televizor pe Cioran, jucătorul lui FCM Bacău. La un moment dat, Cioran ăsta a intrat prin alunecare la un adversar, pe care l-a și faultat, și atunci mi-a amintit de celebra carte *Pe culmile deposedării,* pe care o tot caut prin anticariate și n-o găsesc.

★ Sîmbătă seara, în Lăptăria lui Enache, a cîntat Florin Chilian. Pe durata concertului (marfă!), toate televizoarele din Lăptărie au fost închise. Acum vedeți legătura dintre concertul lui Chilian și rubrica „Trampa și ecranul“?

★ M-am întrebat zilele trecute, din senin, ce o mai face Elisabeta Polihroniade. Ultima dată cînd am văzut-o la televizor, acum mulți ani, muta nebun la C7. Dacă aveți numărul ei de telefon, să mi-l dați și mie – acum, că am mai crescut și, teoretic, sînt mai deștept, aș vrea să-i spun că următoarea mea mutare e turn la F3. Hai, Lisaveto, acu' să te văd.

★ Am văzut noul clip al celor de la Akcent, în care apar niște păpuși băgate în borcane ce vor să sugereze avortoni. Ce combinație ciudată: muzica dance, băieți cu fețe de manelişti și clip death-trash!

★ Virgil Ianțu i-a zis Andreei care tocmai fusese eliminată că purtarea ei în Casa *BB* a costat postul 700 de milioane de lei. Probabil că fata e liberală și s-a gîndit că altfel decît făcînd sex nu se poate lupta cu posturile aservite PSD-ului.

★ Tot eu sînt, cu 47 la stîngul și 48 jumate la dreptul, v-am dat telefon ca să spun că m-am hotărît: nu cumpăr. M-a sunat o prietenă de-a mea care a luat brațuri de-astea de la televizor și-n loc să slăbească, mai rău s-a-ngrășat. Nu putea să meargă cu ele de tare ce-o rodeau în tălpi. De-abia se tîra prin casă. A-ntîrziat o săptămînă la serviciu în fiecare zi, că nu putea s-alerge după autobuz și p-ormă au dat-o afară. Acum stă toată ziua-n fotoliu, se uită la televizor și bagă-n ea ca sparta din cauza depresiei și m-a sunat să-mi zică că bărbatu-său vrea să bage divorț. Să vă spălați pe cap cu brațurile voastre! Huuuoo!

★ Deși nu mă mai uit de mult la emisiunile fotbalistice cu teoreticieni de duminică noaptea, am văzut zilele trecute cîteva frînturi din *Procesul* lui Florin Călinescu. Se tot vorbea de un fault la Liviu Mihai, fotbalist la Farul Constanța, numai că gazda emisiunii tot insista să-i spună „Liviu Mihaiu“, după numele fotbalistului de la *Academia Cațavencu.* A zis o dată, a zis de două ori, a zis de trei ori, pînă am schimbat, că deja mă enervasem. Am dat pe *Recursul etapei,* poate că acolo ziceau ceva și de mine.

Dormi liniștit, și PSD-ul dormitează pentru tine

După cum vedeți și din imaginile astea, peste drum de sediul PSD Sector 2 se ridică semeț către ceriu o sală de sport în care, părerea mea, pesediștii au de gînd să dea jos burțile, gușile și hemoroizii acumulați în ultimii 4 ani de stat în Merțan. Ce exerciții fizice se vor putea face în sala asta n-avem de unde știi, că nici noi, deși nu dispunem de Merțuri, nu prea avem obiceiul sportului (vezi rubrica *Meteo* de săptămîna asta!). Dar presupunem că nu vor lipsi celebrul cal cu mînării (pentru pesediștii din etnii minoritare și nu numai) și pista de alergări cu punct de frontieră în loc de linie de sosire. În fine, astea sînt pure speculații – iar singura certitudine rămîne faptul că vecinătatea cu un sediu PSD i-a molipsit și pe muncitori cu apucăturile pesediștilor. Drăguții de ei, ce frumos le sforăie acolo, sus, la adăpost de privirile acuzatoare ale poporimii contribuabile care a plătit sala de sport la care lucrează! Dacă n-ar avea salopetele alea pe ei, ci niște Armani-uri, ai jura că-s Iorgovan, Dorneanu și nea Nicu exersînd moțăiala de Parlament. Deși la nea Nicu avem unele îndoieli că ar reuși să se cocoațe pînă acolo – sigur adoarme încă de pe scară și cade de pe prima treaptă.

Ort, mișcare, sănătate

Guvernul a transformat pomana porcului în pomana mielului

Deputații care nu au efectuat donația pentru fondul destinat persoanelor vârstnice

Nr. crt.	Nume și prenume	Formațiune politică
171	Tokay Gheorghe	UDMR
172	Tóro Tiberiu	UDMR
173	Tudor Marcu	PRM
174	**Tunaru Raj-Alexandru**	**PSD**
175	Varga Attila	UDMR
176	Vasilescu Lia Olguța	PRM

Întrerupem programul obișnuit pentru a descoperi împreună cu ce se mai ocupă Guvernul cînd nu mai are nimic de rezolvat pe lîngă ce nu a rezolvat pînă acum.

Ne întoarcem un pic în decembrie 2003, cînd, înainte de a pleca la vînătoare, demnitarii s-au gîndit vreo patru clipe și la bătrîni. Întîi, s-au rîs puțin de cei pe care-i stropesc cînd trec cu girofarul. Apoi și-au adus aminte că era totuși un Crăciun electoral, așa că ar fi cazul să strîngă niște bani pentru un „fond destinat susținerii persoanelor vîrstnice" – pe scurt, o pomană care să se adauge la cei 13.000 de lei proveniți din opulentele indexări lunare ale pensiilor. Pornită cu scîrșnit de frîne, acțiunea s-a încheiat rapid, după Paște – deci, numărul de beneficiari a avut timp să scadă semnificativ –, cînd mai multe mii de pensionari s-au trezit că primesc cadou fabuloasa sumă de 250.000 de lei.

Acum, că v-ați familiarizat cu problema și ați supraviețuit șocului, urmați-ne un pic la Guvern, unde găsim liste cu persoanele care au dat bani și, mai ales, cu persoanele care nu au dat bani pentru pensionari. Pomelnice întregi, împărțite pe căprării, cu județul, locul de muncă, funcția, suma și – cel mai important – apartenența politică. Probabil că, luni de zile, cîțiva funcționari au ars gazul ca să scrie zeci de liste, listuțe, situații nominale, mențiuni („își donează lunar indemnizația la căminele de bătrîni"; „depune luni 15.12.2003"; „sumele vor fi transferate luni, 15.12.2003") din care să reiasă clar că PSD a donat, iar restul lumii nu a donat, fie numele lui Năstase lăudat! Cu mențiunea că pe lista cu „Deputații care nu au efectuat donația pentru fondul destinat persoanelor vîrstnice" s-au strecurat și trei pesediști, printre care multi-mega-miliardarul Tunaru Raj-Alexandru. Și, ca o culme a prețiozității și o ilustrație perfectă a lipsei de ocupație de la Guvern, numele celor trei sînt scrise cu litere îngroșate! Mai trebuie și pozele, evident, cu tot cu mustăți desenate.

Pensii captivus

Facere de pipi, înjurătură de mamă

Chiar, ia nu-ți mai lăsa, băi, nesimțitule, javra să facă tot ce vrea acolo, pe colț, că doar nu se crede domnul Nicu Văcăroiu cînd vine de la serviciu sau cînd se duce (sincer, niciodată nu reușim să ne dăm seama ce direcție are). Vezi că dacă-l mai prind ridicînd piciorul aici i-l rup și pe celălalt sau în cel mai rău caz beau un Red Bull și fac și eu același lucru pe el, să văd dacă lui îi convine. Nu de alta, dar îi tulbură mințile individului din stînga, manechinul ăla care nici măcar nu-i manechin, este însuși Grig Bivolaru într-un moment intim de neființă însetată.

Costa Javra

cu mîinile curat murdare

Fauna PSD vs. fauna în general

Am tot scris pînă acum despre complexul de distracții fătat de pesedistul Iacubov în coasta sitului arheologic de la Histria, cu prețul unor vestigii istorice cu o valoare greu de estimat pînă și pentru prădătorii din partidul lui Năstase. Am vorbit de lipsa avizelor, de pumnul în gură vîrît autorităților din Constanța sau de raportul Corpului de Control al premierului, raport care a scos la iveală cîteva ilegalități și care, deși a primit un autograf de la marele vînător („rog măsuri ferme!" – sanchi), a avut efectul unei frecții la picior de silex. Complexul de neam prost al iacubovului de partid poartă o denumire de toată jena, „Baza turistică de agrement ecologic și piscicol". Observați că și-a făcut loc acolo, cu nerușinare, cuvîntul „ecologic", a cărui singură legătură cu realitatea, în cazul despre care vorbim, este că ar putea stîrni rîsul cîtorva generații de gîște cu gît roșu, gîrlițe sau fluierari cu picioare roșii. Ordonanța de Urgență 236 din 2000 spune că „În perimetrele ariilor naturale protejate și în vecinătatea acestora, precum și a altor bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție și conservare este interzisă orice lucrare sau activitate susceptibilă să genereze un impact negativ asupra acestora". Panc! – cum ar spune colegul nostru, nea Virgil Stoica. Una din zonele strict protejate din sudul Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării (ARBDD) este, v-ați prins, „Histria-Sinoe", 400 de hectare la care ornitologii români și străini se închină precum se închină cîinii roșii la gheata lu' Claudiu Niculescu. Așadar, Iacubov, moldoveanul la care se închină pesediștii, și-a făcut complexul „ecologic" exact „în vecinătatea" sau, pe alocuri, chiar în zona protejată de la Istria. Deși pentru unii s-ar putea să fie plictisitor (pentru responsabilii de la ARBDD, de exemplu, care știu bine ce se întîmplă, sau chiar pentru domnul Nelu Iliescu, care a aflat de mult), haideți să vedem care-i treaba cu atacul PSD asupra faunei protejate de la Histria. Cum acolo este un fel de loc de pelerinaj pentru ornitologi din întreaga lume, la scurt timp după ce primele buldozere și excavatoare au halit pămîntul în incinta bazei „ecologice" au început să se audă primele voci care se mirau la vederea activităților iresponsabile din zonă. Ni s-a mai dus o dată vestea în străinătățile care – s-a întîmplat în Scoția – întrerup circulația auto în perioadele în care batracienii se împerechează pe autostradă. Deși drumuri de acces la complex existau din belșug, s-a mai copt unul, care, pe lîngă cîțiva tumuli antici rași, a modificat grosolan – avertizează dr. Peter Weber, membru în Consiliul Director al Societății Ornitologice din România, director al Muzeului din Mediaș și profesor la catedra de zoologie a Universității din Cluj – unul din cele mai importante perimetre de cuibărit ale păsărilor limicole din zona Histria și Delta Dunării, singurele locuri de cuibărit pentru 4-6 specii foarte rare, incluse pe Lista Roșie a României. A fost afectat habitatul principal de reproducere al populațiilor de amfibieni, ca și regimul hidric și de salinitate al întregii zone. Locul pe unde trece șoseaua incriminată era populat de o colonie de ciovlică ruginie *(Glareola pratincola),* specie protejată prin convenții internaționale la care România a aderat, că dă bine la CV, dar a uitat între timp de ele. Tot aici cuibăreau colonii de fluierari cu picioare roșii, pitorongi, pasărea-ogorului, codobaturi galbene și codobaturi cu cap negru precum banii multora dintre răpitorii partidului. Investiția lui Iacubov cuprinde și un dig care împunge fără milă (dar cu sens) lacul Sinoe, adică cel mai mare refugiu și dormitor de gîrlițe și gîște cu gît roșu de pe teritoriul PSD și de pe planetă. Conform Societății Ornitologice din România, au fost identificate peste 120.000 de gîște care înnoptau în mod obișnuit pe Sinoe. Aici se retrag anual, pentru o șuetă, peste 30.000 de gîște cu gît roșu, adică jumătate din populația Terrei. Dr. Peter Weber, citat mai devreme, a studiat perimetrul mai mult de zece ani, perioadă în care a inelat peste 20.000 de păsări. Timp în care Iacubov devaliza bănci, țepuia statul, fugea în străinătate „la studii" sau construia un complex ecologic cu heliport, ca să aibă mușchiul lui cum să vadă de aproape, din elicopter, păsările alea despre care am vorbit mai devreme.

Ecologică Contra

În Sectorul 4 se poartă licențiozitățile publice

Ați auzit de d-na Elena Hojda? Cum, nu ați auzit de d-na Elena Hojda?! În cazul ăsta, auziți! D-na Elena Hojda este directorul Direcției Administrației Învățămîntului Preuniversitar a Sectorului 4 și e cam coruptă. A lucrat ca tehnician în Inspectoratul de Învățămînt, apoi s-a trezit din senin cu o diplomă de jurist – așa a ajuns jurist. Soțul dumneaei deține Piața Berceni, cîștigată ilegal printr-o licitație trucată. De altfel, doamna este specialistă în astfel de licitații, dar să revenim. D-na Elena Hojda a fost membru PNȚCD și prietenă la cataramă cu primarul Luțu. Apoi Luțu a ajuns la pușcărie, iar d-na Hojda a ajuns în PSD, nu înainte de a finanța campania celui care avea să devină primarul Vasile Mihalache. Prin grația d-nei Hojda, firmele Ana Construct și Com Prod Mădă au obținut sume uriașe de la bugetul local. Firmele astea sînt ale Neacșu Marian Lazăr, un apropiat al lui Mihalache. Nici firmele Tehnoconstruct și Academic Business nu au dus-o mai prost (contracte cu bugetul local de 50 miliarde de lei pe an), nici nu aveau cum, din moment ce ele aparțin soților Elena și Traian Hojda, deși sînt conduse de „înaintași". Unul dintre aceștia este „înaintașa" Cristina Măceșanu, să fie sănătoasă! D-na Elena Hojda a înființat firma SC Elen Car, trecută însă pe numele mamei d-sale vitrege, d-na Elena Drăghici. Elen Car a derulat contracte grase cu unitățile de învățămînt din sector. Materiale de construcții de sute de milioane de lei nu au mai ajuns niciodată la Colegiul Mihai Eminescu, ele apărînd doar în acte și sănătate! La Grădinița 261, care este revendicată, primarul Mihalache a alocat 2 miliarde de lei pentru lucrări, bani care au ajuns la firma Ana Construct fără nici o selecție prealabilă. Aceasta este și rețeta preferată a d-nei Hojda: firmele sînt trimise să lucreze și abia apoi se fac licitații și selecții, ceea ce vă dorim și dumnevoastră, domnule PNA.

autor

Loc de retrocedat cu capul

Tortura proceselor, o nouă metodă a Securității

După ce au făcut cu sîrg poliție politică, din '89 încoace securiștii s-au reprofilat și au început să facă, foarte competenți, afaceri. Bani aveau, informații – berechet și o încrengătură de relații la cel mai înalt nivel.

Să luăm exemplul unui ofițer de Securitate, Ioan Rusu. Avea relații în stațiunile Tușnad, Borsec, avea informații că în zonă e plin de viloaie naționalizate, că doar nu de pomană a ajuns el ditamai șef adjunct SRI pe județul Harghita. Cu cîteva milioane de lei, bani strînși din activitatea de securist, incluzînd manichiura cu cleștele și machiatul cu bastonul, s-a pus pe cumpărat vile turistice, deși acestea erau revendicate de foștii proprietari. Așa a luat vila din imagine, situată în Tușnad, pe care familia Zeriu o revendicase încă din 1990. Vila nu era locuită, făcînd parte din patrimoniul turistic. La funcția lui de barosan, nu putea fi afectat de o simplă Ordonanță de Guvern, de prin 1991, care interzicea vînzarea imobilelor naționalizate, din patrimoniul turistic, fără statutul proprietății clarificat. Doar că un alt act normativ interzicea cadrelor superioare ale SRI-ului să se implice în astfel

de afaceri cu statul. Informație care pesemne a ajuns și la timpanul lui de securist și l-a făcut să vîndă vila, preventiv, la o lună după ce a cumpărat-o, societății Rom Radiatoare Brașov SRL.

După 14 ani de procese în România, cazul a luat deja calea Strasbourg-ului. Rusu are șanse să devină în curînd securistul pentru care statul post-decembrist va plăti aproape jumătate de milion de euro, ca răsplată a întregii lui activități.

Biroul de Investigații

De ce pe agroturismul din Bran o să-l ia Benga

După ce ani de zile brănenii s-au războit cu SRI, care are în Bran o unitate militară și o bază de refacere a slăninii generalilor din aparatul central, și care SRI le-a găbjit terenurile, iată că peste localitate s-a prăvălit o nouă plagă: agroturismul. Când pe cineva îl ia benga, înseamnă că l-a luat dracul. Noi o să vă vorbim de clanul Benga, care a pus mâna pe agroturismul din Bran, cu tot cu terenurile unor proprietari cărora administrația locală le-a furat terenurile. Proprietari pe care, practic, i-a luat Benga. Bunăoară, familia Gariboldi se chinuie de ani de zile să intre în posesia unui hectar de teren din Bran, care îi aparține de drept. Șulfa de primar Zecheru, despre isprăvile căruia am mai scris, a ținut familia Gariboldi ani de zile în șah și i-a zis că nu-i poate restitui proprietatea, deoarece nu poate să facă dovada amplasamentului ei. Asta în condițiile în care în România, și în special în Transilvania, există întăbulare, există registre cadastrale și există serviciu cadastral. Asta cu condiția ca în România să avem și primari europeni. Cum Europa nu se intersectează cu Branul, între timp, primarul Zecheru a vândut jumătate din terenul lui Gariboldi lui Ioan Smutzer, care

l-a revândut clanului Benga, iar acolo au înflorit margaretele agroturismului românesc. Familia Gariboldi și-a căutat dreptatea în instanță, dar, în mod miraculos, justiția românească n-o putea cita niciodată la domiciliu, așa că pe teren l-a luat Benga. Recursul la județ a fost pierdut cu brio, pe Zecheru l-a luat benga la alegerile din 2000 și a dispărut naibii în neant, la Bran se pregătesc să înflorească margaretele, iar Gariboldi n-a rămas decât cu gloria unui nume ilustru, căruia autoritățile comuniste au reușit să-i fure până și a-ul dinspre coadă.

Biroul de Investigații

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Vergilică a sacrificat trei scandilicuri pentru a o trimite pe Maria, soția sa și femeia de serviciu de la Academia Cațavencu, *la* Patimile lui Iisus. *Bineînțeles, vizionarea filmului s-a făcut după orele de program, la Cinema „Patria".*

Vergilică: *Ce făceai azi noapte la doișpe, că erai în capul oaselor și tot scriai ceva…*

Maria: Am făcut un rezumat al acestui film pe care l-am vizionat. Eu am stat și filmul ăsta a fost un film foarte tragic.

Vergilică: *Prin ce, că am dat banii pe el?*

Maria: Prin ce? Prin patimile lui Iisus, înseamnă că Iisus și-a dat viața pentru noi, oamenii pământeni, pentru oamenii cinstiți, Iuda l-a vîndut. După ce și-a dat seama Iuda că l-a vîndut pentru bani, a recunoscut că a greșit și s-a dus să-și dea banii înapoi și să-l ierte, nici nu a vrut să-l asculte. A rămas așa, Iuda, vîndut și blestemat.

Vergilică: *Păi, de asta te-am trimis la film, ca să-mi povestești Biblia? Păi, o ai acasă.*

Maria: Păi, filmul a fost identic exact ca-n Biblie, nu s-a putut schimba nimic, că a așa a fost atunci, cu o mie-două-trei mii de ani în urmă. Hai să zic aproximativ două mii de ani, a fost foarte adevărat. De asta se zice la Paște *Hristos a înviat* și zici *Adevărat a înviat,* fiindcă el a înviat. La sfîrșitul filmului se vede cum el a înviat. S-a sculat în picioare și era cu mîna și s-a văzut pe mînă cum s-a bătut cuiul ăla mare în mînă. Chinurile lui m-au chinuit. Mă durea cînd dădeau romanii, mamă, cu biciul în el. Am plîns. E ceva îngrozitor. Ca la filmul ăsta n-am pomenit așa o liniște și toată lumea concentrată asupra filmului. Un ronțăit de snacksuri nu am auzit, nici o fosneală. Lumea suspina. Lumea plîngea pentru că, vezi tu, Vergilică, Iisus a fost născut de Fecioara Maria, Fecioara Maria care a jucat rolul Maia Morgenstern care a dat naștere lui Iisus, deci identic ca-n Biblie.

Vergilică: *Nu-mi mai aminti asta, că mai bine beam scandilicele alea decît să le dau pe film.*

Maria: Ea, această femeie, a suferit enorm. Și l-a făcut mare în film, era la 11 ani cînd el a alunecat și ea a crezut că a murit copilul și s-a dus și l-a mîngîiat. Cînd l-a văzut viu s-a înviorat. Doamne, ce sînge a curs din el și el tot țeapăn, adică era conștient. La un moment dat trecea una, era o femeie cu părul negru, brunetă, zi să zic zînă, dar nu era, era dracu', dracu' ăla era pe lîngă el, tot vroia să-l ia, fiindcă Iuda l-a vîndut dracului și dracul vroia să-l ia pe Iisus, dar nu a reușit, i-a trimis și șarpe. A omorît șarpele ăla, al dracului, s-a enervat. Iisus nicidecum nu a avut vise de draci sau erotice, pornografice, numai de îngeri, de bine. Cînd am ieșit de la film îmi venea să-mi dau hainele de pe mine jos și să fiu mai bună, să uit de întreținere, de tot…

Maria răspunde

Mircea Toma are plăcerea să vă propună dezvăluiri despre fapte bune:

președintele CEC, dl Teculescu, este demascat ca manager ineficient; nici Zanc și Păunescu nu sclipesc, dar asta nu-i împiedică să concureze între dânșii la cursa de legi stupide; cât despre primarul care cenzurează spectacolele elevilor, e clar mai stupid decât toți cei de mai sus; e rău că-s papagali, dar e minunat că n-au furat!

dosarele chiX

Constantin Teculescu, un CEC și o minte în alb

Nu știu alții cu ce au aruncat pe geam de draci, dar eu unul m-am enervat foarte tare săptămîna trecută citind în revista noastră un interviu în care Constantin Teculescu nu s-a rezumat la obișnuitele dezacorduri și ciudata părere de rău că nu i s-a dat și lui șansa să facă poliție politică (ce IQ discret trebuie să ai pentru a zice așa ceva!) – ci s-a mai și lăudat cu performanțele CEC-ului sub mandatul său. Despre aceste performanțe aș vrea eu să vorbesc aici și intenționez să fac asta înainte să-mi treacă nervii. Prima performanță a lui Teculescu datează din 1996 cînd, pus pentru prima dată șef peste o instituție pe care normal ar fi să o conducă cineva inteligent, a reușit să înjumătățească profitul în doar 9 luni. Performanțele au luat apoi o pauză de 4 ani, timp în care Teculescu a stat în opoziție, alături de PDSR, și nu știm ce anume a făcut – dar e de presupus că nu ceva ce implică mișterioasele mecanisme ale gîndirii. A revenit în forță în 2001, sprijinit de partid și de sindicatul instituției, pe atunci condus de domnul nea Gheorghe Dăndăilă, un supus al tandemului de tristă actualitate PSD-BNS, devenit ulterior președinte al CEC Brașov.

Considerînd că pentru a fi bancher e suficient să ai barbă, amantă și o părere foarte bună despre tine (bunăoară, s-a lăudat în interviul de săptămîna trecută că a dublat profitul în perioada 2002-2003), Teculescu a reușit să încheie anul financiar 2003 cu un profit ce reprezintă 10% din profitul din 1995, în condițiile în care nu a făcut aproape nici o cheltuială pentru investiții – adică pentru dezvoltare și modernizare. Ca să înțelegem mai bine grija lui Teculescu pentru investiții, e suficient să spunem că CEC-ul a rămas singura instituție de profil din țară care transportă cheșul cu mașini neblindate. Celelalte performanțe ale CEC-ului sub conducerea lui Teculescu ar fi: o cotă de piață tot mai mică pe an ce trece, ajunsă astăzi la 7% din piața bancară, și situarea plasamentelor mult sub 50% din activele bilanțiere, chestie care poate lui Teculescu nu-i spune mare lucru, însă unui om cu minimă instruire managerială îi sugerează că instituția ar putea intra oricînd într-un dezechilibru financiar vecin cu colapsul.

Și ar mai fi o performanță pe care chiar nu vreau să o ignor: sub mandatul lui Teculescu la CEC, pînă și șpaga pe care o dai la angajare a scăzut de la 500 la 300 de dolari.

O prostie nu vine niciodată singură

Existența unei zile mondiale a libertății presei a stârnit bășica naționalistă a unui mare român: în definitiv, de ce să nu avem o zi românească a libertății presei? Ce, n-avem noi mușchi pentru o libertate românească a presei? Creativul patriot, care sălășluiește temporar la Cotroceni, este Octavian Știreanu și nu e de condamnat. În fond, n-ar fi rău dacă am avea și un 1 Mai românesc, dar prin octombrie, pînă să fiarbă mustul. Cum de la Cotroceni o inițiativă legislativă trebuie totuși să ia o cale legală, dl consilier prezidențial a adresat o scrisoare conținând prețioasa idee Comisiei pentru culte, cultură și mass-media de la Senat. Aici epistola a încăput independent – atenție, acest detaliu este important – pe mâinile altor doi patrioți: Adrian Păunescu și Grigore Zanc, recte președintele și vicepreședintele comisiei. Care s-au entuziasmat în așa hal la ideea consilierului prezidențial încât au decis să propună – din nou, independent unul de celălalt – câte un proiect de lege. Proiecte care au și apărut pe agenda comisiei, practic, deodată. Vă dați seama că până să se enerveze ziariștii, până să se certe Clubul Român de Presă cu dl Știreanu pe acest subiect și până să anunțe președintele că nu va promulga o lege pe care presa nu o dorește, cei doi s-au luat la trântă de mama focului pentru paternitatea prostiei. Dar dacă tot a venit vorba despre paternitate, trebuie să vă dezvăluim un secret. Nici unul dintre cei doi nu și-a scris, de fapt, textul. Din informațiile noastre, amândoi – și independent unul de celălalt – au cerut câte unui negrișor (agățat, se pare, chiar de pe plantația Cotroceniului) să redacteze proiectul de lege. Ei bine, așa cum poate că ați remarcat din dezacordul strecurat în fraza de mai sus, negrișorii erau unul și același, iar efortul acestuia nu a fost atât cel necesar să compună două legi a câte 2 rânduri, cât să facă o singură lege în două versiuni cât de cât diferite.

Ani de liceu, cu cenzură peste gură!

Miercuri, 21 aprilie, la Călărași, în ținutul lui Tărăcilă, s-a ținut Ziua Liceelor. Un grup de elevi de la unul din liceele călărășene a prezentat o piesă ceva mai îndrăzneață pentru zona geografică de care vorbim. Piesa conținea niște replici mai tari, cum ar fi: „Eu vreau să plec dracului din țara asta în care nu poți să deschizi gura decît dacă ai buzele pregătite să pupi în fund partidul“, „...o comună amărîtă, sat fără câini, care din prostia oamenilor ăstora n-a găsit să se numească decît România. Sat România, comuna România, județul România, România!“, „Într-un an vreau să devin profesor. Să mor de foame. Peste doi ani am să spăl weceuri. Dar având diploma de A.S.E. Ne pasă ce visezi...“ În sală era și primarul Tuțuianu, omul care nu pleacă de la „evenimente“ pînă nu se termină ultimul strop de pileală și, probabil, aștepta „protocolul“ de la final. Când a văzut piesa, primarul, deja „marcat“ de ceva consumație anterioară, s-a ridicat în picioare și a început să strige: „Opriți spectacolul!“. Imediat, directorul Casei de Cultură, Danciu, un admirator al poeților PSD, le-a făcut un scandal monstru profesorilor care au permis și încurajat un asemenea spectacol. Culmea e că această reprezentație în direct a îngustimii minților oficiale din Călărași nu a fost regizată. Ea s-a desfășurat spontan și a demonstrat spectatorilor și elevilor actori că fraza cu plecatul din România și pupat fundul partidului era cît se poate de adevărată.

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Primarul Gherasim e mai tare-n case ca Năstase

Vasile Gherasim, primarul sectorului 1, locuiește în București Noi. Nu la bloc, ci la casă. Mai exact, la case. Are și el, acolo, o pereche de case, prinse una de alta. Că doar nu era să stea și ziua și noaptea în aceeași casă. Se mai schimbă omul. Să zicem că una e de purtare și una de oraș. Una de vară, alta de iarnă. Una pentru că-i pesedist, alta pentru că-i primar. Una pentru că-i ochelarist, alta pentru că-i băiat cu ochi albaștri. Una pentru Vasile, alta pentru Gherasim.

Când o spală pe prima, locuiește în cealaltă. Vecinii care-i cunosc casele spun că-i ciudat cum un primar cu pretenții ca el poartă doar o pereche de case, de cîțiva ani încoace. Unii însă spun că primarul are un șifonier întreg de case, în întreg cartierul, dar nu se arată cu ele în lume, fiind momentan trecute pe numele unor persoane dichisite din anturajul său. Este și normal să-și fi făcut mai multe, la ce stofă de primar pesedist are.

Biroul de Investigații

Mare talent polițistu'
ăsta care a făcut portretul-robot al coruptului român! Ia uite, are zîmbetul viclean al lui Iacubov, nasul roșu al lui Văcăroiu, ochii galbeni ai lui Vanghelie, urechile mișcătoare ale lui Micky Spagă... Aoleo, gurița asta delicată e chiar a domnului... Asta e o calomnie! Ia, de mîine să mi-l treceți pe artistul ăsta la circulație!

Maestrul Ionel Blănculescu constatînd că portretul-robot al coruptului necunoscut e ca Mona Lisa: oriunde îi plasezi un plic cu bani, se uită fix la el și zîmbește enigmatic

Am
înțeles, să trăiți, domnu' președinte:
rămînem în Irak pînă la loc comanda! Puști avem,
baionete avem, avem și săbii performante. Dar, dacă permiteți să raportez, tovarășe comandant suprem, poate ne schimbați și nouă ținutele de roșiori ca să nu devenim ținte vii în deșert. Că e păcat să murim aiurea cum a pățit camarazii noștri, maiorul Șontu și domnu' Mărăcineanu.

Pe drumul de costișă ce duce la Najaf / Venea un moș cam jalnic boscorodind prin praf: / Mai lungă vă e calea acum la dus de-acasă / Eu v-aș chema, dar SUA din pulpă nu mă lasă!

dosarele chiXXL

Nu
vă faceți griji, oasele celor
îngropați în Mausoleul din Parcul Carol
nu le mutăm, vom clădi Catedrala Mîntuirii
Neamului pe ele. Și, cred, lucrurile se vor rezolva de la sine la Judecata de Apoi: cine a crezut în Domnul merge în Paradis, cine a crezut în Tovarășul rămîne dracului pe loc.

Fostul ministru de Externe și actualul prim-ministru Adrian Năstase, al cărui prim-socru a fost fost ministru de Externe pe vremea lui Dej

Adrian Năstase comite socrulegiu după socrulegiu

Înainte de a se căsători cu Dana, fiica ministrului comunist Angelo Miculescu, Adrian Năstase a fost căsătorit cu fiica nomenclaturistului comunist Grigore Preoteasa. În timp ce Miculescu a fost ministru al Agriculturii ceaușiste, Grigore Preoteasa a fost ministrul Afacerilor Externe în perioada 1955-1957. Motivul pentru care Adrian a divorțat de Preoteasa nu avea, se pare, nici o legătură cu sfințenia. Dar iată că anii au trecut și ambii socri ai lui Adrian Năstase s-au mutat la cele sfinte sau, poate, nesfinte. În orice caz, ambii socri ai lui Năstase au murit, lucru care li se întîmplă foarte frecvent socrilor. Grigore Preoteasa a murit în 1957, iar Angelo Miculescu la cîțiva ani după evenimentele din '89. Dar iată că anii au trecut în continuare și, în anul 2004, socrii răposați ai lui Adrian Năstase revin în actualitate. Și veți observa, desigur, cît de diferit revin socrii premierului în actualitate și ce discriminare există chiar și la nivel de socri. Să ne referim mai întîi la impozantul bust al lui Angelo Miculescu, dezvelit de curînd în holul Institutului de Cercetări Agronomice, parte a Academiei de Științe Agricole și Silvice. Bustul acesta enorm se datorează, firește, mai puțin vastei agriculturi a lui Miculescu, cît faptului că tatăl Danei Năstase a știut, la un moment nepotrivit, să își aleagă ginerele potrivit. Și acum vine momentul culminant al socrilegiului comis de Năstase: în timp ce ultimul socru o duce bine-mersi în holul Institutului de Cercetări Agronomice, Grigore Preoteasa are o viață de apoi destul de grea cu fostul său ginere. Prin decizia premierului Năstase de demolare a mausoleului din Parcul Carol, Grigore Preoteasa, care este îngropat aici, se vede dat afară din spațiul locativ care ar fi trebuit să-i aparțină pe vecie. Pentru cei care au deschis mai tîrziu decriptările acestea funerare, repetăm: primul socru al lui Năstase, Grigore Preoteasa, este scos afară din mormînt prin chiar decizia fostului său ginere, actualmente prim-ministru. În numele tatăluisocru și-al ginerelui, amin!

Cum s-a clădit în Ialomița cuibul clanului din Tărtășești

Casa de la Slobozia despre care se bănuiește că este a marelui Adi N., via Marian Bucur din Tărtășești, văr de peste mai multe spițe al uriașului vînător, se află, de fapt, puțin mai încolo, la Făcăeni. Mai exact pe cîmp, acolo unde cîndva se împreunau în liniște lighioanele Bărăgănului, iar acum se odihnesc lighioanele epuizate de vînătoare ale partidului. Căsoiul a fost trîntit de Bucur exact pe terenul IAS Făcăeni, începînd cu anul 1993, cînd Comisia Județeană de Fond Funciar Ialomița a împroprietărit aiurea, ca proasta-n tîrg, o cucoană din București. Care cucoană, deși n-a locuit niciodată în Ialomița, n-a avut vreo moștenire în județ și n-a văzut în viața ei arătură și pișat de vită, a primit 5.000 de metri în extravilanul comunei Făcăeni, pe domeniul IAS-ului. Se bănuiește că este și ea rudă cu Bucur. După marea cotitură cu cei 15.000 de specialiști din '96, lucrările au fost abandonate. Poliția a purces la a cerceta penal tărășenia tărtășeștenilor (împroprietărire abuzivă, schimbarea categoriei de folosință a terenului, nereguli contabile în hîrțoagele firmei de construcții a vărului, cea care a ridicat măgăoaia), dar dosarul și-a rupt gîtul în scurtă vreme, nu se știe pe unde, dar se bănuiește de ce. Acum viloiul își îndeplinește menirea, adică găzduiește vînători și chefuri de știabi, iar accesul este condiționat de un bac care merge după mușchiul oamenilor lui Bucur, vărul lui Adi N. Și care Bucur, de altfel, a devenit stăpîn peste toată balta Ialomiței, veți vedea mai tîrziu cum.

Alexandru Vărzaru vrea să căscați ochii la bunătatea asta de subiecte:

Năstase și-a dezgropat socrul din mausoleul din Parcul Carol!
Vărul lui Adi N. din Tărtășești primește teren unde nu a avut niciodată!
Băiatul lui Solcanu a avut accident în drum spre vînătoare!
Iar Dan Pavel are grijă ca adepții să nu-l fure pe Becali!

Accident de vînă tare, cu fiul lui Solcanu

Printre pasiunile Solcanului cel mic, adică fiul pașoptistului senator, în capul listei sînt tuningul și shootingul. Tuningul l-a ajutat să facă dintr-un Opel de serie un bolid de cîteva miliarde. Și, adiacent, să adune vreo opt milioane de lei la administrația financiară (amenzi pentru viteză). Iar shootingul l-a propulsat în galeria marilor vînători ai patriei. Unul din ocoalele silvice în care Bogdănel face des umbră căprioarelor și mistreților (cînd își sprijină cîlcîiul pe trofee, pentru poză) este cel de la Durău. Unde, acum ceva zile, s-a răsturnat jeepul cu shooteri. Solcanul cel mic se afla pe locul mortului, zic sursele, de unde a nimerit fix în poziția trofeului de vînătoare cînd jeepul a derapat și apoi s-a răsturnat. Descălecatul lui Bogdan la Durău l-a trimis direct la Clinica de Ortopedie și Traumatologie de la Spitalul de Recuperare din Iași. Unde i s-a făcut un tuning pentru fracturile la gleznă și la cotul stîng, care nu-i vor mai permite să se joace de-a shootingu' pentru o vreme.

Patimile filozofului Becali în țara pixurilor zăltate

Noua Generație a filozofului Becali, zis Becalides, are mari probleme cu cheltuielile. La partid se fură pe rupte, se fac deconturi umflate cu milioanele, se jupoaie până și pielea de pe pixuri. Astfel, un pix de doi lei, care costă patru mii de lei, este decontat cu șaispe mii. Înmulțiți necesarul de pixuri pentru teritoriu cu, să zicem, zece mii, și o să obțineți frumoasa sumă, dilatată cu 400 la sută, de 160 de milioane de lei, din care scădem valoarea lor reală, care este de 40 de milioane, și o să realizăm necuvenita diferență de 120 de milioane, pe care banditul Olteanu, de la care filozoful Becalides își cumpărat partidul la cheie, o bagă în buzunar. Drept urmare, Dan Pavel, care este garda financiară, curtea de conturi, poliția economică și magistrul lui Becalides, i-a dat un șut în tărtăță lui Olteanu, care s-a trezit pe spate în mijlocul străzii și l-a învățat pe ucenicul lui ca data viitoare să caște ochii-n șaispe, înainte de a-și mai trimite pajii la cumpărături sau, mă rog, la tot ce are nevoie Noua Generație pentru a se alfabetiza și a intra și ea în rândul lumii. În altă ordine de idei, statul major al partidului nu funcționează în sediul central din Blănari, așa cum v-ați fi așteptat, ci în Stelari, în aripa Steaua de la hotelul Marriott a filozofului Becalides. Cu aerul lui de târlă părăsită, sediul din Blănari ar trebui amenajat ca stână de protocol cu acte în regulă, pentru nevoile firești, genetice, mioritice, ancestrale ale filozofului Becalides.

Biroul de Investigații

Ho-paaa... Iar mi-a lipit
Ponta gumă de mestecat pe scaun.
Ce strengar! Așa-i făceam și io lu' to'ar'șu' Dăscălescu... Hai că promite băiatu'! N-o să treacă nici douăj' de ani și parcă-l văd președinte executiv în locul meu!

Octav Cozmâncă, un exemplar relict aflat în preajma cercurilor Puterii încă din pre-iliescian, când era doar un tînăr dinozaur

Aidi,
bre Băsescule... astea
este jmecherii care am întîlnit
mulți ca tine! Adică ce zici tu: că cinci minus unu este o mînă, ținem un deget, face patru?... Hă, hă, nu mă păcălești! Cinci minus unu face mai mult, că ai și deștele cu ver'gheta!

Traian Băsescu expunînd teorema „Sectorul 5 + primar Vanghelie = 5“

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Cartoful liberal se întoarce!

Penelista Mona Muscă a precizat că, în general, „femeile au alte pasiuni, nu cea politică; au pasiunea cartofului, a mîncării". Corect. Cu menţiunea că femeile din PSD au pasiunea caviarului şi a somonului fumé.

Latrin lover

Cea mai mediatizată femeie a săptămînii, Oana Zăvoranu, a declarat despre proaspătul ei iubit: „Pepe este cel mai bun bărbat", „Am făcut sex cu Pepe" etc. Se vede treaba că Oana asta nu se mai dă jos din pat decît ca să dea interviul de după.

Silicoana Minciunica

Andreea Bălan zice că n-are silicoane şi că i-au crescut sînii pentru că a luat pastile pentru ovare. Mîine-poimîine o să aflăm că i-a crescut burta pentru că a luat vitamina C pentru copii.

Te aştept la semafor, ţi-am vîndut un dormitor

Irina de la A.S.I.A. şi-a deschis o agenţie imobiliară. Cu această ocazie, celebra trupă va interpreta nu numai melodii cu garsoniere şi dormitoare, ci hituri despre întîlniri romantice în apartamente de trei camere cu cadastru şi intabulare.

Dezbrăcătorul de înţelepciune

Gigi Becali a mărturisit: „Pe Gică Hagi mi l-a prezentat o balerină!". Sînt curios dacă era o balerină practiciană sau vreo stripteuză d-aia de doi lei, care se pricepea numai la teorie.

Balet it be

muzeul figu… ă

Vă spun eu, băieţi, în muzică nu contează vocea, urechea sau talentul, pentru că astea se găsesc la toate magazinele. Stilul şi eleganţa, fraţilor, sînt extrem de importante, deoarece chestiile astea costă enorm şi, deci, nu ţi le poate cumpăra orice amărăştean.

3rei SudEst, Animal X şi Cristiana Răduţă XXX

Aruncarea în valuri

Laura Stone a comis un videoclip. Şi fiindcă o infracţiune nu vine niciodată singură, duduia româno-italiană cu sivi croşetat cu aţă albă a intrat în studioul de înregistrări şi a scos printre buzele rujate nişte zgomote care ne-au produs senzaţii extraordinare. În clipa în care am auzit-o, ne-am simţit cuprinşi de fiori mitologici. Brusc, am fi dat orice pentru o pereche de dopuri de ceară, aşa cum purtau în urechi mateloţii lui Ulise şi, dacă buricele speriate ale degetelor noastre n-ar fi găsit la timp butonul de volum al telecomenzii, am fi fost gata să ne aruncăm odiseic în apă, preferabil cu un bolovan de gît. Pentru rafale de asemenea trăiri spectaculoase aşteptăm cu interes albumul întreg.

Transformare în mică

La gala Pantène Beauty Awards, Teo Trandafir a fost premiată la secţiunea „Transformare de stil în 2003", felie de concurs ce „recunoaşte cea mai elegantă şi reuşită schimbare a înfăţişării unei vedete". Sincer vorbind, zona în care Teo este cu adevărat number one ar trebui să se numească „strîmtare de stil". Fiindcă să dea naiba dacă Teo nu se-mbracă la fel de neisipitor ca atunci cînd avea cu cincizeci de chile mai mult, iar cuvîntul „eleganţă" rezonează cu numele ei la fel de bine ca termenul de specialitate „beauty" cu „galoş„.

Ghicitul în bobic

Cu labele înfipte în nişte bocanci cu limba revărsată şi bot metalizat, ciufulită şi asortată ca look jerpănos cu animalele ics de lîngă ea, Cristiana Răduţă s-a declarat onorată de premiul „Stil şi eleganţă" pe care i l-a acordat revista *Actualitatea muzicală.* Ne-am fi putut imagina că ţinuta aberantă a fetei e un gest premeditat de frondă faţă de lemnoşenia titulaturii premiului, dacă n-am fi aflat la timp că madam Bobic habar n-avea ce distincţie i se va înmîna. Din prea mare respect pentru gologanii lui Costel Bobic, revista îşi propusese să-i dea nevestei acestuia premiul „Revelaţia anului". Însă presa a protestat la timp („Ce mă-sa revelaţie?! Ce tac-su an?!"), iar Octavian Ursulescu, în grabă şi-n pană de inspiraţie, a şters cu guma şi a mormăit, în timp ce mîzgălea pe diploma de carton: „Ăăăă… Stil. Şi hîîî… e-le-gan-ţă!".

Veninul şi cînepa

Senzaţional!

Roxana de la Marcueting a primit un SMS de la Tetelu!

Incredibil! Fenomenal! Incendiar! Ţara arde de nerăbdare să afle adevărul! După ce Rocsana Marcu (de la rubrica „Rocsana vă prezintă vremea") a primit mai multe SMS-uri indecente de la Adi Mutu (de pe banca de rezerve a lui Chelsea), inevitabilul s-a produs. Colega noastră Roxana Bodea, de la Biroul de Marketing, a primit un mesaj de la celebrul, afemeiatul, milionarul în dolari, inconfundabilul Tetelu! În exclusivitate pe ţară, iată SMS-ul lui Tetelu:

„Fa, mergi la vernisaj? La galeriile «Siameza» de pe centru, iepuras mic cu blanita! Hai, ca mai sint cu doi semiintelectuali cu mErcedes care am vrea sa vernisam ceva nou. Te iubesc, n-ai cumva si-o sora-ta, pupateas pe gura! TETELU"

Normal, Roxana noastră, ca şi Rocsana lor, a alergat într-un suflet să ne dea vestea şi o poză artistică cu ea, ca pentru prima pagină din *Libertatea*. Aşa se nasc marile dezvăluiri prin SMS. Jos Mutu! Bravo, Roxana, bravo Tetelu, ţineţi-o tot aşa!

Nu-mi răspunzi la SMS, ţăranco!

Fratele Vintilă, dovedit de Fraţii Jderi

„În legătură cu articolul dumneavoastră din data de 24.03.2004, pagina 19, cu www.fratiijderi.ro, care nu mă deranjează la modul nervos, vă rog să publicaţi un drept la replică menit să limpezească subiectul:
Arhitect şi karatist dedicat, tată a doi copii minori, practicant de construcţii şi vrăjeli interioare, trăitor de viaţă şi adesea în pădure, muncesc de 4 ani la ridicarea unui sătuc de vacanţă în Munţii Lotrului, pe numele lui «Fraţii Jderi». Pentru natură, aventură, mîncare şi băutură.
Normal că şi pentru bani. Despre asta e vorba.
Vă mulţumesc că existaţi, dle Caţavencu!

Cezar Cotescu"

Ei bine, am publicat acest drept la replică nu pentru că domnul Cotescu ne-ar fi intimidat cu pasiunea lui pentru karate – n-or să se teamă de aşa ceva tocmai nişte oameni curajoşi de la *Academia Caţavencu,* la o adică le avem şi noi cu fuleul, poate chiar mai bine decît le are domnul Cotescu cu karatele. L-am publicat pentru că omul este abonat la revista noastră de 10 ani, deci ne este prieten din umbră, şi la urma urmei n-a făcut nimic rău, chiar dimpotrivă. La urma urmei, nici noi n-am făcut cine ştie ce rău, adică ce-am făcut?, am pozat uşa unei maşini pe care scria www.fratiijderi.ro şi am dat poza în ziar, mare chestie! Nimeni n-a făcut nimic rău, aşadar, şi, încă o dată, publicăm dreptul la replică nu de teama karatelor ştiute de domnul Cotescu – căci nici noi nu sîntem chiar nişte neştiutori în ale caftelii: I.T. Morar a făcut judo, I. Tănase a făcut box (din cîte ne-am dat noi seama, I.T. Morar a făcut mai mult judo decît a făcut I. Tănase box), Drogeanu a făcut fotbal la Medgidia (deci la o echipă mică, de cotonogari), R. Cucui a făcut gimnastică (bat ăştia ca la fasole, doar nu degeaba şi-a făcut Cucui revistă de bucătărie), iar eu am făcut V-aţi ascunselea cînd eram mic. Deci, am face faţă.

Domnul Cotescu ne-a mai invitat să mergem la dînsul, la Fraţii Jderi, cu teambuilding-ul, iar noi am răspuns că ne mai gîndim şi că am vrea să plătim, să nu se interpreteze, că lumea-i rea. Ca să ne convingă să mergem măcar cu o reducere (nu ne-a convins, noi vrem să plătim şi în plus, dacă se poate), domnul Cotescu ne-a arătat şi o mapă de prezentare, unde am descoperit o poză veche de două săptămîni în care Marius Vintilă (as şi ăsta la diverse sporturi, cu brandul cît casa) încearcă să-şi scoată de unul singur maşina prăpădită în rîu de prietena lui. Pentru colecţionarii de nume de prietene, pe aceasta o cheamă Olimpia Olari *(în medalion),* este actriţă la TNB, iar maşinile noastre ţin să o felicite şi pe această cale că nu a ales pe unul dintre noi de prieten (noi nu sîntem în totalitate de acord cu maşinile noastre, dar le dăm dreptul la cuvînt, în fond e vorba de tabla lor).

Fraţii Aşijderi

Localul bălan

Tot Ardealu-i burta!

Drumurile vieţii în general şi ale burţii în particular ne poartă din cînd în cînd şi pe la alte mese decît cele din Bucureşti. De pildă, la Sibiu, unde o scurtă vizită de-o zi te poate umple de senzaţii tari la stomac. Trei locuri am colindat într-un mic efort etnologic-etnogastric şi acestea ar fi: cofetăria ***Hotelului Bulevard,*** restaurantul ***Ileana*** şi restaurantul ***New Yorker.***

Să le luăm pe rînd. Dacă făceai abstracţie de lipsa investiţiilor, de aerul comunist şi de plictiseala cu care te serveau vînzătoarele, cofetăria îţi apărea ca un loc unde ciudăţenia sibienilor iese la suprafaţă. Dis-de-dimineaţă o mulţime dintre dînşii, de la gabori cu pălărie pînă la cucoane apretate şi îmbrăcate în mare ţinută, nu aveau altceva de făcut decît să vină la cofetărie. Nici măcar nu era week-end, nu era vreo zi de sărbătoare. Pur şi simplu, astea-s obiceiurile la ei, în străinătate, în Transilvania, să se întîlnească unii cu alţii, la o cafeluţă, la o prăjiturică sau la un suculeţ, fix la cofetărie, dimineaţa. La Bucureşti, cofetăriile sînt mai pustii, nu, mai ales la ora 9?

Apoi, burta care se cerea umplută cu ceva mai serios a mers ţintă către un restaurant cu specific românesc, pe numele lui *Ileana.* Cu tot respectul pentru specificul românesc şi pentru mîncarea servită româneşte(la *Ileana* am mîncat un platou cu de toate – slănină, ceapă, şuncă, brînză – de mi-am lins degetele şi fără să mă coste prea mult), manelele şi decoraţiile populare excesive te fac să te simţi ca-ntr-un muzeu încărcat cu tot felul de exponate.

În sfîrşit, să ajung şi la felul principal: pulpele americane, puii cu ciuperci în sos alb şi spaghetele pe care le-am comandat la *New Yorker,* un local din Sibiu. Care pentru toate astea şi pentru multe beri ne-a luat 700.000 de lei la patru oameni. Aş zice că nu e mult. Şi, mai ales, nu-i rău, pentru că porţiile erau foarte mari şi, după gustul meu neprofesionist, foarte bune. Şi singurul lucru pe care l-aş reproşa ar fi mirosul de insectid care te întîmpina de la intrare şi cu care te întîlneai ori de cîte ori voiai la WC, pentru că toaleta se afla în aceeaşi zonă. De atunci şi pînă acum cred că orătăniile care trebuiau să moară şi-au dat duhul şi de aceea bag mîna în foc că, dacă treceţi pe la *New Yorker,* nu o să vă pară rău.

Sibiul, în general:

Bucătărie: ✕✕✕✕✕; preţ: 🚗🚗🚗; WC: 🚽🚽🚽.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🚽 *poţi să şi adormi;*
🚽🚽 *curăţel;*
🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

Silviule, dragă, uite cum văd eu problema: ne recăsătorim, dar vezi că eu îţi ştiu toate trucurile de amant. Să nu te aud vreodată că pleci la „Congresul măturătorilor" de la Sinaia sau la simpozionul despre „Reciclarea gunoaielor din televiziune", că eu nu sînt proasta de nevastă-ta din prima noastră căsătorie.

Cosarele hardcore

Prigoană și Bahmuțanca: un nou divorț lovește din nou

Incredibil, dar previzibil: Adriana Bahmuțeanu, fostă Bahmuțan (la vremea căsniciei sale cu nefericitul Cosmin, primul soț) a redevenit, din data de 19 aprilie a.c., o femeie foarte liberă. Liberă să nu mai depindă de eternul ei soț, Silviu Prigoană, cu care trăiește o pasionantă poveste de amor, nuntă, divorț, nuntă, divorț și așa mai departe. De fapt, nici nu știm la ce mare brînză ne puteam aștepta din partea acestui cuplu pervers, care nu se excită decît la vederea avocaților. E drept că, de data asta, au trecut, eheeeei, mai bine de două luni de la fastuoasa nuntă cu limuzine Rosal de la finele lui ianuarie (plus lună dulce de miere, în magazinele din Las Vegas). Și nu trei săptămîni amărîte, dar intense, cum s-a petrecut data trecută (pentru amatorii de statistici, prima nuntă cu Prigoană s-a consumat în septembrie 2003).

Silviu Prigoană, un magnat de presă cu mult du-te încolo, hărțuit aproape sexual și jupuit total financiar de către angajata sa, Adriana Bazmutan

Cunoscătorii fenomenului spun că cei doi sînt din ce în ce mai incompatibili din cauză de prea multă adrenalină la purtător. Și că, în afara unui apartament situat prin zona Kogălniceanu, pe care mirele i l-a dăruit miresei ca s-o îmbuneze după primele meciuri de box (pe care i le-a oferit, cu aceeași dărnicie, ca preludiu la nopțile de amor), nimic nu ar mai fi fost între ei ca la primul început. În concluzie: deși cei doi încă nu recunosc oficial nimic (ceea ce nu ne miră absolut deloc, întrucît așa s-a întîmplat, cu tupeu & discreție, și prima oară), căsnicia lor s-a destrămat din nou, iar amănuntul a fost consemnat legal pe 19 aprilie, cum spuneam. Evenimentele ulterioare sugerează faptul că domnul Prigoană, un bărbat de afaceri cu gunoi adevărat, nu plînge. Și nici nu suspină pe altarul căsniciei sale recent aruncate la ghenă. Se zice chiar că fostul patron al televiziunii unde presta Bahmuțanca ar cam zburda de fericire, de colo-colo, printre floricele. Bref: la o ședătoare mondenă de dată foarte recentă, împricinatul s-a întreținut sugestiv c-o demoazelă „new entry", cu bacalaureatul foarte proaspăt în minte, și i s-a prezentat cam așa: „Sînt cel mai rîvnit burlac din țară..." Sperăm că ține vrăjeala, cel puțin pînă la următoarea lună de miere, cînd Prigoană va reveni la sintagma care-l caracterizează pe deplin: „Cel mai căsătorit burlac din Bahmuțară".

Rosala Paşilor Pierduţi

Președintele Ion Iliescu și-a tras o sepepistă tînără și revoluționară

Ceea ce vedeți în aceste imagini festive (pe lîngă președintele unei țări corupte, dar sărace și, în treacăt, ministrul Telecomunicațiilor, Dan Nica) este dovada certă că Ion Iliescu este în continuare alături de tineretul revoluționar. Deci tînăra în speță (căreia, să recunoaștem, i-ar fi stat mult, mult mai bine într-o bluză roșie, mulată, plus o fustă scurtă, de camuflaj, și o bandulieră sexy, cu 100 de cartușe de Kalașnikov) a fost garda de corp a președintelui în timpul vizitei de lucru pe care primul calculatorist al țării a efectuat-o săptămîna trecută la Tîrgul de IT de la Romexpo (CERF 2004). Să recunoaștem, tipesa de la SPP ne-a impresionat plăcut și, dacă tot i-am ginit tocul de la pistol pe sub sacoul de la Apaca, poate c-am fi apelat la Ioan T. Morar (care a făcut judo) să-i ceară numărul de telefon. Bravo, domnu' Iliescu, vă stă bine așa frumos apărat! M-ați convins să vă votez a doua oară. Cum, nu mai candidați? Și pe dulceața asta mică și antrenată cui i-o lăsați? Lu' arogantu' de Năstase? Zău, ar fi mare păcat, că perversul ăla ar pune-o să se îmbrace în costum de utecistă cu pistol Carpați la cingătoare și să spună poezii patriotice despre SPP și integrare.

SPP şi Fifi

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Pacea de la Iași: Irina a pupat gheara jupînului Nicu

Rămas fără Răzvan Ciobanu și Cătălin Botezatu, consacrații făcători de scandal vestimentar pe podium, Festivalul de Modă de la Iași a curs molcom, ca un zaiafet cu oaspeți osteniți. În cea dintîi seară, sala s-a umplut de oaspeți cu ștaif. Ilie Năstase purta tricou Adidas, iar Adrian Cioroianu purta de grijă unei duduițe brunete cu părul lung. Sătul de bîrfele care-l acuză de muierlîc deșănțat, Cozmin Gușă s-a abținut să poposească în preajma vreunei purtătoare de sutien. Pe podium, Andreea Raicu defila tandru și împleticit, iar jumătatea de sală plină cu pesediști suspina pofticios, în timp ce jumătatea înțesată de penelişti și pediști mai mult sau mai puțin locali înghițea în sec. În cea de-a doua seară am constatat că aşchiile bune provin din trunchiuri cu esențe de soi. Pe scenă a făcut clonc-clonc din tocuri însăși mama Monicăi Bîrlădeanu. Minodora Bîrlădeanu e imaginea casei de modă Nichi a creatoarei Cristina Nichita din Iași, și, cu tot respectul datorat vîrstei dumisale, se mișcă bine de tot. Am revăzut cu drag pe podiumul ieșean și cracii nesfîrșit de ispititori ai Roxanei Ciuhulescu și multe picioare frumoase de manechine școlite și plimbate pe la Space Models. Da, ați citit bine, chiar dacă v-amintiți că anul trecut festivalul nu s-a mai ținut fiindcă Nicu Gheară n-a avut chef să-i dea voie Irinei Schrotter să-l facă! De data aceasta, în Viper, clubul consacrat al petrecerilor de după festival, Irina Schrotter (organizatoarea festivalului) a făcut o reverență și-a mulțămit frumos pentru ajutor lui Nelu Mirea, mîna dreaptă a stăpînului imperiului Space. Ca să priceapă toate iepele modei românești că la Iași 2004 s-a încheiat o pace trainică și de nezgîlțîit. Și că ultima independentă a modei băștinașe a pupat gheara marelui mahăr al modelingului, întru propășirea festivalului ieșean și a numelui Schrotter, care risca să fie pronunțat tot mai rar și mai stîlcit.

Războiu şi Space

Lasă, Irina, sper să mă descurc și fără Ianțu! Io zic că și-aici e tot un fel de *Big Brother*, doar că n-am pus noi camere de filmat la vestiare și nici nu trebuie să eliminăm pe nimeni din anturajul nostru.

Festivalul de Modă de la Iaşi, un eveniment cultural (XX) care, fără oblăduirea creativă (cash) a domnului Nicu G. (Gheară), ar fi prezentat (poate) numai haine fără cusături, pe cînd așa a avut (sigur) și manechine fără chiloți

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

Zbor deasupra unui cuib de Tuci

Senzațional! Rămîneți aproape! Pe Internet a apărut primul banc cu Marius Tucă! Cică aflat într-o criză de subiecte, Tucă se hotărăște să se sinucidă. Se urcă pe un bloc cu 10 etaje și se aruncă în cap, în cădere numărînd etajele invers: 9, 8, 7, 6, 5, 6, 7, 8, 7, 8... Ptiu, băga-mi-aș picioarele în ele de bretele!

Bre, tele!

● **Pentru aceia dintre dumneavoastră care nu se pricep la mașinile lui Sârbu (Adrian), vă prezentăm umbra lui Janine la PRO TV: un Lincoln Navigator de vreo 70 de mii de parai (inclus taxe). Adică exact ăla roșu care apare în promo-ul ăla la PRO TV cu jockeul care coboară cu tot cu cal din mașină. (În paralel, Adrian Sârbu poseda unul identic, dar negru, iar la un moment dat avea chiar două negre, plus ăla roșu = 210.000 de coco). După sîngerosul divorț, mașina a rămas în proprietatea boss-ului de la Media PRO, motiv pentru care ne întrebăm de ce, în locul unui pur-sînge nervos, nu apare în promo o iapă deșelată care se dă jos din Lincoln cu picioarele desfăcute.**

● **Aflăm că Roxana Ciuhulescu vrea să-și asigure, în premieră pe țară, interminabilele picioare pentru o sumă la fel de lungă. Motivul nu are legătură cu *Playboy* și nici cu accidentele de muncă datorate supraexpunerii picioarelor la blitz. Dar are legătură cu Campionatul Național de Raliuri, unde Roxana concurează pe un Renault Clio RS în calitate de copilot. Campionat în care se pot întîmpla unele accidente din cauza vitezei sau din pricina condusului excesiv, sub influența piciorului.**

● **Dragele noastre gospodine, deci săptămîna trecută vă relatam cum a plecat Cabral de Acasă și, ca un bărbat adevărat ce se prezintă la TV, s-a cazat în brațele unei brunete răpitoare (de soți). Ei bine, colegii noștri de la *Story* au continuat telenovela și au aflat că: pe bucata lui Cabral o cheamă Ramona Preda, are 23 de ani, este secretară la Hewlett Packard, a fost iubita unui celebru om de afaceri din Adunații Copăceni, apoi gagica sponsorizată a unui businessman de culoare rromă (care se pare că învîrte, normal, niște afaceri negre în cerul gurii). Nu în ultimul rînd, talentata Ramona s-a remarcat în *Libertatea,* în rolul „Fetei de la pagina 5" – îi plac excursiile montane și dansurile sportive. Cercetările continuă.**

● **De la o vreme, pe mașinile firmei de taximetrie Fly, cunoscută și ca „Uite, bă, taxiurile lu' Mitrea!", se află înfipte niște reclame la *Big Brother* și Kiss FM.**

Pentru cei care au deschis mai tîrziu paginile revistei, reamintim că *Big Brother* se dă la televiziunea lui Cristian Burci, zisă și „Mitrea TV". Kiss FM este tot al lui. Doar că nu i se spune încă „Mitrea FM" – unde sînt cei mai bogați și fericiți DJ.

Ramon Dieu!

Vrei pe sticlă? Du-te în patru labe la Buhoiu!

Universul TV al lui Aristide Buhoiu este infinit. Din calcule matematice reiese că el nu cunoaște limite – ale obrăzniciei, desigur. Aflăm că la Academia de Radio și Televiziune pe care o conduce Buhoiu se bagă periodic prospătură pentru televiziunea pe care o tot finanțează Gigi Becali. Turmele de studente care, în naivitatea lor blondă, cred că e suficient să frecventezi trei luni (cîteva ore pe săptămînă) caricatura de școală a lui Aristide pentru a intra adînc pe sticlă sînt pregătite aici pentru o carieră de succes. În sensul că sînt „profesori" care predau la Academie, pe lîngă tehnici complexe de citire a prompterului, arta compromisului, curs intensiv: dacă arăți bine și vrei să ai succes, fetelor, știți cum e în televiziune, mă-nțelegeți, uneori trebuie să vă puneți bine cu șefii. Sau să o puneți, depinde de formulare. Studentele notează conștiincios și învață de mici cum să ajungă sus, adică deasupra. Nimic mai normal, zic: sediul Academiei lui Buhoiu (și al Universului TV) se află poziționat strategic, la Universitate, lîngă fostul Nababbo, fieful tinerilor frați Păunescu, artizanii Monicăi Bîrlădeanu, respectiv ai Ginei Pistol. Două vedete TV care ilustrează, care va să zică, deontologia libidinoasă a lui Buhoiu: prezentatoare proaste, dar bune.

Carul cu Buhoi

Ia cu Messenger!

Guten Tag şi bine v-am regăsit! Încep prin a mulţumi pe această cale colegilor Iulian Tănase şi Marius Borţea, care s-au îngrijit cum s-au priceput ei mai bine de rubrică pe perioada în care am lipsit. De asemenea ţin să precizez că n-am fost în Germania să joc Solitaire, aşa cum răutăcios s-a insinuat. Din contră. Singura dată cînd am avut de-a face cu un monitor a fost într-o staţie de S-Bahn (un fel de metrou uşor) din Berlin, cînd mi-a trebuit o jumătate de oră ca să înţeleg cum să conving un automat obişnuit de bilete să-mi elibereze un abonament pe o zi. Degeaba aveam buzunarul plin de monede dacă nu-mi pica fisa. Pasămite ecranul automatului era *touch screen.* Trebuia doar să pui degetul pe steagul Marii Britanii pentru limba engleză, să alegi Daily Ticket şi să introduci 5,40 euroi, cît costă un abonament pe o zi (scump, nu?). Vă închipuiţi că următoarea jumătate de oră mi-am pierdut-o apăsînd pînă la ultimul centimetru din ecran: al naibii computer, nu voia sub nici o formă să intre şi pe Internet!

Yahoo! Messenger
Yahoo! Messenger
Instantly communicate with all of your online friends...
Messenger 5.6 (PC) is now available!
Get it now
Download for PC - Download for Mac
Use Yahoo! Messenger wherever you are

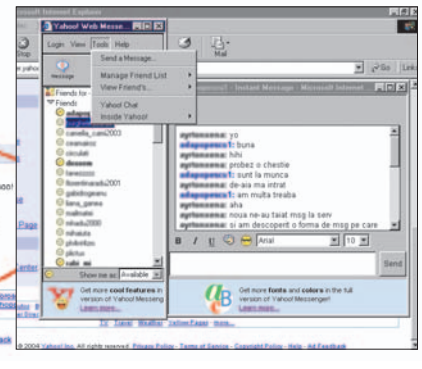

Prima veste proastă pe care am aflat-o la revenirea în redacţie a fost că ne-au dezinstalat Yahoo Messenger-ul. Conducerea a ajuns la concluzia că se face prea mult download de filme, muzică, chestii, şi astfel se încetineşte traficul în reţea :D... Şi, cică, cine şi-l instalează la loc are amendă 20% din salariu. Domnu' Vulpe, să ştiţi că, dacă vreau, eu pot să stau pe Messenger şi fără să mi-l instalez în calculator. Dacă nu mă credeţi, intraţi pe site-ul **http://messenger.yahoo.com.** În josul paginii e un link care se numeşte Launch Yahoo Web Messenger Beta. N-are el aşa multe opţiuni precum versiunea full – nu poţi să downloadezi filme :)))) – însă îţi faci treaba cu el şi nici nu încetineşti traficul...

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Cum ar fi să vin eu acum să rescriu puţin mitologia, într-o viziune absolut proprie şi foarte personală? E cineva curios? Bine, deci rescriu. Deci era Cronos, când era el mic, şi avea nişte complexe de superioritate. Complexele se manifestau când el se uita la ceilalţi zei care erau şi ei mici şi el le spunea că ce plictisitor este să te joci cu păpuşi, oameni sau forme de relief, că cel mai tare e să te joci cu timpul. Eu îi dau dreptate, pentru că m-am jucat şi eu cu timpul la **www.playingwithtime.org.**

■ Cum la noi în ţară e clar cine va câştiga alegerile, mă declar mai interesat de cine va câştiga prezidenţialele în SUA. Recunosc, ţin cu orice contracandidat al actualului şerif stelar. Ţin cu democraţii, ţin cu hamsterul care candidează, ţin cu labradorul care candidează, iar mai nou ţin şi cu Joe Martzniuk Jr. Ştiu că nu are nici o şansă pentru că e un tip scund, bondoc, chelios, bâlbâit şi falit. Cu toate acestea, eu sper să aibă noroc. Deci, toţi americanii care citesc *Academia Caţavencu,* şi mai ales rubrica asta, să meargă acum la **www.joeforpresident.org** şi la toamnă să meargă la urne hotărâţi.

■ Am un prieten. Un contabil smead şi jovial ca o zi de week-end. Lumea spune că semănăm cu corbii ăia doi din desenele animate de demult. Sincer să fiu, eu mă identificam mai mult cu Captain Planet, mai cu simţul umorului, sau, din când în când, cu Samurai Jack, tăcut, înţelept şi tare la bătaie. Nemaisuportând blestemul necunoaşterii de sine, m-am dus pe Internet şi am pus capăt dilemei. Puteţi şi voi să aflaţi ce personaj de desene animate sunteţi, la **http://naucon.net/misc/tests/cartoon_char.htm.** (P.S. Adevărul crud m-a lovit, cică de fapt sunt Tweety.)

■ Iată, vine vara, şi odată cu ea şi concediul. După concediu, vine săptămâna aia în care trebuie să povesteşti ce-ai făcut în concediu, pe unde ai umblat în concediu etc., etc. Ei bine, eu mă pregătesc să fac senzaţie anul acesta la momentul acelor povestiri. O să casc plictisit când cineva o să ne zică despre excursia lui în Uzbekistan, o să fluier a pagubă când o să fie lăudată jungla amazoniană, o să îmi iau aerul de vădită superioritate şi o să spun: „Eh, ce să fac? Am fost răpit de alieni pentru nişte experimente". Dacă mai vrea cineva, să facă repede o rezervare la **www.myalienabduction.co.uk.**

Net plus ultra

Nu Kain îl face pe om

Legacy of Kain: Defiance este primul RPG... Da, știu, iar o să-mi reproșeze colegii că vorbesc limbi străine, da' n-am ce să le fac. Eu le-am zis mereu să mai lase deoparte distracția și să se ocupe și de lucruri serioase. Aleargă omul pe teren după subiecte, face investigații, mușcă hălci întregi din corupție, da' mai pune și mîna la muncă și mai face un joc pe calculator. Ziceam că nu sînt un fan al RPG-urilor, însă LoK ăsta de care vă spuneam la început este primul din această specie care a reușit să-mi mențină atenția peste cele 5 minute dintre opțiunea „Start a New Game" din meniu și comanda ALT F4 de la tastatură. Deși reprezintă mezinul unei familii cu tradiție (vezi *Soul Reaver* 1 și 2, respectiv *Blood Omen* 1 și 2), Lok: Defiance nu începe, așa cum ne-am fi așteptat, cu multe cinematic-uri obositoare sau cu ce au servit la micul dejun străbunicii personajului principal. Cine vrea povestea completă să și-o ia din manualul jocului. (Vorbesc de cei care au cumpărat produsul în original de la Best Distribution.) La început, eroul nostru este Kain, un vampir întors din morți ca să-și încheie niște socoteli de pe vremea cînd era viu. Tipul știe o grămadă de trucuri care l-ar umple de invidie și pe George Pruteanu: se face ceață și trece prin zăbrelele de la ferestre, se cațără pe pereți, se transformă în liliac pentru a pătrunde în locuri imposibile. Iar în luptă este practic de neînvins: poate să-și arunce adversarul în aer cîțiva metri și pînă să ajungă ăla jos mi l-a și feliat frumos cu sabia. Asta dacă nu preferă să-l umple de sînge aruncîndu-l într-o țeapă numai prin puterea gîndului. Pe bune, așa scene de luptă n-am mai văzut de la ultimul Prince of Persia încoace. Singura problemă este că bampiru' Kain trebuie alimentat din cînd în cînd cu sînge uman, tip Super Plus. Dar nu vă faceți probleme, pentru că pe traseu au fost montate în acest scop stații Peco reprezentate de gîturile unor domnișoare simpatice înlănțuite de ziduri. A, și ar mai fi două probleme grave: 1) manevrarea greoaie a personajului fără mouse, numai din tastatură, (deh, mama ei de consolă!); și 2) poziționarea destul de nefirească a camerei cînd e să te strecori prin spații înguste.

Vampiru Haret

Hard de nerăbdare

■ **La Direcția de Muncă și Solidaritate Socială (DMSS) Caraș-Severin s-au primit de la centru, de la București, unde-s fițele mari, sisteme de calcul la modica sumă de 77 de milioane per bucată. E adevărat că au monitoare de 19" plate Olivetti (mamă, ce fiară de calculator îmi luam de banii ăștia!), dar angajații DMSS nu au ce face cu așa ceva, mai ales că televizoarele alea nu prind telenovelele de pe Acasă TV. La banii ăștia ar fi putut lua cel puțin 4 calculatoare noi și de restul se plăteau salariile la angajații care bagă toată ziua Solitaire.**

■ **În cursul lunii decembrie 2003, în același Caraș-Severin, Curtea de Conturi a primit, tot de la centru, tot de la București, de la fițoși, 6 laptop-uri Fujitsu-Siemens, în valoare de 2.500 de euro per bucată. Un laptop similar, luat din ofertele de pe piață, ar fi ajuns pe la 1.200-1.500 de euro, dar ce mai contează, cine se uită pe prețurile din acte o să creadă că s-a luat aparatură de la NASA – probabil că oamenii vor să se asigure cu sculele alea că-s singuri în Univers și deci n-are cine să-i ia la întrebări.**

■ **De altfel, Curtea de Conturi a României și-a dotat inspectorii din toată țara cu laptop-uri de-astea, de 2.500 de euroi la bucată, în loc de 1.200-1.500. În total, s-au luat 500 de bucăți, va să zică, pe contractul ăsta s-au cheltuit 1,250 milioane de euro. Deci, s-a dat în plus minimum juma' de milion de euro, dar, cum am mai spus, nu mai contează, oricum ăștia sînt singuri în Univers. Și, la o adică, ce mai înseamnă juma' de milion de euro în ziua de azi? Cam cît cîștigă Bill Gates într-o zi, și pe el nu-l mai ia nimeni la rost.**

■ **Am o cunoștință care-i profesor la țară și care mi s-a plîns că, acum două luni, școala generală la care predă a fost umplută cu calculatoare nou-nouțe, care nici măcar el nu știe de unde se bagă în priză – totul petrecîndu-se în cadrul unui program european de ajutorare a școlilor la care învață rromi. Părerea mea este că era mult mai ieftin să se facă o reclamă în care ăl bătrîn își transformă acordeonu' în hard și șobolanu' din căruță în mouse.**

Rîul, giga de RAM-ul

Bărbații din PRM au organizație de Ladyes

Într-o atmosferă caldă, de la mințile încinse, PRM și-a lansat candidatul pentru Primăria Timișoara, în persoana lui Petre Petrișor. Bineînțeles, a fost prezent și Tribunul, că doar nu era să rateze pișcoturile, șampania și restul tratamentului compensat de la lansare. Simpatizanților veniți să aplaude și să urle ca la injecție le-au fost împărțite steaguri tricolore – doar că o inteligență peremistă locală, care a dorit să-și păstreze anonimatul și a și reușit cu brio, a prins panglica cu cele 3 culori nu pe vertical, ci pe orizontal. Poate pentru a veni astfel în întîmpinarea obișnuinței membrilor înfocați ai PRM, a căror poziție normală nu are de-a face atît cu planul vertical al lumii sănătoase, cît cu orizontala patului de spital. A mai ieșit în evidență, la această lansare, hotărîrea cu care membrii PRM se îmbulzeau la toaleta doamnelor, în frunte cu președintele de filială Mircea Purcelea. Probabil că la „Domni" se încuiase Vadim înăuntru, singur, să servească ceva în liniște.

Partidul România Maro

Peremiștii avertizează: „Ouă ne pasă!"

Vă anunțăm că Gheorghe Funar a scăpat recent de un atentat cu ouă. Nu demult, a făcut o vizită la colegii săi din salonul constănțean al PRM. Într-un moment de acalmie generală, lîngă el s-a strecurat Anișoara Costea, unul din liderii locali, care s-a apucat să-l mîngîie tandru pe umăr, cam așa cum fac asistentele medicale cînd se pregătesc să-ți perforeze dosul. Șeful filialei de la malul mării, Radu Comănici, a intervenit de urgență și l-a smuls pe Funar de lîngă colega lor de suferință. A venit momentul să vă explic, totuși, cam cum vine treaba cu atentatul. Comănici știa, din propria experiență, cum își întîmpină stimata lui surată tovarășii de partid: cu o combinație originală între „Măi cutărică, ce șmecher ești!..." și o strîngere cordială, viguroasă, de scrot! Au beneficiat de acest tratament mai mulți membri ai filialei, era să beneficieze și Ghiță Funar. Păcat că nu este și Ilie Sârbu în PRM, ca să aflăm odată adevărul despre celebra vînătoare de Crăciun.

Cofraj Tunaru

Din nou la cassă

Privatizare, bibelou de porţelan

**România este, totuşi, o ţară mişto! Dacă nu puteţi fi de acord cu asta, înseamnă că aveţi perfectă dreptate. Iaşiul este, şi el, tot în România – cu asta toată lumea pare a fi de acord. Dar Dorohoiul? Dorohoiul e un adevărat bibelou de porţelan. Şi, acum, iată faptele! APAPS scoate la vînzare fabrica Moldoplast Iaşi şi singura ofertă pe care o primeşte vine din partea unui consorţiu format din SC Quorum Palace SRL şi persoana fizică Mihai Debeli. Marele consorţiu depune la APAPS 11 miliarde de lei în vederea preluării, prin negociere directă, a Moldoplast. Presa din Iaşi cu greu ar putea scrie ceva (sau altceva) despre faptul că fabrica de la Dorohoi a lui Mihai Debeli, SC Glass Porcelain Manufactures Debelly SRL, a fost scoasă la vînzare de AVAB din cauza unor amărîte de credite nerambursate, în valoare de 5,5 milioane de dolari. Mihai Debeli este patron la *Monitorul de Iaşi,* şi nu se face să scrii urît despre patronul tău care, chiar dacă nu se numeşte Debeli, s-ar putea să fie bun prieten cu acesta. Acum înţelegeţi, probabil, de ce România este o ţară mişto, iar Dorohoiul este un bibelou de porţelan pe care APAPS-ul, în inconştienţa sa neprivatizată, şi l-a aşezat pe televizorul din sufragerie, fiindcă numai aşa poate Ovidiu Muşetescu să adoarmă atunci cînd se uită la *Big Brother.*

Fiinţă (nesimţită) şi timp (pierdut)

În cazul în care simţiţi nevoia de încă o mostră despre cum se face sau, mai degrabă, nu se face prevenirea spălării banilor în ţara noastră, citiţi cu atenţie cele ce urmează. În data de 29 august 2002, Oficiul CEC pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor primeşte de la Sucursala CEC Iaşi un raport de tranzacţii suspecte. Nişte firme stranii transferau sute de milioane de lei dintr-un cont într-altul şi aceste jonglerii financiare numai ortodoxe nu păreau să fie. O parte din banii aceştia dubioşi au ajuns inclusiv la pesedista societate Rafo Imperial Oil SA. Să zicem că, pînă aici, e clar. Pe 30 august 2002, Banca Naţională a României primeşte de la Oficiul CEC pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor o adresă cu toate tranzacţiile dubioase anexate. Pe 2 septembrie 2002, BNR comunică Oficiului pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor raportul primit de la CEC. Obligaţia Oficiului (condus la vremea respectivă de Ioan Melinescu) era ca, imediat, să comunice Parchetului datele respective. Cu mare greutate, pe 13 noiembrie 2003, Oficiul se hotărăşte să informeze Parchetul despre acele tranzacţii. Raportul ajunge la Parchet abia pe 14 ianuarie 2004. Calculaţi dumneavoastră, vă rog, timpul scurs aiurea din data de 2.09.2002 pînă în 14.01.2004, şi veţi afla tempo-ul în care se face prevenirea spălării banilor în România!

Greşelile gramaticale nu ştiu multă carte

Săptămîna trecută vă povesteam ceva despre o virgulă pe care Guvernul nu s-a sfiit să o pună între subiectul şi predicatul unui proiect de ordonanţă de urgenţă. Cum gramatica e un lucru mare, care ne cam doare, poate că nu ar fi chiar deplasat dacă îmi iau libertatea (de exprimare, aber sicher!) de a vă livra şi săptămîna asta o mostră din categoria „Emil Bobu". Autorul se numeşte Cancel Daniel şi este comisar şef de secţie la Garda Financiară Arad. Într-o Notă de constatare cu privire la jaful din pădurile harghitene (nu, Harghita nu e în Arad! – n.n.), domnul Cancel se exprimă frumos, cu excepţia unei perle de la pagina 3, care se repetă de două ori. O dată, mai înţelegeam, dar să foloseşti de două ori la rînd expresia „proprietarii de fapt a-i pădurii" este cu totlu gerşit.

Yasser ArAPAPS

Şi decoraţi, şi cu banii luaţi

Veteranii de război au participat la o promoţie specială a guvernului României, condus de Adrian Năstase. Veteranii, cu cel puţin o decoraţie de război, de parcă aia era capac de bere, capac de cutie de margarină sau loz necîştigător, trebuiau să se prezinte la direcţia cadastru a primăriei de care aparţineau. Astfel se înscriau în cursa pentru dobîndirea despăgubirilor pentru un hectar de pămînt intravilan. Veteranii noştri, şchiopi, cu un plămîn bulit, cu degetele degerate, cu schije prin mîini, cu tije prin picioare, au mers entuziaşti la această promoţie generată de către legea 44 a regimului Constantinescu, transformată în Hotărîre de Guvern Năstase 1217 din 2003. Constantinescu le promitea băieţilor, ce au fost fraieri de curajoşi cu vieţile lor, un hectar de pămînt. Năstase a mutat gîndul de la pămînt pe ceea ce ştie el să mînuiască cel mai bine: banii. Şi aşa, hectarul lui Ţapu s-a făcut ochiul diavolului lui Bombonel. Hotărîrea gecii cu două feţe, Năstase, a venit în octombrie 2003. Şi a devenit valabilă ca promoţie iarnă-primăvară între 5 ianuarie şi 31 martie, fără nici un anunţ de publicitate, fără nimic. Cum veteranii cu decoraţii, oameni de la 70 de ani în sus, au ieşit de la hibernare prin parcuri după 1 martie, cînd s-a înmuiat gerul, normal că s-au grăbit în zadar. Pînă şi-au primit pensia, pînă şi-au trecut prin notar adevărul că au fost decoraţi de regi, Antonești şi alte arătări, a zburat timpul. La primăria sectorului 3, unei Virtuţi Militare şi unei Stele a

României, adică unora care se plimbau în prima linie de dragul ţării pe care urma Năstase s-o jefuiască, li s-a spus: „V-aţi grăbit prea tîrziu!". La fel a fost pe întreg teritoriul ţării. Ce nu făcuseră gerurile Siberiei au reuşit în cîteva zile funcţionarii: să distrugă moralul armatei de decoraţi. Ce să mai spunem despre familia Marcovici din Tîrgu Mureş? Bărbatul familiei avea: Ordinul Coroana Română cu spadă în grad de cavaler cu panglică de Virtutea Militară şi o Stea a României în grad de cavaler cu panglică de Virtutea Militară. Bărbatul familiei Marcovici a murit în 1983. Ce crezi că spune obraznic legea lui Năstase: „Bă, moştenitorilor, dacă nu v-a lăsat cererea pentru despăgubirile astea mortul, nu vă dau nici un ban". Bre, veteranilor, lui Năstase să nu-i explicaţi ce-i aia să stai spate-n spate ca să rezişti gerurilor din Siberia. El ştie ce înseamnă să halești balegi prăjite şi să bei ploaie din bălţi? Ştie. În fiecare week-end, la Cornu, se află în mijlocul adevărurilor clocotitoare ale vieţii, în mijlocul maselor populare de girafe şi unicorni ce îi dau ouă la două sute de mii de dolari bucata.

Eugen ISTODOR

Comandamentul de iarnă e ca vara

Mitrea se pregăteşte să deschidă sezonul estival. Băieţii de la *Academia Caţavencu* se pregătesc şi ei să deschidă larg ferestrele, ca să le vadă mai bine pe fetele care se bronzează aproape goale pe acoperişul de lîngă redacţie. Chiar şi în aceste condiţii vitrege, am observat că la Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului funcţionează, încă, un serviciu numit „Comandamentul Central de Iarnă". Cred că cei care lucrează acolo sînt terorizaţi de ideea unui concediu la mare. Ca angajaţi ai Comandamentului de Iarnă, probabil că vor fi nevoiţi să se doteze cu halat de baie din şubă rusească, slip cu blăniţă de vulpe argintie şi nişte clăpari de înot. Dar aşa sîntem siguri că, măcar la vară, iarna nu ne va mai lua prin surprindere.

Moş Guerilă

Culta noastră cea de toate zilele

Domnul s-a mutat din Casa Lui într-un cămin

Și la Iași, ca peste tot în țara asta uitată de Dumnezeu într-un colț, pe etajeră, biserica ortodoxă ridică peste zi lăcașuri visate de popi după emisiunile TV de noapte. Avem exemplul acestei biserici înghesuite în complexul studențesc „Tudor Vladimirescu“ din Iași, între căminele T4, T5 și o statuie exhibiționistă care s-a găsit să îmbrace costumul de paranghelie al lui Adam tocmai în zona unde plănuiau popii să așeze pronaosul. Un student cazat într-unul dintre cămine ne-a spus că a face acolo o biserică e similar cu a o face pe Eva, dintr-o coastă de dinamovist, în mijlocul galeriei Rapidului. Altfel spus, nu-i vedem cu ochi buni (de ochi mesianici nu are sens să mai vorbim) pe popii care se vor aventura să tragă clopotele în zori, la o juma' de oră după închiderea discotecilor din vecini, nici dacă-l vor coopta pe DJ Bobo în corul bisericesc.

Popa postu'

Adevărul este dincolo de pumni

După cum se știe, pe 8 martie creștinii din România sărbătoresc Ziua internațională a femeii. Povestea s-a repetat și anul acesta, nu însă și pentru maica Veronica Crihană de la Vladimirești. În această sfîntă zi, deosebit de laică, maica Veronica a primit un frumos cadou din partea Direcției Generale a Finanțelor Publice Galați. Cadoul constă într-o somație (nr. 12506), două titluri executorii (nr. 511 și 512) și un proces-verbal privind cheltuielile de executare (nr. 69). Creștinescul cadou al Finanțelor gălățene era în valoare totală de 12.025.000 lei, bani pe care maica Veronica trebuie să-i plătească pentru că adevărul pe care l-a strigat în două rînduri (la Curtea de Argeș și la Bîrlad) a tulburat grav liniștea publică, respectiv sufletească, a episcopului Calinic și a protopopului Bîrladului. Bătaia pe care a luat-o maica Veronica (de la badigarji cu sutană) n-ar fi avut nici un haz dacă nu ar fi fost însoțită de niște amenzi pe măsură (de 10, respectiv 2 milioane lei). Deși maica Veronica nu mai locuiește de mult la domiciliul din Tecuci, care nu îi aparține, Finanțele gălățene nu s-au sfiit să recurgă la metoda sechestrului.

Episcopul și mijloacele

În noaptea de Paști, să citim din Vanghelie

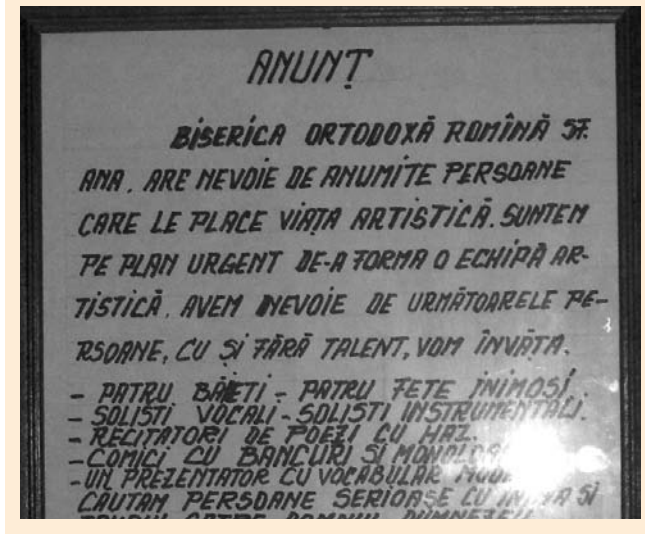
ANUNȚ
BISERICA ORTODOXĂ ROMÎNĂ ST.
ANA, ARE NEVOIE DE ANUMITE PERSOANE
CARE LE PLACE VIAȚA ARTISTICĂ. SUNTEM
PE PLAN URGENT DE-A FORMA O ECHIPĂ AR-
TISTICĂ. AVEM NEVOIE DE URMĂTOARELE PE-
RSOANE, CU ȘI FĂRĂ TALENT, VOM ÎNVĂȚA.
- PATRU BĂIEȚI - PATRU FETE ÎNIMOSI.
- SOLIȘTI VOCALI - SOLIȘTI INSTRUMENTALI.
- RECITATORI DE POEZII CU HAZ.
- COMICI CU BANCURI ȘI MONOLOA
- UN PREZENTATOR CU VOCABULAR
CĂUTAM PERSOANE SERIOA

Deci însă, biserica ortodoxă română din Jacksonville, USA, are nevoie de anumite persoane care le place viața artistică care este, deci. În noaptea de Paști, acest anunț spera să trece neobservat de credincioșii americani veniți să „take light” care era la un mom. dat. Afișul, complet se sfîrșește cu propozițiile: „TOTI CINTAM PENTRU DOMNUL / TOTI CINTAM PENTRU DOMNUL / TOTI NE INVESELIM PENTRU DOMNUL / TOT CE FACEM, FACEM PENTRU DOMNUL”. Probabil că e vorba de „DOMNUL VANGHELIE”, așteptat cu nerăbdare în Jacksonville alături de Nicole Kidman în *The Resurrection Night*. Din păcate, domnul Vanghelie nu a apucat să ajungă la timp, însă afișul a rămas. Oricum, cine l-a văzut pe domnul primar care era, să „ea legătura” prin tel. cu preotul paroh, că poate vrea să să bagă la un program la care să cînte muzică pop-ulară. Da' să aibă grijă să nu vină la manifestare și dom' Băsescu cu o frînghie, că nu știe decît o singură melodie religioasă: „Dom' Dom' Vanghelie să-nălțăm”.

Vanghelia Manoliu

Libertate la chioșc

Ziua de 3 mai a fost declarată de instituții internaționale Ziua Mondială a Libertății Presei. No, fain! De ce să nu fie și în România presa liberă? Da', dacă tot e liberă, de ce numai pentru o zi și nu hăăăt, pentru o săptămână? Așa s-au gândit organizațiile care mosesc acest eveniment de 4 ani. Ce, nu suntem o țară Fun? Ce înțeleg Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu,* Centrul pentru Jurnalism Independent și APPLE prin Fun? Păi, dacă vreți să aflați despre ochișor, mai întâi puțină bătăturică. Serios vorbind, intenția a fost să se mute accentul de pe „libertatea presei" pe interesul cetățeanului: cenzura din presă nu este nocivă pentru presă cât este pentru noi toți eștilanți. Un ziarist cenzurat înseamnă mii și uneori milioane de oameni dezinformați. Pentru a transmite acest mesaj, organizatorii au ales să pună la cale mai multe întâmplări pe parcursul „Săptămânii libertății de exprimare". Miercuri (28 apr.), la Cărturești, la ora 12 va fi lansat programul, într-o conferință de presă. Dar, dacă tot se deplasează colegii noștri la întâlnirea asta, li se oferă prilejul să asiste la o dezbatere: „De ce depinde libertatea presei de independența Justiției"; tot miercuri, dar și joi, echipe de câte 3 ziariști notorii se vor expune discuțiilor cu studenții: Andreea Esca, Cristian Tabără și Ioan T. Morar (28 apr., ora 14, ASE, Aula Magna), Melania Vergu, Lucian Mîndruță, Stelian Tănase (28 apr. Facultatea de Chimie, ora 14, sala Consiliului); Cristina Stănculescu, Liviu Mihaiu, Robert Turcescu (29 apr. ora 14,30, SNSPA, holul rectoratului); Rodica Culcer, Cornel Nistorescu, Traian Ungureanu (29 apr., Drept, ora 12, Sala Senatului). Sâmbătă dimineață – ca să terminăm cu partea asta chinuitoare – va avea loc o întâlnire a Convenției Organizațiilor de Media despre codul deontologic al jurnalistului. Și acum fun-ul promis: începând de miercuri, la cinemateca Union vor putea fi vizionate filme (ora 19) și fotodocumentare despre libertatea de exprimare; vineri seara, la Greenhours, puțini norocoși (din păcate, capacitatea clubului este limitată) vor vedea piesa de teatru alternativ „Stop the tempo", urmată de un concert Ada Milea și Mihai Iordache. Sâmbătă seara, de la ora 19, la Music Club va avea loc „Chefu' presei" – unde ziariștii sunt așteptați să se expună libertății de consum de bere; aici vor fi decernate și premiile pentru cei mai hărțuiți ziariști de anul trecut. Plus alte surprize. Duminică, 2 mai, ziariștii ies în stradă: începând cu ora 12, la Universitate, 35 de redacții de ziare, radiouri și televiziuni din București și provincie se mută pe trotuar pentru a fi direct accesibile cetățenilor; de la ora 19, concert hip-hop și rock cu două trupe care au fost victime ale cenzurii în 2003: Luna Amară și Paraziții. De bucurie, luni, 3 mai, în chiar Ziua Mondială a Libertății Presei, o delegație de reprezentanți ai COM va depune la Parlament lista cu temele rămase nefăcute de politicienii noștri cu privire la protejarea libertății de exprimare. Cam asta ar fi. Hai Jos Cenzura!

Mircea TOMA

protecția presei

Presa din Neamț a ajuns la SAPARD de lemn

Primarii PSD din județul Neamț pupă mîinile și picioarele SAPARD-ului, de mulțumiți ce sînt de prestația lui. SAPARD-ul e bani, și banii sînt putere. Cu alte cuvinte, fondurile SAPARD primite ieri sînt folosite azi pentru ca primarii PSD să ajungă primari și mîine. Ce vrem să zicem cu asta? Atîta: ziarele locale, *Ceahlăul, Monitorul* și *7 Zile,* sînt pline de publicitate electorală plătită pentru primarii PSD. Există primari PSD săraci, care apar puțin, și primari PSD bogați, care apar de zeci de ori. Coincidența face ca cei mai vizibili primari să fie tocmai cei din comunele care au primit finanțări SAPARD. Să ne aruncăm un ochi: comuna Ceahlău – primar Costică Șchiopu, Tașca – Alexandru Drăgan, Borca – Ioan Aleca, Tarcău – Alexandru Menyhart. La Tarcău s-a primit 1 milion de euro, în celelalte sume mai mici, de ordinul a sute de mii de euro, dar uite că banii sînt bine investiți, chiar dacă nu acolo unde vrea UE. Însă campionul absolut al paginilor de publicitate din presa locală este chiar primarul PSD din Piatra Neamț, Ion Rotaru, care e prezent cu zeci de bucăți, plătite nu chiar din buzunarul propriu, ci din bugetul primăriei. Dacă cetățenii pesediști nu au cum să se supere pe abuzurile astea, alegătorii altor partide ar putea. Sau măcar SAPARD-ul.

Preservativ

Pe aripile și sub coada vîntului

O dată la două-trei zile, logodnicul fostei amante minore a lui Grig Bivolaru ne trimite la redacție un fax în care ne anunță că iar i-a dispărut aleasa inimii (în fine, am îndoieli că ăsta-i organul intern cel mai relevant pentru dragostea lor). Iată ultimul fax primit:
„Am aflat cu surprindere din mass-media că logodnica mea, Mădălina Dumitru, nu se mai află din ziua de 21 aprilie la domiciliul familiei Iordache, unde a fost plasată prin Hotărârea Direcției Județene a Protecției Copilului Constanța. Sunt extrem de îngrijorat, până în acest moment nu am nici o informație despre Mădălina, telefonul mobil i-a fost luat de familia Iordache, eu nu am unde să o sun, iar ea nu mai are numărul meu de telefon. În ciuda afirmațiilor surorii și cumnatului ei, din data de 15 aprilie* nu am mai vorbit cu Mădălina! *Nu știu dacă a plecat de bunăvoie sau nu, dar am fost în repetate rânduri martor al tratamentului brutal la care a fost supusă de către familia Iordache, după cum reiese din sesizările pe care le-am făcut, la Direcția Județeană pentru Protecția Copilului Constanța, la secția 1 Poliție și Inspectoratul Județean de Poliție Constanța.
Mădălina, dacă ești bine sună-mă te rog la 0722.947.967!!!
Remus Lomoș"
Mădălina, te rugăm și noi, sună-l o dată pe om, că din cauza lui am ajuns să dublăm bugetul pentru hîrtia de fax (ce-i drept, în urma faxurilor primite de la el am redus considerabil bugetul la hîrtia igienică). Iar data viitoare cînd dispari, procedează și tu ca în poveștile alea pentru copii și lasă o urmă: un șir de pietricele, un fir de firimituri sau, ca să-i fie căutarea mai plăcută, o dîră de pipi.

Francesco Pippi

flagrant deliciu

Time is businessex

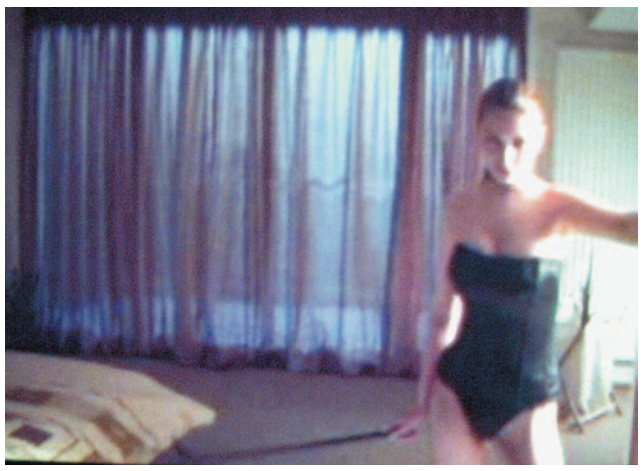

Săptămîna trecută l-am auzit pe un vînzător de castraveți din piața Chitila dezvăluind care-i șmecheria lui la vînzări: „Să fiu, frăție, mai bun dă papagal ca concurănța. Adecă să-i fac răclamă bună, cum n-are nimenea, moșule! I-auzi aicea, ce orighinal sînt: *Ia castravetele, să tă placă fetele!! Ia sălățica, să-ți crească pulica! Ia spanacu' să-ți crească coinacu'!"* Corect! Și asta e valabil și cînd e vorba de mari mărci. La „orighinalitate" publicitară mă refer.

Să luăm campaniile publicitare ale revistelor *Ziarul Financiar* și *Capital*. Deși țintesc același public, ar fi trebuit să aibă o abordare total diferită. Vă mai amintiți de spotul „Restaurantul", făcut pentru *Ziarul Financiar* anul trecut, în care un tip o ia la cafteală pe o pipiță care a vrut să-i lase numărul de telefon, cu rujul, taman pe revista lui preferată? Explicația: „Succesul în afaceri e o chestiune de priorități". Peste un an, timp în care spotul „Restaurantul" a luat 5 premii babane la festivaluri internaționale de publicitate, *Capitalul* iese pe piață cu un spot taaaare original, cu mesajul: „Noi ne ocupăm de succesul tău în afaceri..." și, de data asta, ne arată reversul întîmplării din spotul la *Ziarul Financiar.* Adică, spre deosebire de cititorul revistei *Ziarul Financiar,* cititorul *Capitalului* merge pînă la capăt, se întîlnește cu o pipiță focoasă, lăsîndu-ne să înțelegem că va urma o partidă foarte încinsă. Avem însă o bănuială. În următoarea campanie a *Capitalului* vom vedea că tipa își dorea doar să-i arate afaceristului un *Ziar Financiar* mîzgălit. Masochistă perversă.

Patronul lui Procust

condica de sugestii și reclame

Decît comunist, mai bine mort de beat

În Motru, oamenii se laudă că zilnic trec pe la Ceaușescu, că se fac muci de cîte ori au ocazia, tot la Ceaușescu, sau că Ceaușescu are cea mai bună rachie și că mai vinde și pe datorie. Ceaușescu le e foarte apropiat și l-ar vota pînă și puștii de 6 ani care iau de la el țigări Mărășești, neapărat cu filtru Charcoal. Acum, că-i an electoral, ar putea să mai apară cîteva locuri dragi motrenilor, cu nume bune de votat. Ar merge un Internet-Café Stolojan, un serviciu de ambulanță Vadim sau un bordel Adrian Năstase. Toată lumea ar vorbi de ei, la genul: în Stolojan merge Counter Strike-ul de minune. Sau: iar a făcut soacră-mea o criză, dar de data asta am dus-o cu Vadim direct la ospiciu. Ca să nu mai spunem de cîți mineri disponibilizați se vor lăuda că zilnic forează la găuroi la Adi Năstase.

Turmentat de scrutin

Labia și la greu

Nu m-am putut abține să intru în magazinul alimentar La Bia. Săru' mîna! Dați-mi și mie un kil de sfîrcuri... hai, un kil juma', să-mi ajungă, că vin niște prieteni pe la mine mai pe seară. Da' urechile astea cum sînt? Îs proaspete? Că tare aș mai mînca o ciulama. Ar merge și un șnițel din plămîni cu o garnitură de degete fripte pe grătar... mai aveți din alea lungi, subțiri și ojate ca data trecută? Da? Minunat! Puneți juma' de kil. Așa... aș mai vrea și o salată de buze cărnoase și roșii, cu bucățele de irișsi albaștri... cam 300 de grame să fie. Văd că aveți și labii. Aș vrea-o pe cea din stînga, că e mai mare și arată mai bine. Un pic mai în stînga, așa... aia! Nu, nu e pentru mine, e pentru un prieten, m-a rugat să-l ajut cu ceva mîncare pentru pisica lui, că nu-i mai place peștele.

Crama Sutra

Mai vino iar în țigara noastră mică

Ceea ce vedeți în imagine este casa unor brașoveni (strada Berzei) care au reușit să folosească fumatul în scop constructiv. Banner-ul publicitar al companiei Pall Mall cu care băieții și-au acoperit balconul este singura parte vizibilă. Din stradă nu se vede tapetul din hîrtie filigranată de pe pereții livingului, cele 300 de brichete care alimentează șemineul, aragazul și centrala termică, precum și roboțeii din pachete de țigări care tronează pe mileuri în rafturile din bibliotecă.

Feel true

aberația de libertate

Furtul, proba pe aparate

SUPEROCAZIE!!! Cumpăr combină, tv color (carcasă plastic), cameră video, DVD, boxe video, aparat foto, GSM, linie muzicală. Diverse. Nefurate, defecte, funcționabile. [redacted]

Haoleo, mînca-ți-aș, da' greu mai răspunji la telefon! În legătură cu anunțu' vă sun. Ia zî, îț' dau un celolar nou care sună înainte să te apelează cineva? Nu, nene, nu e furat, mi l-a dat și mia un băeat. Ei, ce băeat! Vreai să le știi tu pă toate! Are și hends fri. Nu, bre, nu celolaru', băeatu' are hendsu' fri, că nu l-au prins pînă acum. Da, bre, are și linie muzecală, știe la acordeon „Pă la spate" și „Uauauaua" lu' dom' Pruteanu! Nu, bre, băeatu știe, nu telefonu'. Unde ai mai văzut mata telefon să știe „Uauauaua" lu' dom' Pruteanu?! Sau o fi apărut? Dacă a apărut, să ne zici și noo la cine ai văzut, că să ne facem și noi rost. Nu, bre, nu-l furăm noi, îl rugăm pe dom' Pruteanu să ne aducă unu', că e ecșpert.

Podul de furi peste Pruteanu

Lenești mai mult aleargă după femei

Nu numai că sînt sărac, urît și leneș, dar mai am și un handicap fizic la mîna dreaptă, care e lipită la spate de mîna stîngă cu niște lanțuri. De cînd am handicapul ăsta am reușit să-mi fac o grămadă de prieteni, un soț, pe Fane (022157), plus încă 20 de iubiți de la mine din celulă (022158 – 022178). Din punct de vedere sexual nu mă plîng, dar am nevoie de dragoste. Simt că a venit timpul (mai am două luni și scap) să mă așez și eu la casa mea, să-mi fac o familie. Să am și eu pe cine să bat cînd mă întorc obosit de la serviciu. Hai, care mă ia, că doar nu-s ciumat?! Sînt doar sărac, urît și leneș, nu sărac și cinstit!

6.SÎNT sărac, urît şi leneş. Caut prietenă deşteaptă, bună şi devreme acasă; [redacted] Andrei

Lene și ordine

comunicare pe care

Scularea la culcare!

Ce mișto e să fii cool și să ai scula. Să tot faci gluma aia mișto de care nu se mai satură rudele tale de la grădina zoologică și populația frustraților sexual din România, știți voi, aia când spui scula, dar te gândești la ciocan, hard, magnetofon, chiar și calculator, și dă-i și râzi. Există unii cărora li s-a dat o șansă născându-se oameni, dar se încăpățânează să ne demonstreze că pentru ei evoluția nu a început, deși au diverse scule cu care pot face chestii. Poate că ați văzut la televizor un exhibiționist care le arată unor doamne ceva neimpresionant, drept care ele râd de el. Reclama ne întreabă apoi și pe noi, consumatorii, dacă avem probleme cu hardul. În consecință, ne spune că ar trebui să ne luăm o scula nouă – hai, râdeți, am scris *scula!* Deci, vânzătorul de calculatoare care-și face reclamă ne tratează de exhibiționiști cu diverse disfuncționalități, probabil și erectile, ca să ne îndemne să cumpărăm de la el. Foarte finuț. E încă bine că nu vin peste noi în casă să ne pipăie, că nu ne dau pantalonii jos pe stradă, că nu ne înjură sau scuipă, că nu ne dau cu cartofi sau pungi de apă în cap, că nu fac promoții cu obsedați sexual în tufișuri, că nu ne arată și fundul la televizor, ca să-i băgăm în seamă și să râdem la aceste elegante glume fizice. De altfel, e un adevăr patologic cunoscut că cei care se ajută excesiv de sculă când vorbesc au o problemă cu ea. Îmi amintesc că acum ceva timp am văzut o reclamă a aceluiași vânzător de calculatoare, care zicea așa, ghici ghicitoarea mea: Ce-i mai tare și mai tare decât ce-ai între picioare? Dar câtă subtilitate! Mai că-ți vine să crezi că bolnavii de coprolalie din autobuze și tramvaie, cei care strigă măscări și fug, promovează vânzările de calculatoare, la fel ca și onaniștii din parcuri sau scriitorii din toalete. Mult mai trist e să observi cum mintea unor contemporani răspunde la comanda: *Scularea la culcare!* și că mârlănia joasă poate trece drept creativitate. În acest caz, celebrul slogan – *Căldurică de la păsărică* – al unor centrale termice devine o probă de rafinament. Ce-am mai râde dacă într-o reclamă la calculatoare ne-ar arăta capete de porc, cum se numeau ele pe vremea Odiosului, atunci când picioarele de porc mai erau cunoscute ca adidași. Dar există și alte glume la care se râde la fel de mult ca la confuzia cu scula. De exemplu, stă unul pe bancă și vine altul și-i dă o rangă în cap. Aici se râde clar. Imediat întrebi, după ce-i arăți creierii împrăștiați: ai probleme cu hardul? Ia-ți un computer, că te omor!

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

Berbec Constantin (sat Bozioru, jud. Buzău): Liviu Mihaiu vă mulțumește și el pentru gîndurile bune pe care le aveți față de noi. Da, Horia Alexandrescu nu se compară cu Stelian Tănase. Poate după alegeri o să-l vedeți din nou pe Stelian Tănase.

Stanciu Dumitru (București): Nu sîntem împotriva construirii Catedralei Mîntuirii Neamului, ci împotriva construirii ei în Parcul Carol, care e monument istoric și aparține patrimoniului cultural al României. Cred că nici Dumnezeu, dacă ar putea fi consultat, nu ar fi de acord cu o asemenea alegere.

Dănuț Paul (Baia Mare): Nu cred că ai dreptate în întregime. O mulțime de ghiduri, care nu sînt comandate din țară, prezintă România ca pe o țară frumoasă, e drept că puțin cam nespălată.

L'eu (ro) (Reșița): Mulțumiri pentru „aberații" și pentru gîndurile bune.

Andron Olimpia (Arad): Ați primit de Paști o felicitare de la domnul Adrian Năstase și bănuiți că ea „vine ca o completare a pensiei, care după 33 de ani munciți îmi este rușine să spun cît este". Da, așa cred și eu. Păcat că e o completare nesemnificativă. Oricum, gestul contează! Și cum bănuiesc că dl Năstase nu și-a cheltuit propriii bani pentru aceste felicitări, ci pe ai noștri, puteți considera că niște români săraci s-au gîndit la dumneavoastră.

Marcel Murzea (București): Așa-i românul, dacă nu gîndește în versuri i se pare că pierde vremea.

Ioan Sandru (Brașov): Mi-a plăcut analiza dvs. la poezia lui Păunescu, dar cred că ați exagerat puțin cu hermeneutica. Păunescu nu merita atîta efort.

George Bornemisa (sat Vica, jud. Hunedoara): Nu trebuie decît să vă rugați la Dumnezeu și poate dorința vi se va îndeplini. Cu toate că eu sînt sceptic că Dumnezeu vă va asculta ruga. Mai simplu ar fi să votați altfel, și la fel ca dvs. s-o mai facă și alții. Nu publicăm poezii.

Ne-au mai scris: **Ileana Recean** (Făgăraș); **Ion Păcurar** (Victoria); **Costel Costică** (București) – n-o să-l mai lăsăm pe Eugen Istodor să meargă la film; **Mihai Popescu** (Craiova); **Radu Tempian** (Dumbrăveni).

Ștefan AGOPIAN

Viața în pușcărie e Durex

Ministerul Sănătății vrea să intre agresiv, fără preludiu și din toate pozițiile în problema pe care o reprezintă SIDA. În această luptă corp la anticorp, două din țintele vizate vor fi militarii, sau ținta piept numărul 2, și pușcăriașii, sau ținta anus fără număr. Acestora li se vor ține lecții de profil și li se vor împărți gratuit prezervative. Probabil, pentru militari se va lansa noul model de prezervativ de campanie calibru 35 mm, reglabil pe foc cu foc sau foc automat, primul destinat exclusiv masturbării. La pușcăriași oferta va fi mai cuprinzătoare: cuie sterilizate, de unică folosință, pentru bătut în cap; săpunuri anti-SIDA împotriva scăpării pe jos; și chiloți cu închidere centralizată și senzor de perimetru.

SIDAm Hussein

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Rusia, țara care a dat lumii cîteva dintre cele mai celebre episoade cu criminali, crime și pedepse, continuă să ne surprindă. De data aceasta e vorba de zece pisici care au devorat un om. Or fi niște pisici cecene, educate în preceptele stricte ale Coranului și înfofolite în kilometri de turbane, care iau ostatici cerînd încetarea războiului? S-or fi organizat și pisicile în bande de racheți și recuperatori? Să fie oare niște pisici kaghebiste care continuă asasinatele politice, deși alegerile s-au încheiat și Putin a ieșit învingător? În stilul ăsta vom avea de-a face cu veritabile rețele mafiote de cotoi care vînd armament nuclear vacilor separatiste din Pakistan sau bivolilor șiiți din Iran. Iar cu miliardele făcute cumpără F.C. Liverpoolul de la cormorani ca să-i bată pe cîinii de la Dinamo. Ei bine, nu este nimic din toate acestea. A fost doar un muribund, rămas singur în casă cu cele zece feline, pe care vecinii l-au descoperit (atît cît mai rămăsese din el) după ceva vreme. Altfel spus, pisicuțele ar cumpăra Whiskas dacă n-ar avea stăpîn din care să mănînce. La o adică, dacă marmota învelește ciocolata, de ce n-ar servi și o pisică niște antricot de om? Partea bună ar fi că scad masiv cheltuielile de înmormîntare. O firmă de servicii funerare cu 10 pisici, 3 hiene și 4 vulturi ar bate la prețuri și Casa de Ajutor a Pensionarilor. Din precauție, îi sfătuim, totuși, pe crescătorii de pisici să-și ia și o oaie. Una năzdrăvană, care să le șoptească la timp: stăpîne, stăpîne, îți cheamă și-un cîne!

Gaz motan

Săptămîna străinilor

● O companie elveţiană tare grijulie cu sănătatea oamenilor susţine că plasticul din care sînt făcute carcasele computerelor poate fi nociv. Drept pentru care a scos pe piaţă carcasele de lemn! Aşteptăm să apară mouse-ul natural, din piele! ● Prostituata Rebecca Loos, cea care l-a dat în gît pe David Beckham cum că ar fi avut o relaţie extraconjugală cu ea, a fost invitată să facă un film de reconstituire. Un film porno, evident, pentru care va lua bani buni de tot, la fel ca banii luaţi pe interviul „denunţător“. Iată că se poate întîmpla şi aşa: şi satisfăcută, şi cu banii cîştigaţi! ● „24 de beri într-o ladă, 24 de ore într-o zi. Coincidenţă? Nu cred.“ Aceasta este o cugetare atribuită lui Paul Newman şi de la ea se trage sărbătoarea Newman's Day din 24 aprilie a studenţilor de la Universitatea Princeton, zi în care aceştia îşi propun să bea 24 de sticle de bere în 24 de ore. Celebrul actor a cerut ca sărbătoarea să nu-i mai poarte numele, acţionînd chiar în instanţă pentru asta. Păi, ce să zicem, să se schimbe ceva, să se facă lăzile mai mici. Şi mai multe. Părerea mea! ● A fost alcătuit deja completul de judecată pentru procesul lui Saddam, iar magistraţii respectivi studiază, deja, legislaţia internaţională referitoare la crimele de război şi la genocid. Bugetul procesului lui Saddam este de 75 de milioane de dolari! Păi, la suma asta, Justiţia din România dădea sentinţe-n alb pentru toată gaşca lui Saddam şi pentru toate neamurile lor! Şi mai rămîneau bani şi de ceva limuzine şi vile!

AgenCIA de Presă

Meteo

În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!

Fizz, te-am spart! Băiat, ia aminte: domnul din stînga poartă o ţinută de 1.000 de euro de la magazinul AVANTI FURS (care ne-a înţeles nebunia şi căruia îi mulţumim pentru blană) şi ochelari PRADA împrumutaţi puţin de la managerul general Sorin Vulpe (căruia îi mulţumim din inimile noastre de copii). În faţa tuturor papagalilor din show-biz-ul românesc care şi-ar arăta imediat ţîţele pentru 1 euro, *Academia Caţavencu* aruncă mănuşa! În faţa golătăţii indecente din presa erotică de ştiri, noi răspundem în felul nostru: ne dezbrăcăm pentru dumneavoastră! Şi îi aruncăm aşadar în luptă pe cei doi super-manechini din imagine, pentru că, doamnelor şi domnilor, în această super-săptămînă, în exclusivitate pentru presa mondială,

DRAGOŞ VASILE şi VIOREL MOŢOC

VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Un soare trist ca o virgulă nefericită din *Moartea căprioarei* bate în geamurile noastre de copii. Luceafărul meteorologiei româneşti, adică Soarele, va bate cu putere în special ziua, şi mai puţin noaptea. Ne vom refugia într-o bibliotecă non-stop şi vom bea pînă dimineaţă. Apoi ne vom spăla feţişoarele cu roua florilor. Şi după aia vom face pipi, normal. Ce frumoasă este primăvara!“

Ce căuta România în lume?

– ştiri din presa străină de la ei –

Un ziar mare – după nume, după cont, după ce-o mai avea el pe-acolo – din ţara baronesei Emma Nicholson, e vorba de ***International Herald Tribune***, critică aspru votul Senatului României cu privire la oprirea exportului de copii *Fabricaţi în România.* În discuţie se aduc, în primul rînd, argumente de ordin economic, cum că a noastră ţară mîndră, cu păşuni bogate, nu poate să ofere un viitor luminos orfanilor români care nu au apucat să-şi facă, încă, un rost prin Italia sau Spania. Dom'le, cum să vă zic eu, era mai bine să nu le duceţi grija – dar dacă tot vă mîncă în pixuri, zic s-aveţi puţină răbdare, că or să vină ei şi pe la dumneavoastră, prin Vest. Dar să mai crească şi ei un pic, să prindă puţină putere ca să se poată ţine de osiile trenului.

Săptămîna trecută, Franţa, această soră mai mare şi mai perversă a noastră, a încercat să întreţină raporturi nefireşti, dacă e s-o luăm francofonește, printr-un reprezentant al său, să-i zicem Dominique Ambiel, cu o minoră pubertină din România ajunsă la Paris la un concurs de perii şi păsărici. După cum citim cu ochiul liber în pozele din ***Le Monde***, acest domn Ambiel nu este oarecine, ci ditamai consilierul de imagine, sonor şi contrast al maimarelui Raffarin, prim-ministrul francez. De aici încolo ştiţi deja, ăla se jură că a vrut doar să o ajute pe fată (să-şi dea chiloţii jos, eventual), iar ea afirmă candid: „Aa, nu vă formalizaţi, eu cu domnu' Ambiel mi-am mai pus-o săptămîna asta de vreo trei ori!“. Ce se poate trage de aici ca concluzii ar fi: 1) prostituatele noastre de pe stradă sînt mai mişto decît ale lor; 2) prostituatele noastre din politică sînt mai discrete ca ale lor.

Dacă nu aţi avut timp, de sărbători, să aruncaţi o geană prin contabilitatea României, ***The Washington Times*** vă face cunoscut că deficitul contului curent s-a dublat în primele două luni ale acestui an faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, de la 73 de milioane $ la 156 dă meleoane $. Băi, ce chiţibuşari sînt şi americanii ăştia! Pentru un fleac de 83 de milioane de coco diferenţă, s-au şi apucat să scrie articole, că la muncă nu s-ar duce! Poate şi-a schimbat omul rama de la ochelari, ori i-o fi picat cu tronc Danei o glastră de flori pentru cerdacul de la ţară, care-i problema? Ce mai înseamnă în ziua de azi 83 de milioane de dolari, voi nu vedeţi cum cresc preţurile astea?

Potrivit cotidianului ***Daily Telegraph***, înainte de a se retrage în groapa sa micuţă, dar incomodă, de unde a fost salvat de soldaţii americani, Saddam Hussein a întocmit o listă ce conţine 270 de firme şi persoane particulare care au primit un fel de adeverinţe din partea Ministerului Petrolului irakian ce le dădea dreptul să cumpere petrol la preţuri promoţionale, de super-ofertă. Printre fericiţii posesori de vouchere se găseşte, conform ziarului, şi un partid „socialist, comunist şi naţionalist“ din România. Deşi am cîteva bănuieli, nu pot şti cu precizie despre ce partid este vorba – dar poate mă ajută PRM, ai cărui membri au bătut mărunt drumul Bagdadului în anii trecuţi, în timp ce Vadim sărea să-l apere pe Saddam de agresorii americani, pe principiul „Cin' se ia cu mine bine, îi dau cămaşa de forţă de pe mine!“.

După cum scrie ***Financial Express***, India e pe cale să ne verse în conturi multe milioane de rupii (moneda naţională a Indiei, pentru fanii filmului *Vagabondul)* în schimbul a 100 de motoare pentru avioanele MIG 21, cunoscute de altfel şi sub porecla de „sicrie zburătoare“. Cică contractul va fi semnat în curînd cu Aerostar Bacău, în urma vizitei în România a unei liote de apeviști indieni. De parcă nu le ajungea cît plîng la filmele alea, acum mai vor să bocească în grup şi pe la prăbuşiri live! De ce vin generalii lor să cumpere de aici maşini-unelte pentru agricultură, eu tot nu înţeleg. Dar aşa o fi la ei acolo, cine ştie, trebuie să mă pun serios la punct cu cultura indiană, şi o să încep cu *Vandana.*

Dinel Staicu, acest Staicu Dinel al Craiovei, este citat de către **Agenţia Reuters** în legătură cu pedeapsa pe care a impus-o jucătorilor Universităţii, potrivit căreia, în caz de înfrîngere, alde Papură, Luţu şi N'jock vor trebui să meargă să asculte muzică simfonică timp de două ore. Nu vreau să-i iau din merite lui Rednic, dar eu cred că în acel 5-1 cu Petrolul, cel puţin 3 goluri s-au dat cu gîndul la Strauss. Hai Ştiinţa!

Andreea Rompresca

CONŞILIERUL PRIMULUI MINISTRU FRANCEZ A DEMISIONAT DIN CAUZA UNEI CURVE DE 17 ANI DIN ROMÂNIA. PONTA, ARE VREO LEGĂTURĂ CU TINERETUL SOCIAL-DEMOCRAT?

Noi caste ale rromilor sînt în curs de formare:

Ţiganii dolby-săraundări şi ţiganii dolby-prologici 2

O nouă idee de a ne alipi standardelor europene spune că o firmă specializată va trebui să strîngă 4 kilograme de electronice şi electrocasnice stricate de la fiecare persoană în fiecare an, pentru a le recicla. Cu ocazia asta, vom asista în mod cert la apariţia ţiganilor trinitroni, care să umble cu căruţa din poartă-n poartă şi să strige „hai-fi vechi luăăăm”. N-aveţi decît să coborîţi din bloc şi să opriţi căruţa, iar ţiganca va şti tot ce trebuie ca să vă informeze dacă aparatul dumneavoastră e bun de dat: „Da, domnu', ia zi, ai buleală la săround? Adu-l la baba aicea să-ţ ghicească dacă ţ-o murit toroidalu' sau doar ţi s-o fi deochiat decodarea analog-dijital. Adu-l, bre, aicea jos, că-ţ face şi-ţ desface ea carcasa... la să vedem! Lingu-m-ar la bijboc cu şuruburile lor de imbus, care le-a făcut. Ptiu, dar-ar dracii în zgîrceala lu' gagiu' ăsta, Panasonic, care n-a aurit RCA-urile. Muri-ţi-ar copiii, Japane, că mi-au ieşit băşici în palmă dă la şurubelniţă. Hai, bre, fă-mi safteaua, mînca-ţ-aş gura ta de minitehnicus, că-i stricăciune. Dă şi tu la baba un pol şi te scapă gratis de panaramă, că mi-a speriat şi caii cu lazeru' dă la sidiu”.

Incoming Cal

Jurnalul lui Tetelu

Nu e pentru americani. Nu e pentru englezi. Nu e pentru ruși. Nu e pentru copii, nu e pentru părinți. *Jurnalul lui Tetelu* – acum și în limba română!

8.20. AM VISAT PROVERBU ĂLA CARE NU MAI ȘTIU CUM ERA?: UN OM FĂRĂ RELIGIE E CA UN OM FĂRĂ BICICLETĂ?? SAU: UN OM FĂRĂ PEȘTE E CA O BICICLETĂ FĂRĂ RELIGIE?? OR: O RELIGIE FĂRĂ OM E CA O BICICLETĂ FĂRĂ LĂUTARI???

9.20. MAMĂ, VREU SĂL BAG ÎN COSERVATORU MAFIEI PE UN TIP SUPERTARE, LAM CUNOSCUT CÎNDUCEAM GUNOIU LA CANTINĂ SĂRACILOR. TIPU IESTE MIUZICIEAN, COPOZITOR DE MUZICĂ DE AEROBIC!! E GENIAL GAGIU, PÎNĂ ACUMȘA A CONPUS 4 SINFONIII ȘI O ORGIE PENTRU AEROBIC! ȘI ARE ÎN PROECT O COLABORARE CU FIRAR MONICA DIN VIENA, CĂ VREA SĂ PUNĂ ÎN SCENĂ O TRAGEDIE ÎN 4 ACTE PENTRU AEROBIC, CU PĂVĂROTTI ÎN ROLUL PRINCIPAL (LA STEPĂR)→ CU BATISTA AIEA DE CÎCAT A LUI) ȘI MAREA DIVĂ DE OPERĂ SANSERAT CUBALE (LA BICICLETĂ MERIDIONALĂ). AHÎ, VISEZ SĂ EAU PREMIUL NOBEL PENTRU AEROBIC!!!

12.20. UN FENOMEN INTERESANT: DIN CAUZA DORINȚEI NESTĂVILITE, CORPUL MEU A ÎNCEPUT SĂ MIROASĂ A ORGANUL GENITAL FEMININ (PIZDA). (INTERESANT!!)

11.10. AM AUZIT LA COADĂ LA CANTINA BOGAȚILOR CĂ GÎNDIM CÎND CU EMISFERA STÎNGĂ, CÎND CU EMISFERA DREAPTĂ, DUPE SENTIMENTE. EI, EXPRE AM ÎNCEPUT SĂ FAC TRÂNTA YOGA, PENTRU CĂ VREAU NEAPARAT SĂ FAC URMĂTOAREA CHESTIE SPIRITUALĂ: SĂMI CONTROLEZ IEJACULAREA. ADICĂ SĂ AJUNG SĂ POT SĂ IEJACULEZ CÎND DIN TESTICOLUL DREPT, CÎND DIN TESTICOLUL STÎNG, CA ȘMECHERII!! CA ȘI CUM AȘ CLIPI, ÎNȚELEGI?

19.30 DOAMNE, HAMZTERU ANEBUNIT EAR: ȘEA CUMPĂRAT O MAȘINĂ DE POLIȚIE ȘI OMORĂ OAMENII NOAPTEA PE TRECEREA DE P.

21.30-40 AM PUS LA CALE O NOĂ SUPER AFACERE: AM ÎNVENTAT ȘAPCILE CU „PSD" PENTRU SURZI!!! ÎN SFÎRȘIT, ȘEPCI PENTRU SURZI!!!

20.00 MAMĂ, A APĂRUT MITREA MANIVELU CU ULTIMA MODĂ: ȘEA LUAT TOȚI ACUMA PORTOFELE DIN HIMEN DE BALENĂ!!!! TARE

23.30 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ ÎNVENTEZ O LIMBĂ STRĂINĂ!!

munca cu cartea

Moyen PélérinAge

De vreo cincizeci de ani încoace, în Occident, febra turistică și fascinația geografică a îndepărtărilor au intrat în gama serviciilor. Tragi unșpe luni pe an pe ruta casă-birou-casă, faci bani, iar în a douăspea lună te dai de ceasul morții să pleci cît mai departe de sufrageria ta. Vrei să dai o tură pe Drumul Mătăsii, să calci pe urmele lui Iisus sau să bei lapte de cămilă cu beduinii într-o oază, să intri într-un templu budist, să mergi într-un trib de boșimani? Nici o problemă. Contactezi o agenție care îți oferă ghid, echipament, băștinași odorizați la subsuoară cu care să te conversezi în engleză, tot. Plătești o asigurare babană și gata. Pămîntul, așa mare cum îl știți, este o imensă afacere turistică, iar piramidele, templele, bisericile și muzeele un fel de Disneyland-uri pentru adulți. Există însă și un alt mod, mai ieftin, de a călători: cu patul, cu fotoliul, cu canapeaua, chiar cu covorul. Te-ntinzi pe ele și pleci în Constantinopolul secolului XVII, străbați Mediterana la bordul unei corăbii, cobori pe țărmul insulei Chios sau bați Smirna cu piciorul dacă ai chef. Trebuie să ai însă un ghid bun, un traseu pe măsură și lucruri minunate de văzut. Și Amin Maalouf, francuz de origine libaneză, posesor de premiu Goncourt, un tip la vreo cincizeci și ceva de ani, a avut grijă de toate astea. M-a lăsat pe mîinile lui Baldassare, eroul romanului* recent apărut la Editura Polirom, care m-a purtat de la un capăt la celălalt al Europei sale de secol XVII. O lume pentru care nici o altă agenție de turism nu are bilete. Vă dați seama ce greu e să faci rost de un ghid atît de special ca Baldassare? Unde mai găsești în ziua de azi un negustor genovez de cărți rare, la a treia generație în branșă, sceptic incurabil, pelerinîndu-se, în preajma anului 1666, de la Londra la Stambul în căutarea unei cărți despre Apocalipsă? O carte ce-i va dezvălui tainele sfîrșitului lumii, în care, să fim înțeleși, nu crede nici cît negru sub unghie. Așa că, după o călătorie lungă – am mers și pe jos, și cu corabia, și cu trăsura, și direct pe spinarea calului aproape 500 de pagini –, iată-mă revenit acasă și scriind aceste rînduri, în așteptarea concediului.

Alin IONESCU

* **Amin Maalouf, *Periplul lui Baldassare*, Editura Polirom, 2004.**

rebele arte

Moduri și semne

Muzeul Literaturii Române și-a reluat obiceiul de a găzdui în spațiile sale expoziții de artă plastică și și-a ales pentru asta un adevărat eveniment. Patru timișoreni au venit la București pentru a spulbera, dacă mai era nevoie, mitul artistului de provincie complexat de ce se întîmplă în Capitală. Au venit cu o expoziție închegată, solidă și densă. Pe Lidia Ciolac, decana de vîrstă a celor patru, o știu de mai multă vreme ca pe un grafician de referință în Timișoara, cu o originalitate bine strunită de tehnica impecabilă, lucrările de acum confirmînd statutul său de artist consacrat pe care pot să și-l dispute muzeele. Suzana Fântînaru este posesoarea unui CV impresionant, cu expoziții multe în țară și în străinătate, cu premii și recunoașteri nemărate. Căutările ei, tatonările artistice, frisoanele contemplative vorbesc despre un artist neliniștit, productiv, dar atent la rezultate. Marcel Breilean este și el un nume cunoscut în Timișoara, un grafician care sacrifică greu calofilia în favoarea meditației plastice. Și, ultimul, dar nu cel de pe urmă, Ștefan Călărășanu, unul dintre ucenicii dragi ai lui George Apostu, demonstrează că sculptura nu și-a încheiat repertoriul. Clopote misterioase, cu forme eretice, semne cioplite în piatră și scufundate în apa unor recipiente de sticlă, ancore, colivii peste clopote, un repertoriu simbolistic incitant, iată cîteva din atuurile care-l fac recognoscibil pe sculptor. Veți parcurge cu încîntare expoziția artiștilor timișoreni și veți fi convinși că provincialismul nu trebuie căutat numai în provincie!

Ioan T. MORAR

cronica pe lîngă teatre

Iar nu mi-a plăcut o piesă de teatru extraordinară

Nu îmi amintesc ce făceam în 1970, deși, în acel an, părinții erau deja căsătoriți unul cu celălalt. În anul 1970, cînd s-au împlinit trei ani pînă la – se pare – iminenta mea naștere, Liviu Ciulei punea în scenă la Teatrul Bulandra spectacolul *Leonce și Lena* de Georg Büchner. A fost un succes, din cîte se spune, și nu am nici un motiv să mă îndoiesc, deși nu îmi mai amintesc. Îmi amintesc, în schimb, că săptămîna trecută am fost la teatru, mai exact la Teatrul Odeon. Am văzut o piesă*, aceeași, scrisă de același Georg Büchner, doar regizorul și actorii erau alții. Eu – cum vă spuneam – am văzut piesa, am văzut, adică, și piesa, fiindcă spectacolul de pe scenă dădea naștere, în sală, unui alt fel de spectacol. Vă spun sincer că nu am văzut decît trei, atît. Ca să fiu ceva mai exact, aș vrea să precizez că nu am văzut decît trei spectatori care priveau spectacolul cu ochii minții, probabil, fiindcă ceilalți ochi erau închiși – aveau ei, pesemne, motivele lor. Unul din motive era că piesa aceasta a fost foarte, foarte plictisitoare. Actorii declamau replici filozofice, vorbeau despre viață pe niște tonuri foarte înalte, dar tot nu reușeau să trezească spectatorii adormiți. Scenografia era cînd barocă (mai ales mobilierul și costumul miresei), cînd futuristă (nu am înțeles ce era farfuria aceea zburătoare care aducea a lampă de operație, adică scalitică), cînd cu floricele pe cîmpii, cînd cu o roată care imita prost o chestie tare din *Cirque du Soleil*. Pentru mine, unul, au fost două ceasuri de plictiseală totală, doar spectatorii aceia ațipiți mă mai scoteau din amorțeală. Faptul că am reușit, totuși, să nu adorm ar fi un motiv destul de bun să mergeți să vedeți această piesă, am auzit că există și perne speciale (în formă de „U") pentru astfel de situații culturale.

Iulian TĂNASE

* ***Leonce și Lena*, de Georg Büchner; regia: Alexandru Dabija; scenografia: Dragoș Buhagiar; cu: Sorin Leoveanu, Luiza Cocora, Gabriel Pintilei, Constantin Cojocaru, Rodica Mandache, Gelu Nițu, Paula Niculiță, Marian Ghenea, Ioan Batinaș, Pavel Bartoș, Carmen Coțofana.**

show biz da' culți

Întîietate secundară

● În sfîrșit, un tînăr critic, Marius Chivu, a observat că Tudor Octavian (atenție, Tudor este numele de familie) șade de multă vreme printre cei mai importanți prozatori contemporani (vezi *România literară* nr. 45, articolul *Indecența de a povesti)*. Scrie Marius Chivu: „Prejudecata temelor minore și a banalului ca subiect permanent a complicat, probabil, rezolvarea ecuației scrieturii acestui autor". Așa-i, noroc că istoria literară nu se construiește cu prejudecăți. ● „Și, cînd toți cîrcotașii anilor '90 vor fi doar fum și praf, cei care vor veni vor înțelege că urmașul spiritual al lui Lovinescu, celălalt Eugen (Simion, n.n.), este *cel mai important* critic român postbelic. O recunoaște acum chiar cel mai cunoscut «rival» al său la acest titlu onorific – Nicolae Manolescu, acordîndu-i întîietatea", citesc, sub semnătura lui Andrei Milca, în *Literatorul* nr. 11-12 a.c. Habar n-am cînd Nicolae Manolescu a făcut această declarație. Știu însă că despre cei doi critici circulă și astăzi următoarea judecată de valoare (lansată de regretatul Mircea Scarlat): „Eugen Simion este cel mai important critic literar din vremea lui Nicolae Manolescu". ● Se poate însă să se fi întîmplat altceva: plictisit de insistența cu care mediocrii din jurul lui Eugen Simion clamau întîietatea „magistrului" lor, Nicolae Manolescu să fi dat a lehamite din mînă și să fi zis: „Bine, treci tu pe locul întîi, că eu m-am săturat de cînd stau acolo". Nu altfel a procedat cu Marin Mincu, care are obsesia că a fost primul în toate cele. Zîmbind, Nicolae Manolescu a lămurit foarte simplu lucrurile, declarînd cu umor: „...N-am de gînd să intru într-o discuție de detaliu cu Marin Mincu. Și, ca să elimin orice neînțelegere, declar că-i recunosc întîietatea: în toate ideile, trecute, prezente și viitoare. Plăcerea lui în acest joc, care nu e chiar de-a v-ați ascunselea, de a striga «piua-ntîi!» este atît de mare, încît ar fi păcat să i-o stric." *(România literară* nr. 13, 1987). **(Șt. A.)**

● Un tînăr și pasionat cercetător, Marius Marian Șolea, publică, din păcate într-un cotidian scăpătat și îngălat, o pagină întreagă intitulată „Scuipatul de pe obrazul lui Constantin Brâncuși", în care demontează încă una din piesele „inventatorilor de neo-Brâncuși" denumită *Tolstoi* și care îi este atribuită abuziv și obraznic marelui sculptor. Un caz clar de fals grosolan, de manipulare jalnică și de interes comercial foarte murdar! Ar trebui ca autoritățile să ia măsuri drastice împotriva falsificatorilor și să le dea un răgaz de a gîndi la rece cît de nocivă este poluarea culturală. Și, astfel, să nu ne trezim săptămînal cu citații prin instanță cum că i-am jignit pe promotorii acestor gugumănii. ● Și pentru că tot sîntem la falsuri, ni se semnalează că a fost scoasă la licitație, la Casa Alis, pe poziția 45 în catalog, cu un preț de pornire de 5.000 de euro, o lucrare de Hans Mattis-Teutsch (1884-1960), „Nud", *semnat dreapta sus cu verde în monogramă, ulei pe carton, 40 x 32 cm, pe verso dedicație autografă a autorului (în limba maghiară, localizată Cluj), autenticitate confirmată de dr. Alexandra Rus*. Cunoscătorii lucrărilor artistului transilvănean se îndoiesc foarte tare de autenticitatea acestui tablou, mai ales că pe la Cluj au mai trecut, pentru „autentificare" și vînzare, o serie de lucrări care s-au dovedit adesea a fi false. E vorba de notoriile exemple cu „lucrări" date ca originale și „semnate" de Grigorescu, Luchian, Baba, Țuculescu, falsuri găzduite, pentru vînzare, chiar de Muzeul de Artă din localitate! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Există viață după arte?

Dom'le, ce lucru foarte mare este arta! Nu doar că imită viața, dar ți-o și face mai mișto. Hai să-l luăm, de exemplu, pe Dănciulescu – actorul etapei. În meciul cu Farul, omu' s-a prăbușit o dată, ca secerat în careu, de-ai fi zis că-i comisarul Miclovan doborît de gloanțele oamenilor lui Semaca. Firește, a primit cartonaș galben pentru simulare. Dar n-a abandonat. Ca orice profesionist adevărat, aflat în căutarea adevărului pe care numai el îl deține, dinamovistul nu s-a lăsat descurajat de primul insucces. A înscris un gol pe bune. Iar apoi, în minutul 90+3, a repetat faza, ducînd-o de data asta pînă aproape de perfecțiune. Pătruns în suprafața de pedeapsă și simțind mîna fundașului advers pe tricou, Danciu al nostru căzu fulgerat. Impresionat de măiestria reprezentației și perfect acoperit regulamentar, arbitrul Corpodean a indicat fără ezitare punctul de la unșpe metri. Tot Dănciulescu execută și înscrie. Uraaa! Victorie in extremis a lui Dinamo, victorie în absolut a artei atacantului român! Poa' să spună ceva dușmanii de la Steaua? Nu poate ei să zică nimic! Cînd vorbesc artele, muzele tac. Or, staff-ul stelist era mut încă din timpul săptămînii, de cînd a mers la film. Numai Pițurcă n-a fost. Normal. Ce să caute Satana la *Patimile lui Hristos?* Ajunge că s-a dus cuviosul Gigi Becaliotul, cel carele, după vizionare, mișcat de suferințele Fiului născut în ieslea unor păstori, a declarat că nu-l mai interesează nici adversarii, nici titlul, nici nimic. Și, uite, l-a ajutat bunul Dumnezeu și Steaua a bătut detașat, cu 4-0. Însă cel mai strălucit triumf al artei în sport s-a înregistrat, muică, la Craiova. Milițianul Dinel Staicu și-a convocat trupa și a dus-o la teatru. S-a jucat piesa *Casa cu țoape.* Acuma, c-o fi fost vorba despre Casa Fotbalului a lui Mircea Sandu sau chiar despre vreo proprietate de-a lui Dinel, zău, noi nu știm. Un lucru, totuși, este cert: după spectacol, oltenii bătură cu 5-1 pe găzarii de la Petrolul. Și știți de ce? Pentru că – știre care a făcut înconjurul Europei – Dinel și-a amenințat fotbaliștii că, dacă nu obțin rezultate, o să-i ducă la Filarmonică. Iată cum, așadar, arta îl motivează pe sportiv. În pragul unui loc de Cupa UEFA, Craiova suflă deja în ceafa Rapidului. Ca să reziste asaltului, conducerea din Giulești n-are de ales: trebuie să-i amenințe pe băieți cu Opera.

Viorel MOȚOC

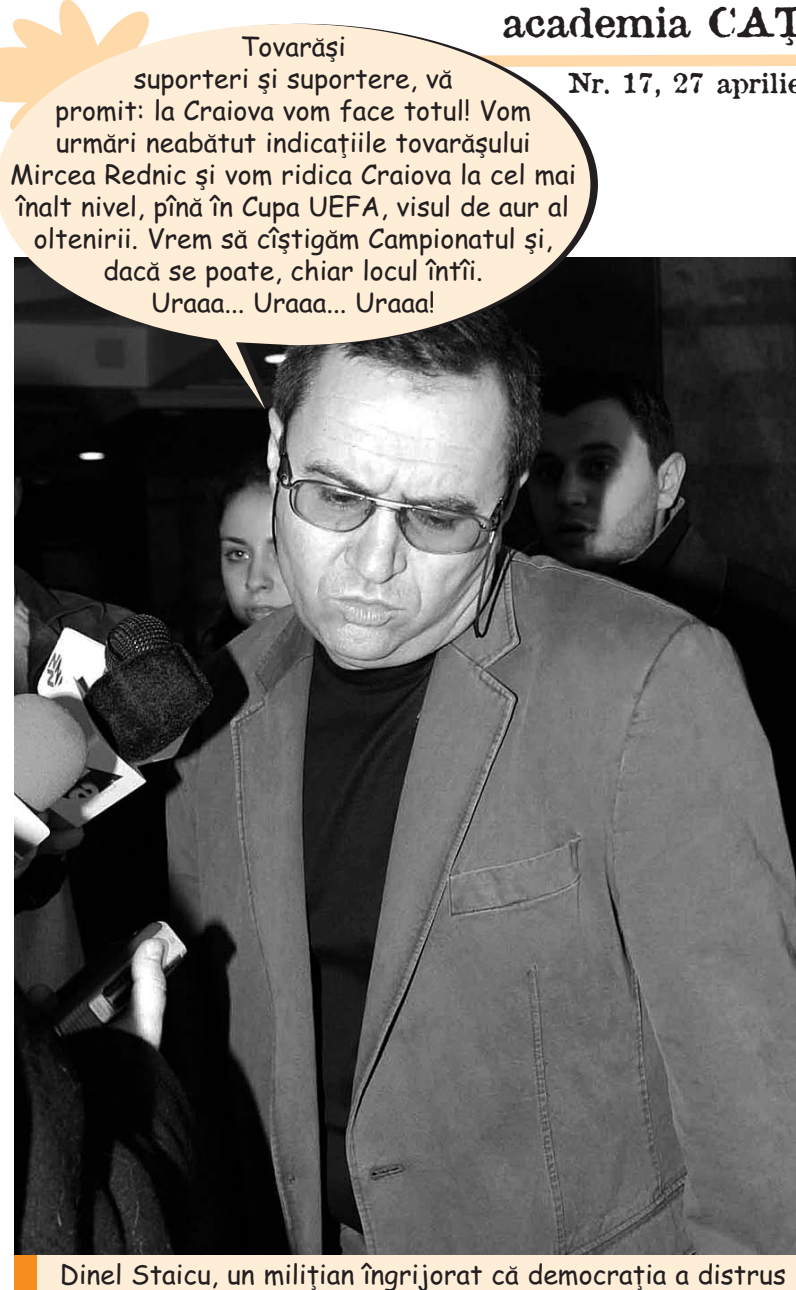
Tovarăși suporteri și suportere, vă promit: la Craiova vom face totul! Vom urmări neabătut indicațiile tovarășului Mircea Rednic și vom ridica Craiova la cel mai înalt nivel, pînă în Cupa UEFA, visul de aur al oltenirii. Vrem să cîștigăm Campionatul și, dacă se poate, chiar locul întîi. Uraaa... Uraaa... Uraaa!

Dinel Staicu, un milițian îngrijorat că democrația a distrus mijloacele de producție și a adus dictatura la cel mai slab nivel de la 1989 încoace

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

- Hai să mai vorbim un pic și despre FC Argeș, măcar cît mai găsim echipa asta în Divizia A. Este un club care beneficiază din plin de o organizare de tip PSD și se află la retrogradare. Șef absolut este senatorul Nicolescu. Președintele clubului, Paul Schiaucu, este membru PSD și consilier local. Prefectul Tămagă și primarul Pendiuc au și ei partea lor de influență. Banii pentru echipă se rostogolesc printr-o firmă creată special, Sportag 2003, la care sînt acționare firme, de exemplu, firme de construcții abonate la lucrări pe bani publici. La un moment dat, Mutu și-a arătat interesul pentru a prelua clubul – sperăm că nu prin intermediul unor SMS-uri, cum a făcut cu fata aia de la rubrica *Meteo* din *Libertatea!* –, dar pesediștii n-au fost de acord să cedeze sforile. Iar acum vreo două etape s-a bălăngănit prin tribună însuși nea Nicu Văcăroiu. Probabil că pentru el locul ăla din coada clasamentului era pe undeva pe podium.
- Gigi Becali este celebru pentru numărul impresionant de nepoți. Se spune că unul dintre ei este însuși Marius Locic, al cărui nume apare, ca reclamă pentru firma lui de imobiliare, pe tricourile Stelei. Iar zilele astea era vorba să preia UTA. Echipă înființată – ca să vedeți proporțiile – de un baron adevărat, Neumann pe numele lui.

Eva Henţigova

Don't cry Ford me, Adrenalina!

Dacă v-ați întrebat vreodată ce am făcut eu între 15 și 17 aprilie a.c., înseamnă că nu v-ați întrebat în zadar, fiindcă există și un răspuns: am fost în Germania, la un drive-test organizat de Ford în deprimantul oraș Leipzig. Era cît pe ce să refuz invitația Ninei Brătfălean, PR manager la Romcar, din cauza fricii de avion pe care am contractat-o pe filieră musulmană. (După 11 septembrie, avioanele nu mai sînt aceleași!) De tremurat, am tremurat în avion cît am putut și eu, mai ales că am avut parte de cinci decolări și tot atîtea aterizări perfecte. Însă a meritat, domnișoara Adrenalina (o rudă apropiată de-a mea, care dormise cam mult în ultima vreme) mi-a fost recunoscătoare că am mai scos-o și pe ea în lume. Nici stomacul (cu ulcer cu tot) nu a dus-o prea rău, din moment ce, vreme de două zile și două nopți, a fost supus la cele mai cumplite somonizări – prietenul Laurențiu Ciornei de la *Evenimentul zilei* poate depune mărturie că, după două zile petrecute în fosta RDG, ni se acrise de-atîta somon, fructe de mare, de pădure și alte cuceriri ale științei și tehnicii gastronomice. Dar să revenim cu picioarele pe pămînt, mai exact pe pedalele mașinilor Ford. Drive-testul a avut loc vineri, 16 aprilie, în orășelul Schkopau, situat cam la o oră distanță de Leipzig. Eu, unul, am încercat următoarele cinci mașini, toate Ford: un Sport Ka, o bestie mică și albastră (cu care am rulat cu o viteză de 200 km/h, deși mamei i-am spus că nu am mers cu mai mult de 60 km/h); un Focus C-Max pe motorină, argintiu, mare, foarte puternic (mamă, cu C-Max-ul ăsta n-am mers cu mai mult de 160 km/h!); un Focus ST, un Mondeo ST (foarte mult mi-a plăcut în Mondeo, mult mai mult decît în tramvaiul 16) și, *pour la bonne bouche,* am lăsat la urmă Ford Street Ka, o decapotabilă neobrăzată cu care am făcut un tur de onoare și vreo cîteva poze pentru nepoți. Vineri seara, osteniți de caii-putere care ne alergaseră toată ziua prin Schkopau, am ajuns împreună cu colegii de grup – Laurențiu Ciornei de la *Evenimentul zilei,* Adrian Georgescu de la *Gazeta Sporturilor,* Maximilian Hartung de la *Libertatea,* Cătălin Făinișe de la *Jurnalul Național,* Nina Brătfălean și Alin Dornescu de la Ford, dar și Radu Ciobanu și Cornel Ghinea de la două firme cărora nu vreau să le fac reclamă mascată – într-un local din Leipzig, îngropat în pămînt, unde se zice că ar fi avut loc dialogul dintre Faust și Mefisto, închipuit de Goethe. (Apropo: vă mai amintiți ce zicea Cioran despre Goethe? „Domnule, Goethe e o mediocritate fără precedent!") Spre deosebire de Goethe, rața pe care am servit-o în amintirea lui

Faust nu a fost deloc mediocră, iar berea – *Entschuldigung, wir hätte gerne noch drei Bier, bitte!* – a curs în valuri. Închei această relatare exprimîndu-mi satisfacția că: a) vineri seară, l-am băgat sub masă de rîs pe Laurențiu Ciornei de la *Evenimentul;* și b) mașinile pe care le-am condus în Germania nu au nici o legătură cu mașinile pe care le condusesem eu pînă atunci, dintre care se remarcă un Tico roșu în care am reușit, totuși, să nu mor.

Iulian TĂNASE

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Nu vă fie trafică

A fost anihilată o rețea de trafic de droguri care își desfășura activitatea în fața Secției 13 Poliție. Rețeaua a devenit vizibilă abia după ce s-a cărat grupul de prostituate din față.

Voluntare de cap

Aflat în plină campanie electorală, primarul Neculai Onțanu a declanșat Săptămîna Națională a Voluntariatului. Întreg PSD-ul ar vrea să se lipească la această idee, dar ar fi un nonsens să fure o săptămînă întreagă fără să ia un ban.

Seul à la mason

Începînd de săptămîna trecută, masoneria a intrat pe lista asociațiilor de „utilitate publică" – deci va primi bani de la guvern. Abia aștept să-i văd pe încoronații ăștia cum or să-mi strige sub balcon: „Alo, domnu', gunoiu'! Da-ț' și nouă de-o vo'că!".

Mai am un singur dorm

În perioada campaniei electorale, aleșii vor lucra în Parlament doar trei zile pe săptămînă. Vă dați seama cîtă treabă or să aibă în campanie, dacă-și permit să doarmă doar 3 zile pe săptămînă?

La început au fost necuvîntătoarele

Despre candidatul Uniunii pentru Reconstrucția României la Primăria Capitalei, lansat joia trecută la Clubul Prometheus, aflăm că se numește Alexandru Baciu, este manager într-o firmă privată și specialist în medicină veterinară. Iată așadar un candidat cu o calificare care ar putea rezolva multe din problemele necuvîntătoarelor scandalagii din Consiliul General.

Partidul Noua Decedație

Gigi Becali își îndeamnă membrii de partid să meargă pe la înmormîntări pentru a cîștiga electorat. Așa că, pe unde vor mai auzi bocete, penegiștii lui Becali vor trebui să se strîngă ciorchine – iar, din confuzie, pe unde va mai cafti Gigi, va avea parte și de susținere politică.

Sabia mălai visează

De ziua lui, primarul interimar al Iașiului a primit cadou trei săbii de samurai. El se aștepta ca lumea să-i dăruiască ceva de-ale gurii și pînă la urmă a primit ceva de înghițit.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Momentul coruptului necunoscut

Munca lui Amarie la PNA este la fel de complexă și plină de neprevăzut ca munca cercetătorului John, responsabil la NASA cu descoperirea extratereștrilor. O zi obișnuită de muncă nu are cum să difere foarte mult. Ora 9: John deschide ușa biroului cu irisul (pe care-l apropie de un laser); secretara deschide ușa lui Ionel cu capul (pe care-l apropie de o yală), ținînd în mîini o tavă cu un ibric uriaș de cafea și *Gazeta Sporturilor.* Ora 9,15: John își deschide calculatorul (are parola „winonaryder") și se conectează la parabolicele alea cît Pentagonul; Ionel vrea să-și deschidă calculatorul, dar a uitat parola (era „rodistanoiu"). Ora 9,45: John se ridică nervos de la calculator: „Vă-n noroc de alieni, de 30 de ani aștept un semn, parcă v-ar durea gura dac-ați zice și voi ceva, măcar acolo un *Hello USA,* un *Fuck you, mama,* un *Oops, I did it again...".* Ionel închide *Gazeta* și se ridică indignat: „Lua-te-ar cu ilicitu', Corpodene, dacă și ăla a fost penalti la Dănciulescu!". Ora 10: John are o criză de personalitate: „Nu se mai poate așa, trebuie să se întîmple ceva, doar n-o să mă pensionez ca bietu' tata, fără să prind și eu măcar unul!". Ionel are și el o criză: „Nu se poate, parcă văd că se termină mandatul și nu prind și eu măcar pe unul!". Ora 10,30: John caută disperat prin bazele de date: „Trebuie să găsesc eu pe-aici ceva ce mi-a scăpat, un indiciu, un huruit de bujie de OZN, un fascicul de sabie Jedi, o bală de alien ca aia de pe sutienul lui Sigourney Weaver...". Ionel caută și el disperat pe sub birou, dar nu găsește nici un corupt, și atunci se apleacă peste fereastră și strigă în stradă: „Alo, alo, mamaie, nu văzuși, bre, un mare corupt cu Versace pe-aicișa? Ei, cum arăta! E așa... un băiat, nici eu nu știu cum arată!". Ora 12: John cedează – dacă tot nu găsește extraterestrul, măcar să și-l imagineze: „Trebuie să fie mai scund ca noi, că nu face sport, să zic cam de înălțimea lui Danny De Vito. Părerea mea e că are tot doi ochi, dar mai mari și negri, fiindcă merge mult prin Cosmos și n-are decît lumină de la neon.". Ionel n-a găsit nici el coruptul, și-atunci îi face un portret-robot, să aibă ce spune la presă: „Trebuie să fie mai bogat ca mine, să zic cam ca Berlusconi sau mai puțin. Părerea mea e că are doi copii, deștepți și frumoși, să-i trăiască, îi iubește ca pe ochii din cap, la care poartă ochelari cu rame scumpe de arogant – apropo, să-mi iau și eu o pereche cînd n-oi mai lucra aici, la anticorupție." Spre orele 15,30, John aproape că l-a desenat pe alien: „Moșule, hai că mi-a ieșit. Oare costumul lui de cosmonaut o fi verde sau argintiu? Hmm, trebuie să-mi cumpăr un echer nou, că ăsta e ciobit și uite că i-am greșit puțin antenuțele.". Ionel aproape că și-a desăvîrșit și el lupta cu descrierea marelui corupt: „Trăiește euforia apetitului pentru avere, onoruri și titluri. Nu rezistă la tentația pentru averi mari. Cred că știu și cîte case are, dar asta nu-i treaba mea, omul s-a descurcat. Să nu uit să-i cumpăr un Versace nou de ziua lui, că la ședința de ieri a venit cu unul care-l cam strîngea la burtă."

La ora 16, și John, și Ionel pleacă spre casă cu sentimentul că ziua n-a trecut degeaba. Dar, în curînd, John își va da seama că lighioana lui nu se deosebește cu nimic de ce văzuse el în filmele proaste cu alieni, iar Ionel va începe să tremure la gîndul că monstruleţul său aduce prea mult cu unul dintr-un film și mai prost.

Iată deci doi oameni cu o calificare superioară, cărora neputința le face postul inutil. Trist e că amîndoi vor veni și mîine la serviciu.

Marius BORŢEA

Săptămîna românilor

Portretul-robot al PSD

Coruptul perfect există. L-a văzut Parchetul Național Anticorupție. Și i-a dat drumul, evident, ca să-i facă după aia portretul-robot, așa cum a apărut în presă: 50 de ani, studii superioare, ținută Armani sau Versace, personaj integrat în societate, posesor de familie organizată, cu copii, funcții de răspundere, mort după avere, titluri, prestigiu, șantajează și e șantajat. Ați văzut dumneavoastră vreun pesedist care să aducă cu portretul ăsta robot? Eu n-am văzut, că al dracu' tocmai a trecut în viteză pe lîngă mine și m-a stropit cu Mercedesul la colț – și nu i-am văzut numărul, B-01-HOȚ sau B-Mulți-PSD, n-am văzut prea bine. ➠ S-au gîndit și ăștia mult pînă au făcut portretul-robot al Coruptului. Normal că are familie – că doar pe numele cui să pună fabricile, mașinile, miliardele și amantele? Pe numele maică-sii, soacră-sii, vărului cretin de la Văscăuți, copilului cu bube pe fund – proprietar peste noapte al unui combinat de îngrășăminte chimice cînd lui nici nu i-au dat primii floci la subraț, amantei din provincie – un hotel de 5-6 stele în Aiud, evident! ➠ Și copii normal că are: pe unul îl cheamă frații Răducănoiu, ăia care dau m-puncte-puncte la tot cartierul, și pe celălalt îl cheamă Ponta și e impertinent. Și-i place de aia mică a lu' Sârbu, Daciana, dar părinții ei n-o lasă să iasă afară cu golanii. ➠ Și evident că are funcții de răspundere. Ați văzut vreun corupt care să nu răspundă: „DA, domnule premier! DA, domnule Adrian Năstase! Răspundem PREZENT chemării la furat a Partidului." ➠ Și s-a văzut corupt care să nu fie mort după avere?! Îl vedeți pe Corneliu Iacubov mergînd cu troleibuzul 69, schimbînd cu tramvaiul 20 la V. Pârvan ca să ajungă la Guvern să mănînce cu Năstase pîine udă cu zahăr și să se uite pe canalul de teleshopping ca să ia niște oale mai ieftine? Ca să facă Dana fiertură de lături, ca să le dea lui Andrei și Mihnea la pachet, să aibă la Școala ajutătoare Americană. Sau îl vedeți pe Micky Șpagă cărîndu-și două milioane de dolari de șpagă într-o pungă de un leu pe Calea Victoriei? Sau pe Dana N. rujîndu-se cu creionul, ca să facă economie la buget? Și mergînd în picioarele goale prin Cornu, ca să găsească de muncă în sat, femeie în casă, să rînească la porcii lui Ilie Sârbu, orice? Dacă nici voi, atunci sîntem conduși de PSD, cel mai bogat partid social-democrat din istoria comunismului. ➠ Și cum să nu șantajeze Coruptul și să nu fie șantajat? Păi, nu-l vedeți pe Văcăroiu dimineața, cum este șantajat de niște rakeți deghizați în chelneri fioroși, care pentru o amărîtă de notă de plată de 2 milioane vor să-i ia beţivului ceasul pe care acesta l-a scăpat în WC cînd voma?

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

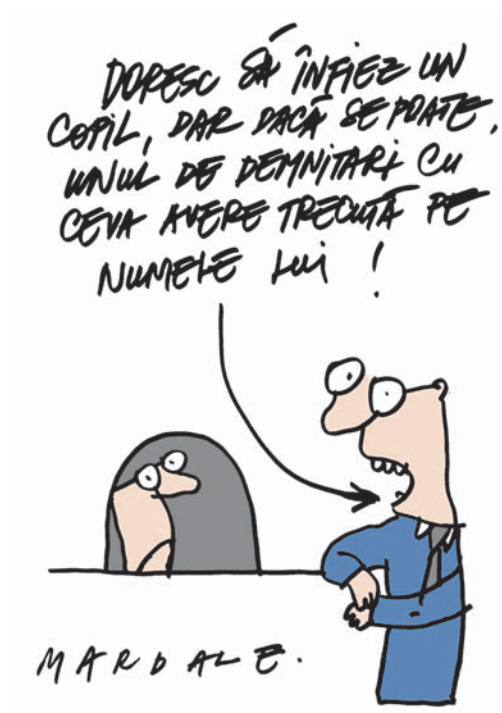

Adriane, ţi-aduci aminte ce tineri şi săraci eram acum 14 ani cînd mergeam cu Dacia? Vezi tu, anii ăia nu ni-i mai dă nimeni înapoi. Şi, după cum văd eu că ne-mbogăţim, nici Dacia.

Dana Năstase reproşîndu-i lui Adrian că, din cauza întîrzierii integrării ţării în UE, nu poate ea intra cu fruntea sus în Paris, la coafor

Vești bune

Ciocu' (mic), Boc, treci la loc!

➠ Guvernul a adoptat legea prin care este interzisă migrația politică. Adică nu este chiar interzisă, dar dacă cumva la venirea iernii ți se face de zburat în partidele calde, gata, s-a zis cu cuibul de senator sau deputat.

➠ Senatorul PSD Vasile Duță este cercetat de PNA cel puțin pentru trafic de influență. Asta deși dînsul susține că PNA nu are acest drept. Sau, mai precis, PNA NUP are acest drept. În calitatea sa de membru în Comisia senatorială pentru combaterea abuzurilor și a corupției, domnul Duță s-a cercetat singur în oglindă și i-a ieșit clar: „Nici o carie, mami!".

➠ Ministerul de Finanțe sfătuiește populația să aștepte liniștită formularele cu declarațiile de impozit pe venit, că ele știu singure drumul către casa fiecăruia. Probabil că impozitele se iau după dîrele de sînge pe care le lasă lunar sărmanele alea de venituri.

Străbuna Vestire